

لباس‌های

دوست‌داشتنی

ماندگار

نویسندگان: سارا دیتی^۱
هتر نیت^۲
ارزولا دی کاسترو^۳

مترجم: هانیه چوپانی

ویراستاران: سمیرا ایران
سپیده احدی

گرافیک و صفحه‌آرایی فارسی:
نازنین کریم‌خانی

پیشگفتار مترجم

اثر حاضر، یکی از مجموعه کتابچه‌هایی است که تحت عنوان فنزین (Fanzine) به معنای کتابچه منتشر می‌شوند. این کتابچه‌ها، رسانه‌ای مطلوب است؛ زیرا می‌تواند بدون اینکه چیزی از اهمیت موضوع کم شود، پیام‌های پیچیده‌ای را به شیوه بصری و ساده منتقل کند. هر فنزین بر یک موضوع تمرکز دارد؛ به عنوان مثال فنزین شماره یک درباره سیستم مُد و قدرت اقتصاد صحبت می‌کند، در حالی‌که فنزین شماره دو تحت عنوان «لباس‌های دوست‌داشتنی ماندگار» مجموعه کاملی از ایده‌ها در زمینه تولید لباس، نگهداری و رابطه ما با آن است و یا فنزین بعدی درباره نقش کنونی صنایع دستی صحبت می‌کند.

در این کتابچه، به زبان بسیار ساده و همراه با تصویرسازی، مطالبی در رابطه با پیامدهای ناگوار صنعت مُد آموزش داده شده و با بیان داستانها و اظهاراتی از نویسندگان و کارشناسان مختلف سراسر جهان، راهکارهایی جهت بهبود این مشکلات ارائه می‌شود. این کتاب را می‌توان یکی از منابع مفید برای آموزش روش‌هایی در راستای دستیابی به مُد پایدار که یکی از به روزترین موضوعات جوامع امروزی است، بشمار آورد. ما سعی داشته‌ایم شیوه نگارش ساده و سلیس کتابچه را در زبان فارسی هم رعایت کنیم. همین‌طور صفحه‌بندی و تصویرسازی کتاب هم کاملاً مطابق با نسخه انگلیسی آن طراحی شده تا خواننده ایرانی نیز از زیبایی بصری نسخه اصلی آن بهره‌مند شود.

ما در طی چند دهه اخیر، شاهد رشد سریع تولید و مصرف پوشاک بوده و حتی در آن مشارکت داشته ایم. افزایش تولید و مصرف فشار زیادی را بر منابع وارد می‌کند. ما مدتهاست که رویکرد ناپایداری را اتخاذ کرده و با سرعت هرچه تمام‌تر استخراج می‌کنیم، پردازش می‌کنیم و فوراً دور می‌اندازیم. از آنجا که به تازگی از پیامدهای اعتیادمان به خرید کردن آگاه شده‌ایم و اخیراً شروع به بررسی روش‌ها، فنون و فناوری‌های تغییر این روند (نظیر بازیابی، به‌یافت و مدل چرخشی) کرده‌ایم، با اندوه و تأسف این مسئله را نیز باید در نظر بگیریم، تمام چیزهایی که در طی چند دهه اخیر دور انداخته‌ایم هنوز در جایی روی این سیاره وجود دارند؛ احتمالاً در محل‌های دفن زباله روی هم تلنبار شده یا اقیانوس‌ها را آلوده می‌کنند. عدم شفافیت در زنجیره ارزش مُد به ما اجازه نمی‌دهد که از میزان دقیق پسماند و زباله‌های ایجاد شده، منبع تولید آن‌ها و تأثیرشان بر محیط‌زیستمان آگاه شویم. هر فرد موظف است که روش‌های خرید خود را بهبود داده و از پسماند پوشاک خود آگاه باشد. تحقق این امر نیازمند ایجاد تغییر در عادات‌های شخصی خود ما است، البته خیلی هم خوب است؛ زیرا در این صورت همه می‌توانیم گام‌هایی مؤثر و فوری در این راستا برداریم. اما برندهای مُد و دولت‌های محلی‌مان نیز مسئولیت بزرگی را برعهده دارند و ما می‌توانیم آن‌ها را تشویق کنیم که فعالیت‌های بیشتری را در این زمینه انجام دهند. این کتابچه (فنزین) شما را به گذشته‌های دور برده، از آنجا تا لحظه حال همراهیتان کرده و سپس به همراه هم به سوی آینده مشکل بزرگ پسماند در صنعت مُد پیش خواهیم رفت. مسائل (نظیر این حقیقت که تولید پوشاک از سال ۲۰۰۰ بیش از دو برابر شده است و با این‌حال ما ۴۰٪ از لباس‌های خریداری شده را نمی‌پوشیم) را شناسایی و درک کرده، روش‌های بی‌شماری را که از طریق آن‌ها می‌توانیم با آگاهی بیشتری خرید کرده و از لباس‌های خود بهتر مراقبت کنیم، کشف خواهیم کرد؛ در نهایت نیز با طراحان و نوآوران آشنا خواهیم شد که به صنعت کمک می‌کنند تا در راستای مُد پسماند صفر پیش برود. خوشبختانه پس از مطالعه این کتابچه شیوه‌های الهام‌بخشی را خواهید یافت که از طریق آن‌ها می‌توانید خلاقیت بیشتری در لباس پوشیدن خود داشته و به آینده آن‌ها فکر کنید. اگر اجازه دهیم، اگر اجازه دهیم لباس‌ها می‌توانند بسیار طولانی عمر کنند. همان‌طور که جوآن کرافورد گفت: «از لباس‌هایتان مانند دوست‌های خوبتان مراقبت کنید» زیرا «لباس‌های -دوست- داشتنی» بادوام‌ترند.

گذشته

چرا پسماند؟

حال

پسماند، نقص طراحی است

متفاوت فکر کنید

کمتر بخرید، بهتر انتخاب کنید

لباس پاره، زیبا است

مراقبت کنید، تعمیر کنید، باز بپوشید

رفو کنید

آگاهانه لباس‌ها را بازیابی کنید

آینده

چرا مُد باید بدون پسماند شود؟

زمان تغییر فرا رسیده است؟

روزی روزگاری، در سرزمینی نزدیک خانه هر فردی، لباس‌ها برای همیشه در کنار هم زندگی می‌کردند. بسیار خوب، شاید نه برای همیشه. هنر بازیافت، به‌یافت و تغییر دادن به‌منظور طولانی‌تر کردن عمر دارایی‌های ما به قدمت هستی ما هستند و همواره کیفیت سبک زندگی، غذا، طراحی، هنر و مُد ما را بهتر کرده‌اند. زمانی که چیزها ارزش داشتند، از آن‌ها نگهداری کرده و استفاده می‌کردیم. اکنون اغلب این کار را نمی‌کنیم. وقت آن رسیده است که ابتدا نگاهی به پشت سر خود انداخته و بعد رو به جلو حرکت کنیم. نفس عمیقی بکشید، از سرعت خود بکاهید.

چرا

پس همانند

؟

از فرش به فرش

مُد به‌عنوان یکی از آلوده‌ترین صنایع جهان شناخته می‌شود. رودخانه‌های ما با مواد شیمیایی سمی مورد استفاده در پردازش و رنگرزی لباس‌ها آلوده می‌شوند، کارگران پوشاک بخصوص زنان معمولاً با مشکلات نقض حقوق بشر مواجه می‌شوند، چندین تُن مواد ناخواسته مُد در محل‌های دفن زباله در سراسر جهان انباشته شده و ممکن است صدها سال در همان نقاط باقی بمانند.

مصرف‌کنندگان بخشی از این مشکل هستند؛ برای مثال، ما در کشورهای پیشرفته غربی، پوشاک را به دلیل قیمت ارزان‌شان یک‌بارمصرف تلقی می‌کنیم. می‌خریم، می‌پوشیم، پاره می‌کنیم و دور می‌اندازیم. بسیاری از ما دیگر انگیزه‌ای نداریم که برای خریدهای خود ارزش قائل شویم، حتی آن‌قدر برایمان بی‌ارزش شده‌اند که وقتی حتی کمی خراب می‌شوند آن‌ها را ترمیم نمی‌کنیم. ما به‌طور گسترده‌ای بر صنعت پوشاک آماده (و اغلب استثمارگرانه) وابسته هستیم؛ اما کی این‌قدر وابسته شدیم؟ مهم‌تر از همه به کجا چنین شتابان؟ زمانی زباله‌ها در انگلستان به معنای واقعی کنج بشمار می‌رفتند. یکی از چهره‌های فولکلور در تاریخ منسوجات، مرد نحیف ژنده‌پوشی است که به تمیز کردن خیابان‌های شهرهای اروپایی به امید پیدا کردن چیزی، هر چیز با ارزشی، معروف بود.

این اشخاص افسانه‌ای که توسط انسان‌شناسان در اوایل دهه ۱۸۴۰ معروف شدند، نویسندگان را مجذوب خود کردند. هنری میو، در مجموعه مقالات «فقیر لندن و کارگر لندن» ، نگاهی به زندگی روزمره این افراد انداخته است؛ این نوشته‌ها شامل یک مجموعه مصاحبه‌های جامع است و آن‌ها را به‌عنوان ذهن‌های درک نشده‌ای به تصویر کشیده است که در هر شرایطی، اغلب فقیرانه و مشقت‌بار، زندگی کرده و از هرچه گیرشان می‌آمد

بهره‌مند می‌شدند. میو پیش از اینکه در مورد چوب‌هایی که این پراگماتیست‌ها (عملگراها) برای پیدا کردن چیزهای ارزشمند پنهان شده در میان خاک و زباله‌ها استفاده می‌کردند سخن بگوید، می‌نویسد: «مردی که استخوان و تکه پارچه جمع می‌کرد ممکن است زمانی به واسطه کیسه‌ای که پشت خود حمل می‌کرد شناخته شده باشد».

هرچند این مردان پسماند جمع‌کن به‌واسطه قوانین روبه‌افزایش دولتی به حاشیه کشیده شدند و مانعی پیش روی کارشان قرار گرفت، کمک بزرگی به تجارت پسماند پارچه کرده و تحت تأثیر آن‌ها راه‌حل‌های اولیه پایداری برای انبوه بی‌انتهای پوشاک ارائه شدند: درحالی‌که در غیراین‌صورت در مکان‌های دفن زباله تلنبار شده و همانجا باقی می‌ماندند.

هنگامی که بریتانیا در طی جنگ‌های ناپلئونی با کمبود نخ مواجه شد، بافنده‌ای به نام بنجامین لاو ، راه‌حلی را ارائه داد به شکل یک پارچه «بنجل یا کم کیفیت‌تر» که ترکیبی از پسماند پارچه و پشم خام دست‌اول بود. تجارت پسماند پارچه که با نیروی کار کارگران خیابانی و تکه پارچه‌های دورریز شکل گرفت. در طی قرن۱۹ام توسعه یافته و خریداران بین‌المللی را مجذوب خود کرد. سوزان استراسر در کتاب «پسماند و تقاضا»، تقاضای بی‌سابقه را اینگونه توصیف می‌کند: «ارزش دلار واردات پارچه‌های پسماند در آمریکا در سال‌های ۱۸۳۷ تا ۱۸۷۲ هر سال %۲۶ افزایش یافت. آمریکا در سال ۱۸۷۵ بیش از ۱۲۳ میلیون پوند پارچه وارد کرد که نیمی از آن از دارایی‌های بریتانیا و انگلستان سرچشمه می‌گرفت.

صنعتگران سایر کشورها در سراسر جهان در پی به حداقل رساندن پسماند منسوجات به روش‌های دیگر بوده و لباس‌هایی یک تکه را ساخته‌اند که فرآیندهای

تولید آن‌ها موجب پسماند کمتری شده یا حتی پسماند صفر هستند. کیمونو یک نمونه از این لباس‌ها است. این لباس که از یک توپ پارچه برش می‌خورد از چندین تکه تشکیل شده که همه آن‌ها قابل جدا شدن بوده و دوباره با دست دوخته می‌شوند.

البته بهتر است، زیرا با عدم دخالت پارچه می‌توان دوباره هر لباس را برای فرد دیگری متناسب کرده و دوخت. ساری هندوستان نیز که تقریباً با عنوان «یک پارچه باریک» ترجمه می‌شود، یکی از همین موارد است. درحالی‌که در طی چند دهه اخیر کشورهای غربی (و بسیاری از کشورهای ثروتمند شرقی نظیر ژاپن) به سوی مُد سریع تغییر جهت داده‌اند، سایر جوامع به جمع‌آوری و پوشیدن این لباس‌های مهم فرهنگی رو آورده‌اند. پیدا کردن راه‌های عملی برای دوباره کاری روی پسماند منسوجات به‌عنوان بخش جدایی‌ناپذیر فرهنگ برخی کشورها شناخته می‌شود. ویکتوریا ال. رُواین کتابی را به‌طور ویژه در مورد اهمیت پوشاک دست دوم در بخش‌های مختلف آفریقا تحت عنوان «مُد آفریقا، سبک جهانی» نوشته است.

هرچند بازیابی بیشتر در نمونه‌های قرن ۲۱ام دیده می‌شود، مثال‌های تاریخی بی‌شماری وجود دارند که بر اهمیت بازیابی در فرهنگ‌های مختلف آفریقایی تأکید می‌کنند: طراح کمین کویاته شرح می‌دهد: «این یک فلسفه آفریقایی است که از هر چیزی تا سر حد ممکن استفاده کنید. هیچ چیز را هدر نمی‌دهید، بلکه از چیزهای قدیمی و کهنه، چیز جدیدی می‌سازید». اغلب

پسماند منسوجات به پوشاکی حتی فاخر تبدیل می‌شدند؛ به‌عنوان مثال در سنگال، زنان پارچه‌های گران مانیاک را از طریق جدا کردن گرمکن‌های ساخته شده از نخ و موسلین و با استفاده از تکنیک‌های رودوزی و گلدوزی تغییر می‌دادند؛ به‌این‌ترتیب پسماندهای دورریز به اقلام مطلوب جدید تبدیل می‌شدند.

در نقاط دیگر، بخصوص در کشورهای تازه صنعتی شده، ظهور چرخ خیاطی موجب تحول رویکردهای محلی پسماند منسوجات در اواخر قرن ۱۹م شد. این دستگاه نوآورانه که در آمریکا در سال ۱۸۴۶ ثبت اختراع شده و سپس در سال ۱۸۵۱ در نمایشگاه بزرگ لندن به نمایش گذاشته شد، موفقیت چشمگیری را از آنِ خود کرد. حتی گفته می‌شود که در سال ۱۸۷۷ حدود نیم میلیون چرخ خیاطی در خانه‌های آمریکا و تعداد بیشتری در بریتانیا استفاده می‌شدند. در اوایل قرن ۲۰م این ابزار جدید، تغییر گرایش به سوی «ساخت و تعمیر» را تسهیل کرد، خانواده‌های ثروتمند خیاط استخدام می‌کردند؛ درحالی‌که زنان طبقه کارگر بیشتر تشویق می‌شدند که در صورت امکان لباس‌های خود را تعمیر کرده یا به طبق میلشان بدوزند.

هرچند چرخ خیاطی در طی دوران تاریخی غرق در جنگ‌های بین‌المللی، یک وسیله ضروری بشمار می‌رفت؛ موجب یک تغییر فرهنگی شد: با ظهور اولین نشانه‌های ساییدگی و پارگی، لباس‌ها به جای دور انداختن، با دست تعمیر، بازیافت، وصله‌پینه و نوَما می‌شدند.

این طرز فکر ممکن است از زمانی تغییر کرده باشد

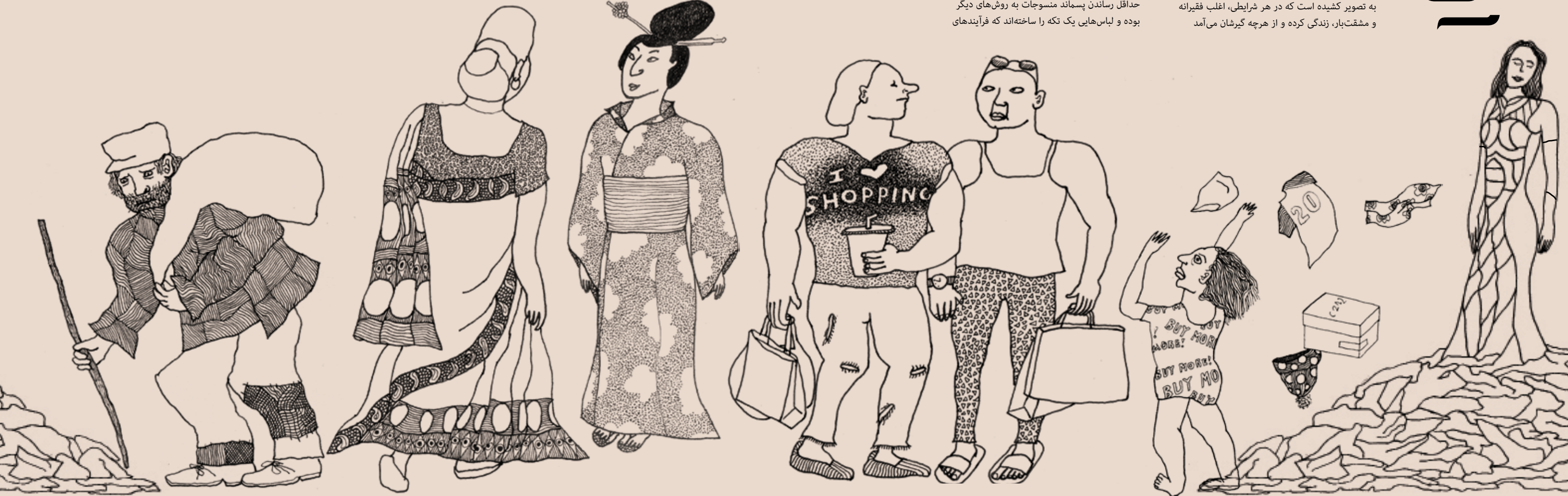
که صنعت پوشاک آماده با سرعت هرچه تمام‌تر به سودآورترین مدل صنعت تبدیل شد؛ اما این تغییر برگشت‌ناپذیر نیست. نه تنها تعویض لباس، کارگاه‌های صنایع دستی و احیای تجارت پسماند پارچه برای توجه به آینده دوباره به عرصه ظهور می‌آیند، بلکه بحث جدید و در دسترس‌تری نیز وجود دارد که به ما نشان می‌دهد اجرای تمام آن تغییرات کوچک به سوی پایداری راحت‌تر از تصوراتمان است. شاید بستر تغییر کرده باشد، اما طرز فکر «بساز و تعمیر کن» دوباره بیش از پیش در حال رایج شدن است و این امر نه فقط از روی ضرورت، بلکه به این دلیل است که تغییر دادن و شخصی‌سازی پوشاک یکی از آسان‌ترین و لذت‌بخش‌ترین راه‌هایی است که از طریق آن می‌توانید کمد لباس‌هایتان را طبق میلتان نو کنید. به‌عبارت بهتر می‌توانید امضای شخصی خود را برای لباس‌هایتان داشته باشید.

شاید زمان طولانی از مردان ژنده‌وش عصر الیزابت سپری شده باشد، اما کارهای زیادی را می‌توان برای به حداقل رساندن پسماند انجام داده و به این درک رسید که ما به عنوان یک جامعه همیشه می‌دانیم که: #لباسهای_دوست_داشنتی_بادوام‌ترند.

نویسنده: جیک هُل

تویتر: twitter.com/jake2103

تصویرسازی: جرجیا کیلین

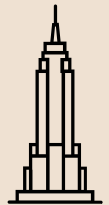
پوشاک دست‌دوم ارسال شده برای بازیافت در هندوستان به صورت دستی و با توجه رنگ‌هایشان مرتب می‌شوند. تیم میچل و لوی نوریس

چگونه مُد پسماند می‌شود؟

ال‌دن و بکر

امروزه روشن است که مردم دو نقطه نظر مخالف را هم‌زمان اتخاذ می‌کنند: دیدگاه قدیمی که لباس ارزشمند است و حتی وقتی ما دیگر کاری با آن نداریم فرد دیگری ممکن است آن را دوست داشته باشد؛ و دیدگاه جدیدی که می‌گوید لباس ارزان و یکبار مصرف است. کدام دیدگاه رایج‌تر است و خواهان بیشتری دارد؟ قطعاً دیدگاه دوم، زیرا در حال گسترش بوده و و متأسفانه این برای برای محیط‌زیست مسئله‌ساز شده است.

در آمریکای شمالی، ۵/۱۰ میلیون تن پوشاک در هر سال به مکان‌های دفن زباله ارسال می‌شود. ۳۰ برابر سنگین‌تر از ساختمان امپایر استیت است.

اگر عمر مفید پوشاک را از یک به دو سال افزایش دهیم، می‌توانیم انتشار گازهای گلخانه‌ای را به میزان ۲۴٪ در طی یک سال کاهش دهیم.

در سراسر کره زمین ۲۰٪ از منسوجات بازیابی می‌شوند، به این معنی که ۸۰٪ باقی مانده در مکان‌های دفن زباله انباشته شده یا سوزانده می‌شوند

کمتر از ۱٪ از پوشاک جمع‌آوری شده واقعاً به صورت منسوجات تازه بازیابی می‌شوند.

تخمین زده می‌شود که ما سالانه ۴۰۰ بیلیون متر مکعب سالانه منسوجات تولید می‌کنیم. ۶۰ بیلیون متر مکعب از منسوجات به صورت دورریز برش‌ها به پسماند تبدیل می‌شود.

درحال‌حاضر مصرف‌کنندگان در انگلستان به‌طور میانگین فقط ۳ سال و ۳ ماه از لباس‌های خود استفاده می‌کنند.

۲۰ درصد از آلودگی صنعتی آب در سراسر کره زمین در پی تکمیل و رنگ‌رزی منسوجات ایجاد می‌شود.

تولید پوشاک از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۴ دوبرابر شده و به بیش از ۱۰۰ بیلیون لباس در سال ۲۰۱۴ رسیده است.

۷۰ درصد از لباس‌هایی که دور می‌اندازیم دارای آسیب‌های ترمیم‌ناپذیر نظیر رنگ‌پریدگی، لکه‌های عمیق یا آبرفتگی هستند.

براساس برنامه عملیاتی منابع و پسماند (WRAP)، درحال‌حاضر مصرف‌کنندگان در انگلستان به‌طور میانگین فقط ۳ سال و ۳ ماه از لباس‌های خود استفاده می‌کنند. این مدت زمان بسیار طولانی‌تر از یک بطری آب یک‌بار مصرف است؛ اما از آنجا که مصرف پوشاک افزایش می‌یابد و ترندهای مُد به‌قدری سریع فعالیت دارند که هفته به هفته مد تغییر می‌کند، پسماند مُد در حال انباشته شدن است.

طبق گزارش اجلاس مُد کپنهاگ تحت عنوان «نبض صنعت»، مسئولیت ۹۲ میلیون تن از پسماند خشک در هر سال در سراسر زمین بر عهده صنعت مُد است؛ یعنی ۴ درصد از ۱۲/۲ بیلیون تن پسماندی که در هر سال در سراسر زمین روی هم تلنبار می‌کنیم. همچنین مسئولیت انتشار ۱۷۱۵ میلیون تن گاز کربن در سال ۲۰۱۵، حدود ۴/۵ درصد از ۱/۳۲ بیلیون تن انتشار دیگر گازهای گلخانه‌ای در سراسر کره زمین در سال ۲۰۱۵، برعهده این صنعت است. تولید این گازها در اثر ترابری، حمل دریایی و دورریزی پوشاک در مقایسه با گازهای تولید شده در اثر تولید پوشاک درواقع خیلی کم است. اما دور انداختن لباس‌ها بعد از فقط چند بار پوشیدن نیز به‌طور غیرمستقیم تولید گازهای گلخانه‌ای و ایجاد آلودگی را افزایش می‌دهد، زیرا در پی آن خرید و تولید بیشتر پوشاک ضروری می‌شود.

از آنجا که مصرف پوشاک افزایش می‌یابد و ترندهای مُد به‌قدری سریع فعالیت دارند که هفته به هفته مد تغییر می‌کند، پسماند مُد در حال انباشته شدن است.

براساس گزارش ویلو ویلیج، هر سال فقط در آمریکای شمالی ۵/۱۰ میلیون تن پوشاک به مکان‌های دفن زباله فرستاده می‌شود. بااین‌حال پسماند منسوجات پس از مصرف (بعد از اینکه مصرف‌کننده آن را استفاده کرده است) فقط بخش کوچکی از کل پسماند منسوجات را تشکیل می‌دهد. در نیویورک، که دارای یک منطقه تولید پوشاک است و رفته رفته کوچک‌تر شده است، تکه پارچه‌های دورریز تولید ۴۰ برابر بیشتر از دورریزهای مصرف‌کنندگان، به پسماند منسوجات می‌افزاید. فقط تصور کنید در کشورهای آسیایی که تقریباً کل پوشاک ما را تولید می‌کنند، این رقم چه قدر می‌تواند باشد.

چرا این لباس‌ها را دور می‌اندازیم؟ مصرف‌کنندگان در انگلستان علت آخرین لباسی را که دور انداخته بودند به برنامه WRAP گزارش دادند. حدود ۱۸٪ از آن‌ها به علت ساییدگی یا آسیب دیدگی قسمتی از لباس (البته لک شدن پارچه شامل آن نمی‌شد)، آن را دور انداخته بودند. حدود ۲۶ درصد از لباس‌ها نیز به این دلیل که مصرف‌کننده دیگر از آن خوش نمی‌آمد، دور انداخته شده بودند.

این عدم تمایل به لباس‌های قبلی را به راحتی می‌توان به ترندهای به سرعت در حال حرکت تبلیغ شده توسط مُد سریع ربط داد. مُد روز چیست؟ شلوارهای جین چسبان یا دم‌پا گشاد؟ پیراهن‌های چاپی یا دوخت تزئینی؟ لباس‌های پاره، ساییده شده و از مُد افتاده را معمولاً نمی‌توان دوباره در فروشگاه‌های دست‌دوم فروخت.

۲۶ درصد از لباس‌هایی که دور انداخته می‌شوند به این دلیل بود که مصرف‌کننده دیگر از آن‌ها خوششان نمی‌آمد.

فقط ۹ درصد از منسوجات دورریز از جریان پسماند در آمریکا بازیابی می‌شدند. زیرا متأسفانه هیچ کس راه‌حل کارآمدی را (مانند راه‌های کارآمد جمع‌آوری کاغذ یک‌بارمصرف، شیشه، فلز و پلاستیک) برای جمع‌آوری پوشاک و اکسسوری‌ها توسعه نداده است. برنامه‌های حاشیه‌ای مجموعه مُد پس از مدتی طرفداران اولیه خود را از دست داده و کنار گذاشته شده‌اند؛ دلیل آن نیز پیچیدگی و هزینه‌های جمع‌آوری اقلامی بوده است که به راحتی خراب شده و در پی بارش باران، لکه شدن یا یک پارگی کوچک بی‌ارزش می‌شوند. بنابراین مصرف‌کنندگان به همان الگوی قدیمی رجوع می‌کنند: الگویی که می‌گوید لباس، حتی مُد سریع که برای خرید آن در وهله اول ۵ دلار هزینه می‌کنند، یک روش خیریه باارزش است و با انداختن کیسه پر از لباس‌های خود در فروشگاه خیریه و دریافت کسر مالیات، آن‌ها را دور می‌اندازند. اما آیا واقعاً انجام این کار نشان می‌دهد که یک شهروند خوب هستیم؟

برخی از حامیان می‌گویند که باید لباس‌های پاره و فرسوده خود را اهدا کنید، زیرا از این طریق بازیافت می‌شوند. اما گودویل از اهدا کردن لباس‌های از مد افتاده و قدیمی خود به دوستان و خویشاوندان دفاع کرده است؛ زیرا ممکن است آن لباس از نظر فرد دیگری هنوز قابل استفاده باشد، چراکه خیریه نیز برای دور انداختن اقلام غیرقابل فروش هزینه‌هایی را متحمل می‌شود. فقط در کالیفرنیا گودویل سالانه ۷ میلیون دلار برای دور انداختن چنین اقلامی هزینه می‌کند.

در نیوساوت‌ولز استرالیا تخمین زده شد که تقریباً ۴۰ درصد از چیزهای اهدا شده به خیریه قابل استفاده نیستند، زیرا کیفیت پایینی دارند یا خراب شده‌اند. گروه NSW EPA چند راه‌حل را مورد آزمایش قرار داد و موفق‌ترین برنامه، شامل دوربین‌های مداربسته و علامت‌های تجاری بود؛ این علامت‌ها اعلام می‌کردند که اگر سطل‌ها پر شدند یا خیریه بسته بود، بروند و دوباره برگردند، درغیراین‌صورت انباشته کردن آن‌ها در آنجا غیرقانونی است. اما این رویکرد جدی مانند یک راه‌برد خوب طولانی مدت به نظر نمی‌رسد، زیرا ما به‌عنوان یک جامعه همیشه به دنبال راه‌های راحت‌تر و سریع‌تر برای دور ریختن زباله‌ها و پسماندهای درحال رشد خود هستیم. چه‌مقدار از آن لباس‌های آورده شده، پس از ساعت‌ها در نزدیک‌ترین سطل زباله ریخته می‌شد؟

خبریه‌ها و امدادگران حتی لباس‌های اهدایی رایگان نمی‌خواهند. پناهگاه‌ها به جای لباس‌های ارزان نیازمند لباس بیرونی کاربردی و لباس زیرهای جدید هستند. امدادگران در مناطق حادثه دیده، پول و زمان ارزشمندی را صرف انبارداری لباس‌های اهدایی به درد نخور کرده و سپس آن‌ها را دور می‌اندازند.

اچ‌اندام، لیوایز و برخی دیگر از شرکت‌های مُد هم‌اکنون در فروشگاه‌های خود صندوق‌های اهدا قرار داده‌اند که لباس‌های دست‌دوم از هر برند و هر کیفیتی را می‌پذیرند. باید ببینیم که این برنامه‌ها در برابر حجم زیاد پسماند منسوجات تولید شده در هر سال تا چه حد مؤثر عمل خواهند کرد. از سال ۲۰۱۳، اچ‌اندام ۴۰ هزار تن لباس را از سراسر کره زمین جمع‌آوری کرده است. این مقدار کمتر از ۱ درصد از کل پسماند منسوجات فرستاده شده به مکان‌های دفن زباله یا سوخته شده در همین مدت زمان و فقط در آمریکا است.

و «بازیابی» ممکن است همانطور که شما فکر می‌کنید نباشد. وقتی در مورد بازیابی یک بطری آب پلاستیکی، کاغذ یا قوطی صحبت می‌کنیم، به این معنی است که آن شیء کاملاً خراب شده و برای بازسازی به شکل محصولات جدید از آن‌ها استفاده می‌شود. اما در آمریکا، تعریف «بازیابی» منسوجات» عبارت است از ۴۰-۲۰ درصد از پوشاک اهدایی بافروش شده توسط خبریه، ۴۰-۲۵ درصد منسوجاتی که به محصولات با کیفیتی پایین‌تر نظیر عایق و دستمال نظافت و ۳۰-۲۰ منسوجاتی که برای فروش مجدد به جنوب جهانی و اروپای شرقی منتقل می‌شوند. کمتر از ۱٪ از پوشاک جمع‌آوری شده، واقعاً به صورت منسوجات نو بازیابی می‌شوند.

کمتر از ۱ درصد از پوشاک جمع‌آوری شده، واقعاً به صورت منسوجات نو بازیابی می‌شوند.

وقتی با یکی از افراد فعال در بازیابی منسوجات در نیوجرسی صحبت می‌کردم، او تأکید داشت که جمع‌آوری و پردازش منسوجات پاره و مستعمل در مقایسه با درآمد کسب شده از فروش مجدد آن به بازیافت‌کنندگان، هزینه‌های بیشتری را در بر دارد. وقتی پوشاک جمع‌آوری می‌شوند، مرتب کردن آن‌ها به طور کارآمد و مؤثر مشکل است.

هنوز پوشاک به صورت دستی مرتب می‌شوند، روی ریل‌ها حرکت کرده و در آنجا کارگران تصمیم می‌گیرند که عاقبتشان چه شود. حتی اگر برچسب‌های مراقبتی هنوز به لباس‌ها وصل باشند، آن‌ها وقت دارند که برچسب‌ها را بررسی کنند. هنوز هیچ فناوری مناسبی برای بازیابی پوشاک ارائه نشده است.

هنوز هیچ فناوری مناسبی برای بازیابی پوشاک ارائه نشده است.

به‌هرحال هنوز هیچ فناوری مناسبی برای بازیابی پوشاک ارائه نشده است. از لحاظ نظری فقط الیاف ۱۰۰ درصد طبیعی را می‌توان به کود تبدیل کرد، اما باید ابتدا از

هر گونه تزئینات فلزی و پلاستیکی جدا شوند. به‌علاوه بسیاری از الیاف طبیعی با مواد شیمیایی تحت عملیات رنگرزی و تکمیل قرار می‌گیرند، به‌همین دلیل برای کود شدن نامناسب هستند. الیاف طبیعی در محل‌های دفن زباله تجزیه می‌شوند؛ اما در عین حال گاز متان، که یک گاز گلخانه‌ای قوی‌تر از کربن است، منتشر می‌کنند. علاوه‌براین به‌صورت دستی خرد کردن الیاف طبیعی برای بازیابی، موجب کاهش کیفیت و تخریب و تضعیف آن‌ها می‌شود. به‌عنوان مثال، لباس‌های جین را می‌توان با دستگاه‌ها خرد کرد؛ بااین‌وجود پنبه بازیافتی فقط ۲۰ درصد از پنبه موجود در یک شلوار جین را می‌تواند تشکیل دهد، باقی الیاف شلوار باید الیاف بلند تازه و دست اول باشد. در بازیابی، اغلب لباس‌های پنبه‌ای نظیر شلوارهای جین تبدیل به عایق شده و پس از پایان چرخه عمر مصرف به محل‌های دفن زباله منتقل می‌شوند.

الیاف مصنوعی نظیر پلی‌استر، نایلون و اکریلیک اساساً فیلامنت‌های پلاستیکی هستند که تجزیه کاملی آن‌ها حدود ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ سال یا بیشتر زمان می‌برد، در این مدت زمان نیز توسط ما و موجودات دریایی خورده می‌شوند. فقط پلی‌استر خالص با کیفیت عالی (آل پتگنیا) را می‌توان ذوب و بازیابی کرد و فقط یک شرکت در ژاپن می‌توان این کار را انجام دهد. ظرفیت کارخانه آن‌ها هم‌اکنون به سر حد خود رسیده است.

از این گذشته، لباس‌های دارای الیاف ترکیبی (برای مثال پلی‌استر و پنبه) مانند بسته‌بندی یک‌بار مصرف، مشکلاتی جدی را برای بازیافت‌کنندگان ایجاد می‌کنند. چگونه می‌توان نخ‌های پلاستیکی را از پنبه‌ای جدا کرد؟ هنوز... نمی‌توانید. از توان خارج است.

برخی فناوری‌ها و استارت‌آپ‌های جالب وجود دارند که بر کاهش پسماند مُد تمرکز داشته و توسط بنیادهای مرتبط با اچ‌اندام، کرینگ، سی‌اندای و ائتلاف برندهای مُد در اتحادیه پوشاک پایدار حمایت مالی می‌شوند. این فناوری‌ها عبارتند از میکروب‌هایی که پلی‌استر را از بین می‌برند، فناوری برای جداسازی کامل پنبه جهت تبدیل کردن آن به الیاف جدید، یک بازار آنلاین برای پسماند منسوجات، یک بستر دیجیتال که مرتب کردن پسماند منسوجات را تسهیل می‌کند، بازیابی جین کهنه به جین نو، به‌اضافه انواع مواد زیستی (قارچ‌ها، پسماند غذا) که می‌توانند جایگزین مواد مصنوعی و نیمه مصنوعی شوند. هرچند تمام این‌ها در مراحل اولیه هستند و سال‌ها زمان می‌برد تا به صورت انبوه بکار روند. بااین‌حال بارقه‌هایی از امید نیز دیده می‌شود. در

انگلستان، براساس WRAP، از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۵، میزان پسماند پوشاکِ پس از مصرف ارسال شده به محل‌های دفن زبال ۱۴ درصد کاهش یافته است؛ به این معنی که ۵۰ هزار تن پوشاک به این محل‌ها ارسال نشده است و این رقم موفقیت بزرگی است. این امر با کمپین آموزش مصرف‌کنندگان آغاز شد. این کمپین با شعار «لباس‌های خود را دوست داشته باشید» آن‌ها را تشویق کرده و آموزش می‌دهد که چگونه با مسئولیت بیشتری لباس‌های خود را دور بیندازند؛ از این‌گذشته نکاتی را در مورد نحوه خرید کردن، مراقبت از لباس‌ها و تعمیر کردن آن‌ها به‌اضافه توصیه‌هایی در مورد بازیافت و نگه داشتن لباس‌ها در اختیار مصرف‌کنندگان قرار می‌دهد.

اتفاق خوشایندی است، خریدن پوشاکِ دست دوم، سه‌برابر پایدارتر است. به این معنی که هرچه لباس‌های نو کمتری فروخته شوند، لباس‌های کمتری نیز تولید می‌شوند. به‌این‌ترتیب لباس‌ها خارج از محل‌های دفن زباله چرخه عمر دوباره یافته و در سراسر جهان برای ارسال به بازارهای دست‌دوم ترابری نمی‌شوند. در آخر نیز پول شما به جیب یک کسب‌وکار کوچک محلی یا خبریه خواهد رفت.

خریدن پوشاکِ دست‌دوم، سه‌برابر، پایدارتر است. اما تا زمانی که تولید لباس کاملاً پایدار شود، بالاخره فناوری لباس‌ها را در وسعت گسترده‌تری بازیافت کند و ما یاد بگیریم که چگونه به روش مؤثرتری لباس‌های کهنه و مستعمل را جمع‌آوری کنیم، بهترین کار این است که کمتر بخریم و چیزهای بهتر بخریم. بیایید فرهنگی را پرورش دهیم که براساس آن برای کیفیت لباس‌هایی که عمر طولانی‌تری دارند ارزش قائل شده و از آن شرکت‌هایی حمایت کنیم که لباس‌هایی را تولید می‌کنند که می‌توان آن‌ها را دوست داشت و سال‌ها پوشید، سپس همان لباس‌ها را به افراد دیگری داد تا با عشق آن‌ها را بپوشند؛ تااینکه در نهایت تجزیه شده یا آگاهانه بازیابی شوند. به‌رحال رؤیای ما این است. همراهمان می‌شوید؟

الدن ویکر،

www.aldenwicker.com

بهترین کاری که می‌توانیم انجام دهیم این است که کمتر بخریم و چیزهای بهتر بخریم.

می‌گیریم و می‌گیریم، بدون اینکه بازگردانیم،

دنیای خود را به سوی ویرانی می‌رانیم،

منابع طبیعی رو به پایان است و ما تماشاگریم،

می‌خریم و برای چیزهای غیر ضروری سقوط می‌کنیم،

به زنجیره‌های تأمین فشار می‌آوریم و آن‌ها را شتابزده می‌کنیم،

روی مبل‌های خود راحت لَم داده و در اینترنت می‌گردیم،

بیشتر و بیشتر تقاضا می‌کنیم و سریع‌تر می‌خواهیم،

ما در حال غرق کردنِ دنیای خود در فاجعه مصرف انبوه هستیم.

رُزانا هاپکینز

(rzhopkins@)

پسماند

نقص

طراحی

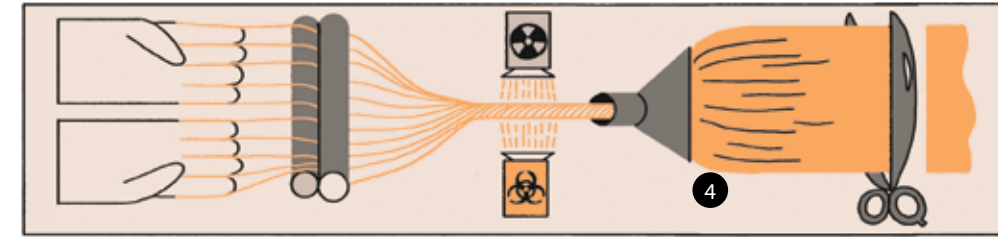
است

مواد مرتباً در طی فرآیند تولید به هدر می‌روند. پسماند می‌تواند یک منبع باشد، اما طراحان باید آموزش ببینند که چگونه از مواد دورریز استفاده کنند. از آنجا که پسماند پس از مصرف به دلیل طراحی و کیفیت ضعیف افزایش می‌یابد، پسماند پیش از مصرف را می‌توان از طریق طراحی خلاقانه و ساختار با کیفیت به حداقل رساند. ما نیازمند یک دیدگاه طراحی ۳۶۰ درجه هستیم که به واسطه آن هر ذره از چیزهایی که ساخته می‌شوند قابلیت استفاده دوباره، سازگاری و زیست‌تجزیه‌پذیری را داشته باشند، یک دیدگاه حلقه بسته برای آینده‌ای با ذهن باز (روشن).

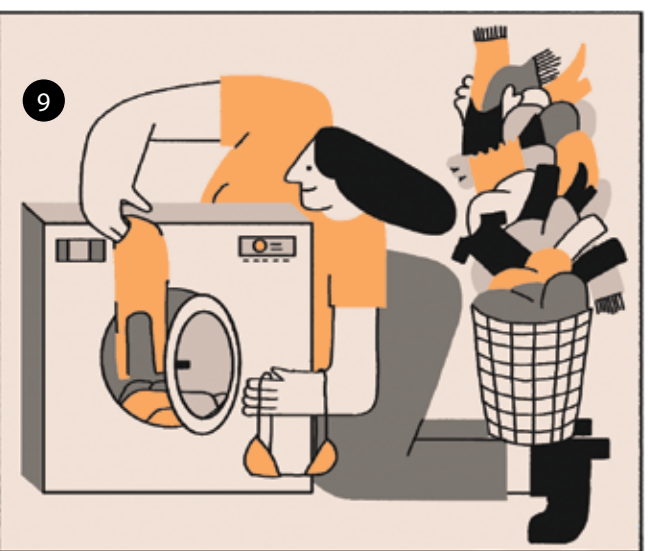
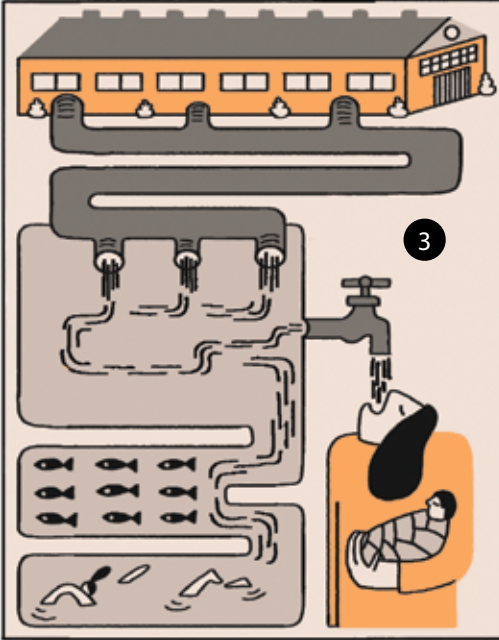
مُد یکی از بزرگترین صنایع آلوده‌کننده در جهان است و در سال ۲۰۱۶، پسماند زنجیره تأمین بیش از ۸۰۰ هزار تن تخمین زده شد. پسماند در هر مرحله زنجیره تأمین مُد به وجود می‌آید، در نتیجه هر مرحله نیازمند راه‌حل‌های منحصربه‌فردی برای کاهش پسماند است.

۱) رشد پنبه به روش‌های سنتی شامل مقادیر زیادی کودهای شیمیایی و آفت‌کش است که می‌توانند منابع آب شیرین را آلوده کنند، به اکوسیستم‌ها صدمه زده و سلامت کشاورزان را به خطر بیندازند. ۲) فقط برای تولید پلی‌استر دست‌اول استفاده شده در پارچه‌ها در هر سال حدود ۷۰ میلیون بشکه نفت لازم است که تقریباً با کل نفت خام تولید شده در هر روز در سراسر کره زمین برابری می‌کند. باین‌وجود صنعت مُد قصد دارد مصرف پلی‌استر را در محصولات خود تا ۲۰۳۰ دوبرابر کند. ۳) حدود ۸ هزار ماده شیمیایی مصنوعی برای تبدیل کردن مواد خام به منسوجات استفاده می‌شود، برخی به قدری سمی هستند که ضایعات لباس‌ها را باید به‌عنوان پسماند خطرناک تلقی کرد. ۲۰ درصد از آلودگی آب شیرین در سراسر کره زمین در اثر عملیات رنگرزی و تکمیل منسوجات ایجاد می‌شود. ۴) اکثر پسماند زنجیره تأمین، حدود ۴۴۰ هزار تن، در طی آماده‌سازی الیاف برای تولید نخ و لباس به‌ویژه در چین و هند ایجاد می‌شود. به‌علاوه توپ‌های پارچه‌های آسیب دیده یا بدون تقاضا از برندهای شناخته شده نیز ممکن است خرد و سوزانده شوند یا به محل‌های دفن زباله ارسال شوند. ۵) وقتی پارچه‌ها تولید می‌شوند به قطعاتی برش می‌خورند که برای دوخت لباس آماده باشند. سالانه در طی همین مرحله تولید، حدود ۶۰ بیلیون متر مکعب

منسوجات در اتاق برش تبدیل به پسماند می‌شوند، یعنی ۱۵ درصد از کل منسوجات هنگام برش پارچه، به ضایعات می‌پیوندند. ۶) فقط یک لباس ممکن است برای مراحل مختلف تولید پیش از رسیدن به فروشگاه‌ها، به کشورهای مختلف ارسال شود. فقط یک کشتی باری می‌تواند به اندازه ۵۰ میلیون اتومبیل در تنها یک سال، آلاینده‌های سرطان‌زا و آسم‌زا ایجاد کند. ۷) نسبت به ۱۵ سال پیش، به طور میانگین هر فرد 60 درصد لباس‌های بیشتری می‌خرد و به اندازه نصف گذشته لباس‌های کمدمان به ندرت پوشیده می‌شوند یا هرگز استفاده نمی‌شوند. حدود ۶/۳ بیلیون لباس استفاده نشده در کمدهای شهروندان آمریکایی وجود دارد، یعنی هر فرد ۵۷ قلم لباس پوشیده دارد. ۹) شست‌وشو، خشک‌کردن و اتو کشیدن لباس‌ها ۳۶ درصد از کل تأثیرات زیست‌محیطی به‌طور میانگین هر لباس در طی چرخه عمرش را تشکیل می‌دهد. در مطالعه‌ای که اخیراً انجام شده، ۸۳ درصد از نمونه‌های آب شیر در سراسر جهان آلوده به میکروالیاف‌ها هستند. ۱۰) هر سال در انگلستان تقریباً به ارزش ۱۵۰ میلیون پوند لباس (۳۵۰ هزار تن) روانه محل‌های دفن زباله می‌شوند. در این میان هر سال آمریکای شمالی نیز ۵/۱۰ میلیون تن لباس به محل‌های دفن زباله روانه می‌کند. ۱۱) بیش از ۷۰ درصد لباس‌های اهدا شده در سراسر کره زمین، از آفریقا سر در می‌آورند که ممکن است به اقتصاد خیاطان محلی آسیب بزند. ۱۲) حدود ۹۵ درصد لباس‌های دور ریخته شده را می‌توان به‌طور بالقوه دوباره پوشید، استفاده دوباره یا بازیابی کرد؛ اما اکنون فقط ۱۲ درصد به صورت محلی بافروش

می‌شوند. ۵۶ درصد لباس‌ها به محل‌های دفن زباله ارسال شده و ۲۴ درصد سوزانده می‌شوند که در نتیجه موجب انتشار گازهای گلخانه‌ای و مواد شیمیایی خطرناک می‌شود.

تقریباً تمام تاریخ مُد، تاریخ پسماندسازی است.

اما اکنون فرصت مناسبی در اختیار ما است تا ظاهر جدایی ناپذیر مُد از پسماند را برای همیشه تغییر دهیم. همانطور که طراحی مد در طی تاریخ یک فعالیت پسماندساز بوده است - که از همان لحظه نخست ظهور به عنوان یک لباس پسماند تولید می کند - اکنون می تواند با نقش جدید قدرتمندش در طراحی حذف پسماند شناخته شود.

دو دسته پسماند متسوجات گسترده وجود دارند: پسماند قبل از مصرف و پسماند بعد از مصرف

پسماند پیش از مصرف در کشت و تولید الیاف و تولید پوشاک - هرچند بیشتر پسماند در مرحله تولید لباس ایجاد می شود - به وجود می آید. به طور میانگین لباس هایی که از طریق برش و دوخت پارچه تولید می شوند تقریباً از 85 درصد پارچه مورد نظر استفاده می کنند، به این معنی که 15 درصد پارچه تبدیل به پسماند می شود.

طراحی مُد پسماند صفر به نوعی از طراحی مُد اشاره دارد که از برش الگو طوری استفاده می کند که در تولید لباس هیچ پسماندی از پارچه باقی نمی ماند. کل چرخه عمر لباس باید در مرحله طراحی در نظر گرفته شود که فرصت هایی را برای روش های طراحی مُد به تازگی توانمند شده فراهم می کند.

ایده های خوب تاریخ مصرف ندارند، باین وجود ما در مُد در جست و جوی چیزهای جدید بوده و تمایل داریم که

به دلیل یک تاریخ انقضای خودساخته و مصنوعی کاملاً از ایده های عالی فاصله بگیریم. یک ایده خوب تاریخ مصرف ندارد و نباید به هدر رود.

تیمو ریسنن

timorissanen.com

timorissanen@

فرصت شغلی

برای کار کردن در خط مقدم نوآوری در صنعت مُد

مهندس خلاق پسماند

آیا پُر از ایده های تبدیل پسماند
به ثروت هستید؟
آیا نسبت به بهره وری منابع
اشتیاق دارید؟
پس این کار برای شماست!

مسئولیت ها عبارتند از:

- برقراری ارتباط با تأمین کنندگان جهت شناسایی، ارزیابی و فهرست کردن مواد دورریخته شده.
- برقراری ارتباط با دفاتر خرید و طراحی برای ترکیب کردن پسماند و مواد دورریز به طرح های محصولات جدید.
- توسعه کاربردهای جدید برای تعبیه کردن در سیستم های طراحی، تولید و برنامه ریزی شرکت که به واسطه آنها، مواد دورریز قادر خواهند بود دوباره در چرخه تولید معرفی شده و به عنوان منبعی ارزشمند شناخته شوند.

متقاضیان موفق نیازی نیست که درخواست دهند
چرا؟ زیرا این شغل هنوز وجود ندارد. اما باید باشد!

لطفاً با برندهای مُد محبوب خود تماس گرفته و از آنها بخواهید که اقدامات بیشتری را برای پسماندها اتخاذ کنند.

طرح خوب دوام
می آورد

طرح خوب تخیلات
را برمی انگیزد

طرح خوب نباید
هدر برود

چه بر سر لباس‌های فروخته نشده می‌آید؟

دکتر کریستینا دین

نویسنده:

دکتر کریستینا دین

Dr Christina Dean
www.redress.com.hk
@drchristinadean

دکتر کریستینا دین، بنیانگذار ریدرس، یک سازمان غیرانتفاعی زیست‌محیطی واقع در هنگ‌کنگ است که در راستای کاهش پسماند در صنعت مُد فعالیت دارد.

هیچ‌کس از میزان واقعی پسماند پوشاک «استوک» اطلاع ندارد؛ به‌عبارت بهتر لباس‌هایی که نتوانسته‌اند به قیمت واقعی یا با تخفیف به فروش بروند و باید به‌نحوی دور انداخته شوند.

می‌دانیم که سالانه حدود 100 بیلیون پوشاک تولید می‌شود. اگر میزان فروش (به قیمت واقعی و با تخفیف) را 90 درصد در نظر بگیریم، 10 میلیون لباس در هر سال «استوک» می‌شود. این رقم برابر است با لباس‌های زیادی که به‌طور معجزه‌آسایی ناپدید می‌شوند؛ بنابراین برندها و خرده‌فروشان با محصولات که نمی‌توانند به مشتریان خود بفروشند چه می‌کنند؟

• [از طریق تخفیف‌ها و بازار حراجی.](#)

می‌فروشیم.

امروزه 75 درصد از خریدهای پوشاک به‌طور حیرت‌انگیزی از طریق تخفیف‌ها انجام می‌شود و با تکرار «ارزان، ارزان، ارزان!» حس رقابت را در مصرف‌کنندگان ایجاد می‌کند. امروزه برخی از خرده‌فروشان قدیمی بازارهای حراج بیشتری نسبت به فروشگاه‌های با قیمت واقعی دارند. اما هنگامی که هیجان خرید با تخفیف در اغوا کردن مصرف‌کننده برای خرید با شکست مواجه می‌شود، برندها و خرده‌فروشان ناگزیر هستند که از اقلام «استوک» خود خلاص شوند.

حقیقت این است که پیشنهاد قیمت‌های تخفیف خورده هرگز تضمینی بر فروش تمام محصولات نیست. فضای فروشگاه‌های خرده‌فروشی، فضای انبار و حتی فضای تبلیغات و بسایت اصلی نامحدود نیست؛ به‌این‌ترتیب باید از محصولات به فروش نرفته خلاص شوند. اما کجا؟

• [«از طریق شرکای خود می‌فروشیم»](#)

این زبان مُد برای فرآیندی است که در طی آن، برندها و خرده‌فروشان کالاهای فروخته نشده خود را به صورت عمده به سایر بازارهای غیر رقیب می‌فروشند. در این فرآیند اغلب برچسب لباس‌ها را جدا کرده و برای فروش دوباره برچسب می‌زنند. به‌عنوان مثال، برندهای اروپایی برای فروش این نوع اقلام استوک خود به استرالیا چشم دوخته‌اند. بازار دوم برای لباس‌ها و منسوجات توسط «سودجویان و کارچاق‌کنان» برنامه‌ریزی و هموار می‌شود. فروشندگان اتومبیل‌های دست‌دوم را تصور کنید، اما به‌جای اتومبیل‌های پورشه، پلی‌استرها را در نظر بگیرید.

• [«ما فروش‌های خانوادگی و دوستانه ترتیب](#)

می‌دهیم»

مگراینکه کل کارکنان آن‌ها خانواده‌های بزرگ و هزاران دوست داشته باشند، این تاکتیک تأثیر چندانی بر حجم وسیع پوشاک به فروش نرفته هر فصل ندارد.

• [ما لباس‌های به فروش نرفته را به خیریه‌ها](#)

اهدای می‌کنیم.

هرچند شاید به‌ظاهر کار درستی به‌نظر برسد، در واقعیت اهدا کردن و فروختن لباس‌های به فروش نرفته به کشورهای کم‌درآمد ممکن است برای جوامع و اقتصاد محلی پیامدهای منفی داشته باشد. بعدها در مورد این موضوع بیشتر بحث خواهیم کرد.

• [ما لباس‌های به فروش نرفته را نابود](#)

می‌کنیم.

این یک حقیقت است و تعداد کمی از برندها حاضرند آن را بپذیرند. در زبان مُد، بخصوص به زبان برندهای

لوکس (فاخر)، به این معنی است که لباس‌ها یا خرد شده و بازیابی می‌شوند (تصور کنید لباس‌های فاخر نمایش‌های مد به فرش تبدیل شوند) یا سوزانده می‌شوند (حلقه‌های دود فاخر و زیبا را تصور کنید).

درحالی‌که افراد فعال در صنعت می‌دانند که سوزاندن گاهی، متأسفانه، زیان‌آور و درعین‌حال طبیعی است؛ مردم فقط می‌توانند به شایعات مربوط به لباس‌های به فروش نرفته یا آسیب دیده بسنده کنند. این رازی است که به‌طور حرفه‌ای پنهان مانده است. اما هم‌اکنون بیش از گذشته پرده از راز سوزاندن برداشته می‌شود. اخیراً این مسئله به‌طرز نسبتاً چشمگیری توسط عملیات ایکس، گزارش تحقیقاتی کانال تلویزیونی دانمارکی تی‌وی‌تو برملا شد. گزارشگران با ارائه شواهدی که ظاهراً سوزاندن پوشاک توسط چند برند های‌استریت بزرگ را نشان می‌دهد، ضربه سهمناکی وارد کردند. این برنامه موجب آگاهی و در برخی موارد خشم عادلانه نسبت به مسئله سوزاندن پسماند شد. بااین‌حال، واقعیت نیز نباید نادیده گرفته شود. کشمکش برندها برای مقابله با کالاهای به فروش نرفته به همین سادگی که به‌نظر می‌رسد، نیست. بازیابی در مقیاس بزرگ هنوز به حد کافی شدنی نیست و برندها و خرده‌فروشان سعی دارند از مالکیت معنوی بسیار گران خود و هویت برند محافظت کنند.

همچنین هیچ کس واقعاً نمی‌خواهد به دلیل پسماند مُدی سرزنش شود که اساساً از تلاش برای فروش لباس‌هایی که مشتریان نمی‌خواهند ایجاد شده است؛ خواه به دلیل تصمیمات ذهنی غیرمسئولانه خریداران، عدم آگاهی از تغییر سلیقه مصرف‌کنندگان یا از دست دادن فرصت در اثر ارائه ترندهای سریع باشد. بالاخره فردی یا گروهی باید مسئولیت اشتباهات خرده‌فروشان، تولید و میزان سفارش را برعهده بگیرد.

[دیگر بهانه بی‌بهانه!](#)

راه‌حلهایی وجود دارد که به‌واسطه آن‌ها دیگر نیازی نیست اقلام خوب و قابل استفاده، نابود شده یا به محل‌های دفن زباله ارسال شوند.

به‌منظور محدود کردن میزان کالاهای استوک در پایان یک فصل، ضروری است که هرچه سریع‌تر خریداران مُد شور و شوق خود را مهار کنند، سفارش‌های خرید خود را کنترل کرده، آگاهانه و با احساس مسئولیت خرید کنند. به‌علاوه پیشرفت‌های منطقی و فنی نیز در این راستا تأثیرگذار بوده و به برندهای مُد کمک خواهند کرد که بتوانند واقع‌بینانه‌تر و با توجه به تقاضای مشتریان سفارشات را انجام دهند. در طولانی‌مدت تمام راه‌حل‌ها به این مسئله اشاره دارند که مواد دورریز و اضافی، مدت زمان بیشتری در حلقه مُد باقی بمانند.

برای اینکه چنین تغییری سریع‌تر و گسترده‌تر انجام شود، همه ما مصرف‌کنندگان باید از برندهای مُد محبوب خود بخواهیم:

[با پسماند خود چه می‌کنید؟](#)

برای تغییر سیستم، باید فرهنگِ زیربنای آن را تغییر دهیم. باید از خودمان شروع کنیم. اقداماتی فردی که در مقیاسی جمعی انجام شود. این تحول با متفاوت فکر کردن در مورد لباس‌هایی که می‌خریم و می‌پوشیم آغاز می‌شود. مُد را دوست داشته باشیم، اما از خود بپرسیم که چرا مجبور به خریدن هستیم؟ بیش از پیش از اثرات عادات‌های خرید و روش مراقبت از لباس‌های خود آگاه باشیم. ارزش خود را وابسته به آخرین ترندها ندانیم، بلکه به داستان‌های پنهان در بطن هر لباس توجه داشته باشیم. به این ترتیب به‌زودی مشکل وحشتناکِ پسماند لباس‌ها حل می‌شود.

مُدِ فَرَا و رَدَن

فَا
بَرَدَن

حتی فکر خرید کردن، احساس لذت بخشی را در وجود بسیاری از ما ایجاد می‌کند! هنگامی که به خرید فکر می‌کنیم، دوپامین انتقال‌دهنده عصبی آزاد می‌شود. برخی پژوهش‌ها نشان می‌دهند که پیش‌بینی و انتظار دوپامین بیشتری را نسبت به خود پاداش، آزاد می‌کند. این بخش از مغز ما «مرکز لذت» یا هسته اکومبئس نامیده می‌شود.

همه ما وقتی تحت تأثیر دوپامین و به دنبال پاداش ذهنی خود وارد فروشگاه‌ها می‌شویم، حتی اتفاق بسیار جالب‌تری نیز رخ می‌دهد. وقتی برچسب قیمت را می‌بینیم بخش متفاوتی از مغزمان، قشر جلویی مغز که با تصمیم‌گیری مرتبط است، تحریک می‌شود. این ناحیه در پردازش درد نقش دارد.

به عبارت بهتر، اگر لذت خرید از درد پرداخت پول بکاهد، «خرید درمانی» برنده می‌شود! مُد سریع این امکان را برای خریداران فراهم کرده است که به‌طور مکرر و بسیار بیشتر از گذشته این دوپامین را تجربه کنند. در گذشته استوک بازارهای مُد هر فصل تغییر می‌کرد.

نیاز ما به تنوع شاهد بوده است که آن چرخه کاهش می‌یابد. برندهای مُد می‌توانند در عرض تنها 36 ساعت، یک محصول را از مرحله سفارش به مرحله فروش برسانند.

وقتی فروشگاه‌ها، خانه‌های مُد و مجلات در مورد «ترند» روز صحبت می‌کنند، نیاز ما به یقین، ثبات و تعلق برآورده می‌شود. درحالی‌که هنوز تنوع می‌خواهیم، در پی احساس تعلق نیز هستیم؛ بنابراین پوشیدن آخرین مُد روز، نیاز ما به تنوع و یقین را برآورده می‌کند.

به گفته دکتر رابرت بیلدر، روانشناس عصبی UCLA،

خرید بیش از حد به عنوان یک ضرورت و اجبار شناخته شده است. بیلدر احضار می‌کند که در واقع نوعی اعتیاد است. در ادامه شرح می‌دهد که وقتی چیزی را «اعتیاد» می‌نامیم، در این صورت ممکن است سطح تحمل کمتر شود، یعنی برای اینکه مانند گذشته تأثیر خوشایندی داشته باشد باید دوز بیشتری مصرف شود و در نتیجه در دام بیشتر خواستن گرفتار می‌شوید.

گفته شده است که سطح بالای دوپامین با احساس

شعف ناشی از قمار یا مصرف نوشیدنی الکلی برابر است. این اعتیادها شامل قوانین و مقررات سختی برای حفظ امنیت مصرف‌کننده هستند. باین‌وجود به نظر می‌رسد که اعتیاد به خرید مانند یک نوع اعتیاد قابل قبول رایج شده است

نویسنده:

کرتسی میلیگن

kirstymilliganstylist@

تصویرسازی:

سلسنت منتجوی

[@filthyratbag](https://www.instagram.com/filthyratbag)

اگر دستمزد دختری که دامن شما را دوخته، داده نشود، نمی‌توانید بگویید که آن لباس زیبا است. اگر دستمزد او کمتر از مقدار لازم برای امرار معاش است، نمی‌توانید از زیبایی حرفی بزنید. اگر رنگ‌های رنگ‌رزی اکنون در رودخانه‌ها شناور هستند، ماهی‌ها را مسموم کرده‌اند، آب‌ها را آلوده کرده‌اند، اگر حقوق بیکاری پرداخت نمی‌شود، اگر کارگر وقت استراحت ندارد، اگر کارخانه‌ها در حال فروپاشی هستند، مهم نیست که آینه به شما چه می‌گوید، چه فرقی می‌کند که امروز چه قدر شیک به نظر می‌رسید، دیگر نمی‌توانید ادعا کنید که لباستان زیبا است.

– هالی مک‌نیش
holliepoetry@

جاناتان چپمن

iamjchapman@

جاناتان چپمن استاد، مدیر گروه مطالعات دکترا هر

دانشکده طراحی دانشگاه کارنگی ملون و یک نویسنده

پرکار است. عنوان کتاب او: «طراحی بادوام از لحاظ

احساسی: اشیاء، تجربه‌ها و همدلی» .

تجربه

جاناتان چپمن

بریده‌های از کتاب طراحی بادوام از لحاظ احساسی

ما

مصرف‌کنندگان مفهوم هستیم، نه ماده؛ می‌توان گفت که اشیاء مادی راه‌هایی ملموس را فراهم می‌کنند که از طریق آن‌ها این مفاهیم به کاربر منتقل شوند.

ما منابع را به محصولاتی تبدیل می‌کنیم که بازتاب هستی ما هستند و این امکان را برایمان فراهم می‌کنند که رویاها و امیال خود را در دنیای واقعی مشاهده و تجربه کنیم. این بازتاب‌ها به ما کمک می‌کنند هویتی را بسازیم که احساس فردیت به ما داده و همچنین نشانگر آرزوها و رویاهای فردی ما باشد. بر این مبناء، اشیاء به این دلیل معنی پیدا می‌کنند که سفرهای زندگی شخصی ما را هم برای جامعه و هم خودمان - به تصویر می‌کشند. همچنین به‌نظر می‌رسد که فرآیند مصرف دارای یک جنبه اجتنابی است؛ وقتی پیوسته خود را در دنیای کالاها و خدمات مشغول می‌کنیم، با زیرکی احساس پوچی و خلأ را از طریق انحراف مطلق کنار می‌گذاریم. مصرف، حس هدف و تعلق داشتن به زندگی ما می‌دهد.

رابرت بوکاک، جامعه‌شناس، ایدئولوژی مصرف‌گرایی را به عنوان یک فرآیند فرهنگی اجتماعی حیاتی توصیف می‌کند که ابتدا در پی حس کمبود ظهور می‌کند: «مصرف براساس یک کمبود شکل می‌گیرد، میل همیشگی به چیزی که در اختیارمان نیست. درنتیجه، مصرف‌کنندگان مدرن یا پست‌مدرن هرگز احساس رضایت نخواهند داشت، هرچه بیشتر مصرف کنند، میل بیشتری به مصرف خواهند داشت.»

در دهه‌های اخیر، صنعت تبلیغات از این پدیده سود برده و همواره در پی آن است که ما به عنوان مصرف‌کنندگان در معرض جریان مستمر آینده‌های مطلوب‌تر باشیم و حس کمبود هرگز از بین نرود.

کتاب دکتر رابرت، مصرف، منتشر شده توسط زنگ (1993).

تصاویری از فیلم «لباس‌های دوست‌داشتنی مانکنار» تولید شده توسط فشن رولوشن، به کارگردانی پائولو کارولین، تهیه شده توسط فیل فیلمر و با بازی آنجلا جسن.

مراحل اولیه پرشور یک رابط فعال و مفعول را می‌توان به صورت یک دوره ماه عسل توصیف کرد، یک دوره هم‌افزایی که در طی آن همه چیز جدید و جالب و پر شور و شوق است. ماهیت دوره‌های ماه عسل کوتاه بوده و در نهایت همه چیز به طور اجتناب‌ناپذیری معمولی خواهد شد.

مصرف‌کنندگان مدرن، دوندگان مسافت‌های کوتاه هستند که فقط تا دوران شناخت، تا زمانی که همه چیز تازه، جدید و نوا است، دوام می‌آورند. در این سناریوها، پسماند چیزی جز نشانه یک رابطه شکست‌خورده نیست؛ شکستی که موجب دور انداختن قبلی و جایگزین کردن آن با دیگری جدید است. همانطور که اغلب در بسیاری از روابط انسانی شاهد هستیم؛ وقتی عشق‌ورزی کم‌رنگ می‌شود، به تبع پیوند اصلی تضعیف می‌شود. سپس فوراً انگیزه نیاز به پیوندهای تازه ایجاد می‌شود و در نتیجه دیگری به دست می‌آید. بنابراین، رابطه اصلی کنار گذاشته شده و شریک منسوخ می‌شود. به عبارت بهتر زمانی یک شيء برای ما عالی بوده است، اما دیگر هیچ احساسی به آن نداریم یا شاید می‌توانیم چیز بهتری بیابیم. با ویژگی‌های عالی چیز جدید آشنا می‌شویم و وقتی به آن خو می‌گیریم، انتظار ما از عالی بودن بیشتر می‌شود. خود تکامل یافته جدید ما فوراً بی‌صبر می‌شود. عشق‌ورزی به سرعت تبدیل به نارضایتی از گذشته‌ای می‌شود که اکنون قدیمی و منسوخ شده است.

آثار خریددرمانی

تازه‌ترین پژوهش گرین‌پیس آشکار می‌کند که چگونه مردم سراسر جهان لباس‌های بیشتری را نسبت به نیاز و مصرف خود تولید می‌کنند. این فقط یک مشکل غربی نیست؛ یک پدیده بین‌المللی است. این نظرسنجی شامل حداقل ۱۰۰۰ فرد ۲۰ تا ۴۵ ساله در چین، هنگ‌کنگ، تایوان، ایتالیا و آلمان بود.

اثرات جانبی خریددرمانی

هرچند افراد به دنبال شادی و بالا بردن ارزش خود به واسطه خرید هستند، نتایج این نظرسنجی نشان می‌دهد که آن‌ها از این رفتار خود بسیار ناراضی هستند. افراد با بیان احساس گناه و شرمساری اغلب نشان می‌دهند که حس بدی نسبت به خریدهای بیهوده و عادت‌های اصراف‌گرایی خود دارند. افراد بسیاری می‌دانند که خرید کردن منجر به شادی مفرط در طولانی مدت نمی‌شود. حدود ۵۰ درصد گزارش می‌دهند که هیجان خرید در عرض یک روز از بین می‌رود، اما آثار خریددرمانی بیش از حد ماندگار است.

افرادی که بیش از حد خرید می‌کنند، در فواصل زمانی

میان خریدها، احساس خستگی و پوچی کرده و احساس بی‌قراری و نارضایتی، تمایل آن‌ها به خرید بیشتر را تحریک می‌کند. زنان جوان پردرآمد در این میان بیش از همه آسیب‌پذیرند. گسترش خرید آنلاین و رسانه اجتماعی، افراد را بیش از پیش مستعد مصرف بیش از حد می‌کند.

«باید از توسعه روایت‌های

شکست‌خورده و بیهوده میکرو ترندها و

مصرف‌گرایی جلوگیری کنیم.»

تغییر ارزش‌های ما به سوی کیفیت و مراقبت بهتر رهبران صنعت مُد و تأثیرگذاران رسانه اجتماعی از توسعه روایت‌های شکست‌خورده و بیهوده میکرو ترندها و مصرف‌گرایی خودداری کرده و در عوض جایگزین‌هایی را ارائه می‌دهند که بیشتر بر ارزش‌هایی نظیر مراقبت، اشتراک و تعمیر لباس‌ها تأکید دارند. شرکت‌های مُد باید تمرکز روایت‌های بازاریابی غالب خود را از ترندهای کوتاه مدت و راحت به زیبایی‌شناسی، دوام، طولانی‌تر شدن و کیفیت تغییر دهند.

فعالیت‌های سازمان جهانی مستقل گرین‌پیس با هدف تغییر رفتار و نگرش‌ها و به منظور حفظ و نگهداری محیط‌زیست و گسترش صلح است.

www.greenpeace.org
@greenpeace

مدل‌های کسب‌وکار آینده باید ارتباط طولانی‌تر و عمیق‌تری را با لباس‌های کمتر و بهتر پرورش دهند، به‌طوری که مشتریان‌شان را نیز در یک ارتباط ارزشمند پایدار مشارکت دهند.

گزارش کامل را در وبسایت زیر مطالعه کنید:
آثار خریددرمانی

www.greenpeace.org/international/Global/international/publications/detox/2017/After-the-Binge-the-Hangover.pdf

در مورد مسئله خریدن و پوشیدن لباس‌ها،
فعالیت‌های ما می‌تواند همه چیز را تغییر
دهد. باید فکر کنیم که اصلاً به خرید چیزی
نیاز داریم. آیا می‌توانیم یک چرخه عمر جدید
برای لباس‌های فعلی درست کنیم؟ لازم نیست
خریدن لباس‌های جدید را تحریم کنیم، اما
می‌توانیم مصرف‌کنندگان مطالبه‌گری باشیم.
لباس‌هایی با کیفیت بهتر بخواهید، لباس‌هایی
با کیفیت که زندگی با کیفیتی را نیز برای
سازندگان آنها تأمین کند. از تولیدکنندگان
بخواهید که تک تک ارقام را با کیفیت بهتر (با
دوام‌تر) و به طور اخلاقی تولید کنند.

کمتر

بخرید

بهتر

انتخاب کنید

کمد خود را

تغییر دهید

۱

وقت کافی اختصاص دهید

بررسی کمدتان حداقل سه ساعت نیاز به زمان دارد تا با دقت کافی آن را تغییر دهید. عجله کردن در این کار مانند همه کارها نتیجه خوبی در بر ندارد و ممکن است برخی لباس‌ها را به اشتباه دور بیندازید. از یک دوست کمک بخواهید، یک دوست مطمئن و مهربان عالی است؛ زیرا می‌تواند سفر به دورترین نقاط کمدتان را برای شما آسان‌تر و جذاب‌تر کند.

۲

استخوان‌های زیر خاک را بیرون بکشید

برای اینکه با دقت بیشتری این کار را انجام دهید، باید کل محتویات کمد خود را، شامل تمام لباس‌هایی که در قفسه‌های اضافی، انبار یا گاراژ راه پیدا کرده‌اند، بیرون آورده و روی محلی پهن کنید. ارزیابی تمام لباس‌ها به صورت یک جا با هم به شما کمک خواهد کرد که اقلام فراموش شده را دوباره کشف کرده و خریدهای تکراری با رنگ‌ها و سبک‌های مشابه را شناسایی کنید (چند شلوار سیاه دارید؟ یا نیاز دارید؟) و در نهایت، بهتر قادر خواهید بود ترکیبات جدید را کشف کنید.

۳

لباس‌های خود را موشکافی کنید

وقتی همه چیز پهن شد و هیجان دیدن حجم زیاد لباس‌هایتان فروکش کرد، شروع به ارزیابی آن‌ها کنید. تمام لباس‌ها را در مقابل آئینه تمام قد امتحان کنید تا به خود یادآوری کنید که از کدامشان خوشتان می‌آید. از خود بپرسید که آیا این لباس را دوست دارید و آیا متناسب با اندامتان است. آیا اخیراً آن را پوشیده‌اید؟ اگر امروز آن را در فروشگاه می‌دیدید ممکن بود دوباره بخریدش؟ لباس‌های خود را در دو گروه دسته‌بندی کنید: «نه» و «بله». با خود روراست باشید، وگرنه مجبور می‌شوید همه چیز را به کمد بازگردانید.

۴

گروه «نه» را بررسی کنید

سپس نگاهی به گروه «نه» بیندازید تا ببینید که چه چیزی را نمی‌پوشید و چرا. برای دور انداختن عجله نکنید. به راه‌هایی فکر کنید که از طریق آن‌ها زندگی تازه‌ای به لباس‌ها بدهید: برای مثال آیا به لکه‌بری یا تعمیر نیاز دارند؟ حالا گروه «نه» را به گروه‌های کوچک‌تر تقسیم کنید: اقلامی که به مراقبت و توجه یا تعمیر، تغییر سبک یا بازطراحی نیاز دارند و اقلامی که باید دور انداخته شوند. اما جدی باشید: هیچ چیز را دوباره به کمد خود بازنگردانید، زیرا احتمالاً آن را نخواهید پوشید

۵

گروه «بله» را مرتب کنید

اکنون دوباره سراغ گروه «بله» بروید. با این گروه دوباره کمد خود را پر خواهید کرد. ابتدا براساس نوع لباس‌ها (شلوار، دامن، تاپ) را دسته‌بندی کنید و سپس آن‌ها را براساس رنگ مرتب کنید. یک کمد لباس به خوبی مرتب شده سود بیشتری خواهد داشت، زیرا از ترکیب‌های جدیدی که قبلاً تصوری از آن‌ها نداشتید الهام خواهید گرفت.

۶

تقسیم کنید و پیروز شوید

ممکن است آنچه از لباس‌هایتان باقی مانده را براساس فصل‌ها مرتب کنید، به‌این‌ترتیب تغییر لباس روزانه شما حتی سریع‌تر می‌شود. باید مطمئن شوید که از حداکثر محتویات کمد خود استفاده می‌کنید؛ به‌این‌ترتیب جمع کردن، بخش مهمی از ایجاد تغییرات در کمد شما خواهد شد و فضای بیشتری را برای الهام گرفتن از لباس‌ها فراهم خواهد کرد.

۷

مستند کنید

اگر می‌خواهید قدم بزرگ‌تری در تغییرات کمد خود بردارید (کنجه کامپیوتری حماسی چر در فیلم کلولس را تصور کنید)، فهرست درست کنید، عکس بگیرید، به لباس‌ها برچسب بزنید یا یکی از اپلیکیشن‌های موجود نظیر استایل‌بوک یا کان‌میری را بکار ببرید. این سیستم به‌ویژه برای جعبه‌های کفش و کیسه‌های لباس که محتویات آن‌ها همیشه آشکار نیست، مناسب است.

۸

از یک حرفه‌ای کمک بگیرید

سرانجام اگر ایده تغییر محتویات کمد شما سردرگم می‌کند، می‌توانید از کارشناسان کمک لازم نیست یک کمد مانند افراد مشهور یا حساب بانکی پر پول داشته باشید. سرمایه‌گذاری کردن روی تغییر محتویات کمد به کمک یک استایل‌لیست به لباس‌ها نظم داده و دوباره آن‌ها را بکار خواهد انداخت. فردی را بیابید که با سبک شما جور در می‌آید و فرم بدن را می‌شناسد.

خرید لباس‌های تک‌قدیمی

خرید لباس‌های قدیمی (ونتاز)، راهی عالی برای دادن زندگی دوباره به آن لباس‌ها است. در مکان‌های فروش لباس‌های ونتاز می‌توانیم لباس‌های منحصربه‌فرد قدیمی پیدا کنیم.

دست‌دوم

با خرید کردن از فروشگاه‌های خیریه محلی، ترکیب‌های مورد علاقه خود را زیر قیمت بسازید. انجام این کار، لباس‌های کاملاً خوب را از محل‌های دفن زباله بیرون می‌کشد و از خیریه نیز حمایت می‌کند. بُرد - بُرد!

مبادله

مبادله کردن و با هم به اشتراک گذاشتن. آسان‌ترین راه برای افزایش عمر لباس‌هایتان، بخشیدن آن‌ها به یک فرد جدید است. با دوستان یا همکاران خود مبادله لباس داشته باشید. آن را تبدیل به یک مهمانی یا دورهمی کنید!

اجاره‌کردن

یک روش عاقلانه این است که لباس‌های گران‌قیمت را به قیمت‌های پایین اجاره کنید. لباس‌های مقرون به صرفه طراحان را اجاره کرده و می‌پوشید، سپس آن‌ها را بازمی‌گردانید تا فرد دیگری بپوشد. به عبارت بهتر لباس پیش از دور انداخته شدن، مسافت طولانی‌تری را می‌پیماید.

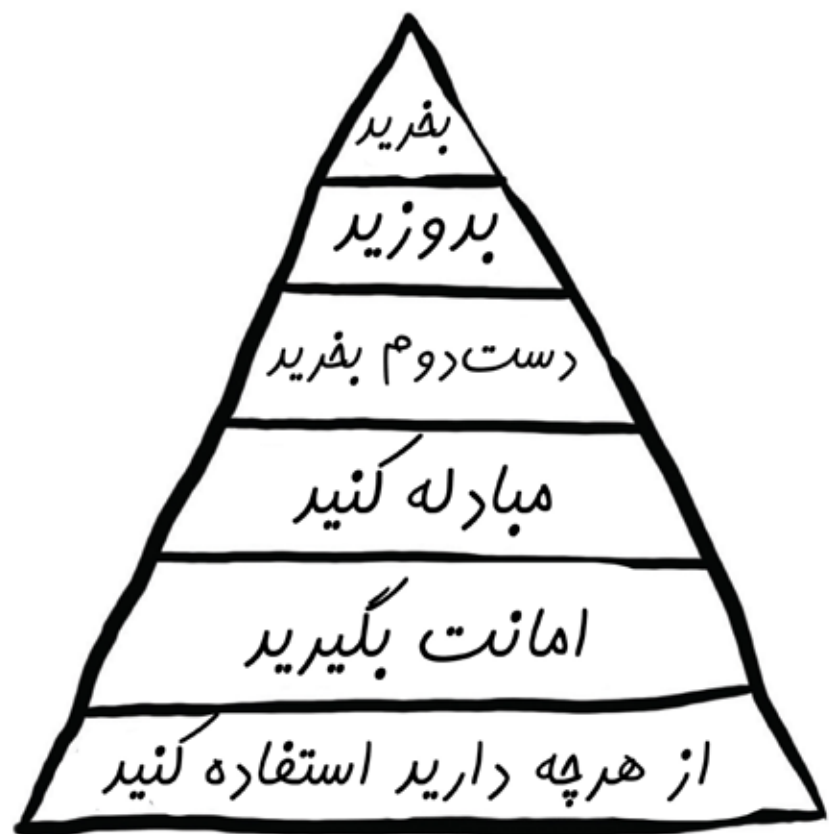
می‌خواهید از خریدن لباس‌های جدید اجتناب کنید؟

چالش **haulternative#** را امتحان کنید.

haulternative# چیست؟ یک راه احیای کمد شما بدون خریدن لباس‌های جدید: از خریدن دست‌دوم، امانت دادن و گرفتن از یک دوست، اجاره کردن لباس‌های بخصوص گرفته تا تهیه لباس‌های دست‌دوز DIY. همیشه لازم نیست که برای امتحان کردن سبک‌های جدید خرید کنید. چیز متفاوت‌تری را امتحان کنید!

برای آگاهی از ایده‌های **haulternative#** بیشتر، راهنمای ما را دانلود کنید:

www.fashionrevolution.org/haulternative

هر چه بفرید

دوباره
بپوشید

همیشه یک جایگزین وجود دارد

می‌خواهید آخرین مُد را امتحان کنید؟ ممکن است قبلاً شبیه به آن را در کمد خود داشته باشید؛ فقط لازم است که خلاق باشید و بعضی لباس‌ها را به روش متفاوتی بپوشید. یا می‌توانید مثل قدیم‌ها از یک دوست امانت بگیرید. اگر چیزی اکنون مُد است، شاید فقط چند بار بتوانید آن را بپوشید، خب چه اهمیتی دارد که آن را داشته باشید یا نه؟ یا چرا اجاره نکنید؟ پس از حفظ و نگهداری کت‌وشلوارهای عروسی، بازار اجاره مُد نیز فعالیت خود را آغاز کرده است. می‌توانید اجناس برندهای مستقل کوچک، برندهای معروف و حتی برندهای پایدار جذاب را اجاره کنید. و اگر هنوز مشتاق یک خرید جدید هستید، خرید از یک برند پایدار یا رجوع کردن به یک خیاط محلی را امتحان کنید.

واقعاً آن را می‌پوشید؟

کیفیت مهم‌تر از کمیت

این ضرب‌المثل قدیمی را شنیده‌اید: «هیچ گرانی بی‌حکمت نیست»؟ لباس‌های بی‌کیفیت به احتمال زیاد در شست‌وشو آب می‌روند، تغییر شکل می‌دهند، فوراً از ریخت می‌افتند و شما را ناچار می‌کنند که زودتر از انتظاراتان یک جایگزین برای آن بخرید. صرف هزینه برای یک لباس با کیفیت‌تر به شما اطمینان می‌دهد که مدت طولانی‌تری می‌توانید از آن استفاده کنید. در ابتدا ممکن است هزینه بیشتری پرداخت کنید، اما وقتی هزینه‌های هر بار پوشیدن لباس را محاسبه کنید، متوجه می‌شوید که یک سرمایه‌گذاری طولانی‌مدت سودمند است. لباس را پشت و رو کنید، نگاهی به برجسب آن بیندازید و به کیفیت دوخت درزها دقت کنید، مثل همیشه جزئیات خیلی مهم است.

یاد بگیرید که چگونه آن‌ها را

دوست داشته باشید

مانند تمام روابط عالی، داستان‌های عاشقانه مُد نیز نیازمند کمی تلاش است. فرقی نمی‌کند که ما چه قدر مراقب چیزها هستیم، سایدگی و پارگی بالاخره رخ می‌دهد. اما این اتفاق نباید پایان عمر لباس شما باشد. چیزهای کوچکی مثل دوختن دکمه‌ها، جلوگیری از بیدزدگی، میزان دما و دفعات شست‌وشو چیزها، نحوه نگهداری از کمد لباس‌های زمستان/تابستان تا فصل بعدی را یاد بگیرید. لباس‌هایتان بابت این کار از شما تشکر خواهند کرد. به‌علاوه اگر می‌خواهید در بازی جلو بیفتید، از برندی خرید کنید که برای کل عمر لباس، خدمات تعمیر رایگان ارائه می‌دهد.

چگونه تشخیص دهیم که لباس‌ها بی‌کیفیت یا باکیفیت هستند؟

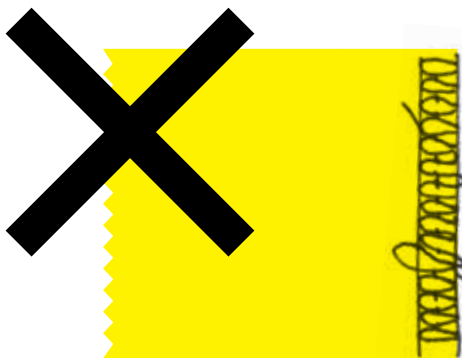
سریع‌ترین و آسان‌ترین راه برای تشخیص کیفیت خوب یا بد، بررسی کردن درز لباس‌ها است. لباس را پشت و رو کرده و نگاه دقیقی به نحوه دوخت درزها بیندازید. دوخت‌ها باید مرتب و مسطح و بدون بیرون زدگی باشند. باید تمیز و مرتب دوخته شده باشند و هرچه دوخت‌ها به هم نزدیک‌تر باشند، لباس بادوام‌تر و با کیفیت‌تر است. با شمردن تعداد کوک‌ها می‌توانید این را تشخیص دهید، هرچه تعداد کوک‌ها بیشتر باشد دوخت محکم‌تر است. دوخت‌های فرانسوی کیفیت بسیار خوبی دارند. درزهای مسطح و پهن بسیار سخت و محکم هستند و به راحتی ساییده نمی‌شوند. لبه‌های ناتمام نشان از کیفیت بد هستند (اما ممکن است سبکش این باشد). لبه‌های سردوز شده بهتر هستند. دوخت‌ها را یاد بگیرید، به‌این‌ترتیب لباس‌های با کیفیت را تشخیص خواهید داد.

الیس ویلی ،
novelbeings.com
@novelbeings

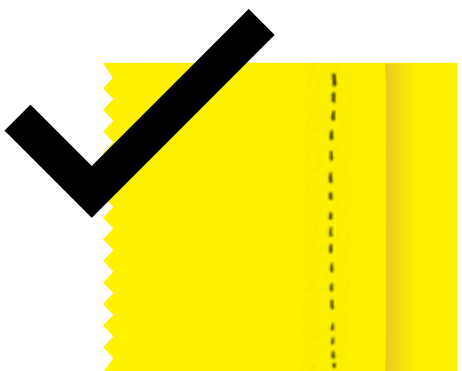
هیچ چیز مانند ایجاد تغییرات در یک کمد قدیمی خوب نیست، زیرا می‌توانید بهتر فکر کنید که به چه چیزی نیاز دارید و به کدام اقلام احتیاجی ندارید. پس پیش از اینکه به فروشگاه‌ها سر بزنید، نگاه دقیقی به کمد خود بیندازید! اگر ۵ شلوار جین و ۶ پیراهن گلدار در آن پیدا کنید، احتمالاً دیگر نیازی به یک لباس جدید ندارید. اگر واقعاً باید آن را بخرید، استایلیست خود باشید و از خودتان بپرسید که این جنس چه قدر می‌تواند برای من کاربرد داشته باشد؟ آیا حداقل ۳ لباس دیگر از قبل دارم که بتوانم با آن بپوشم؟ و آیا می‌توانم به راحتی آن را شست‌وشو کرده و مراقبت کنم؟ اگر صادقانه فکر می‌کنید که حداقل ۳۰ بار آن را نخواهید پوشید، پس نخریدش.

آیا می‌خواهید یک کمد پایدار بسازید، اما نمی‌دانید از کجا شروع کنید؟ موضوعی را که برایتان مهم است انتخاب کرده و از همانجا شروع کنید. شاید به توانمندسازی زنان در جوامع حاشیه‌نشین یا ریشه‌کن کردن پلاستیک از اقیانوس اشتیاق دارید یا اصلاً دیگر نمی‌خواهید چرم بپوشید؟ پس چرا پول خود را برای خرید لباس‌های بافتنی دستی یا یک شلوار ساخته شده از نخ بیونیک صرف نکنید یا چرا چند بدلیجات وگان را امتحان نکنید؟

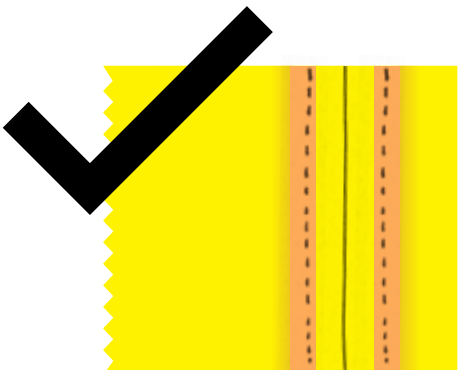
دوخت ضعیف

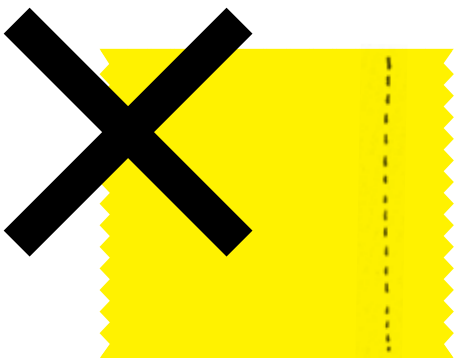
دوخت فرانسوی

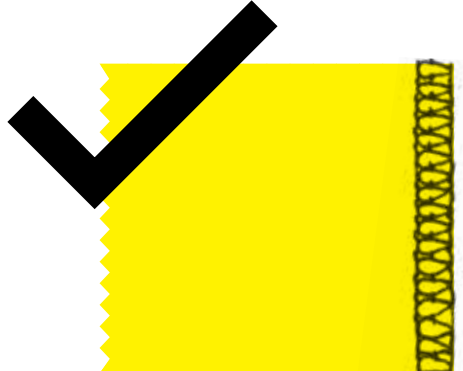
دوخت روی نواری

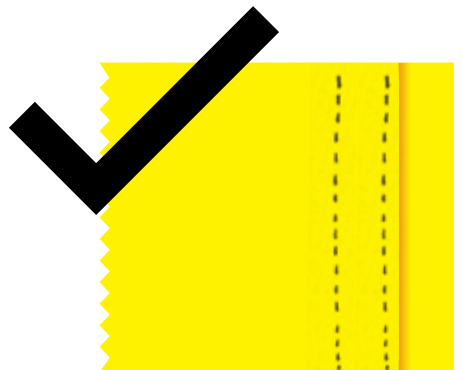
لبه ناتمام

لبه سردوز شده

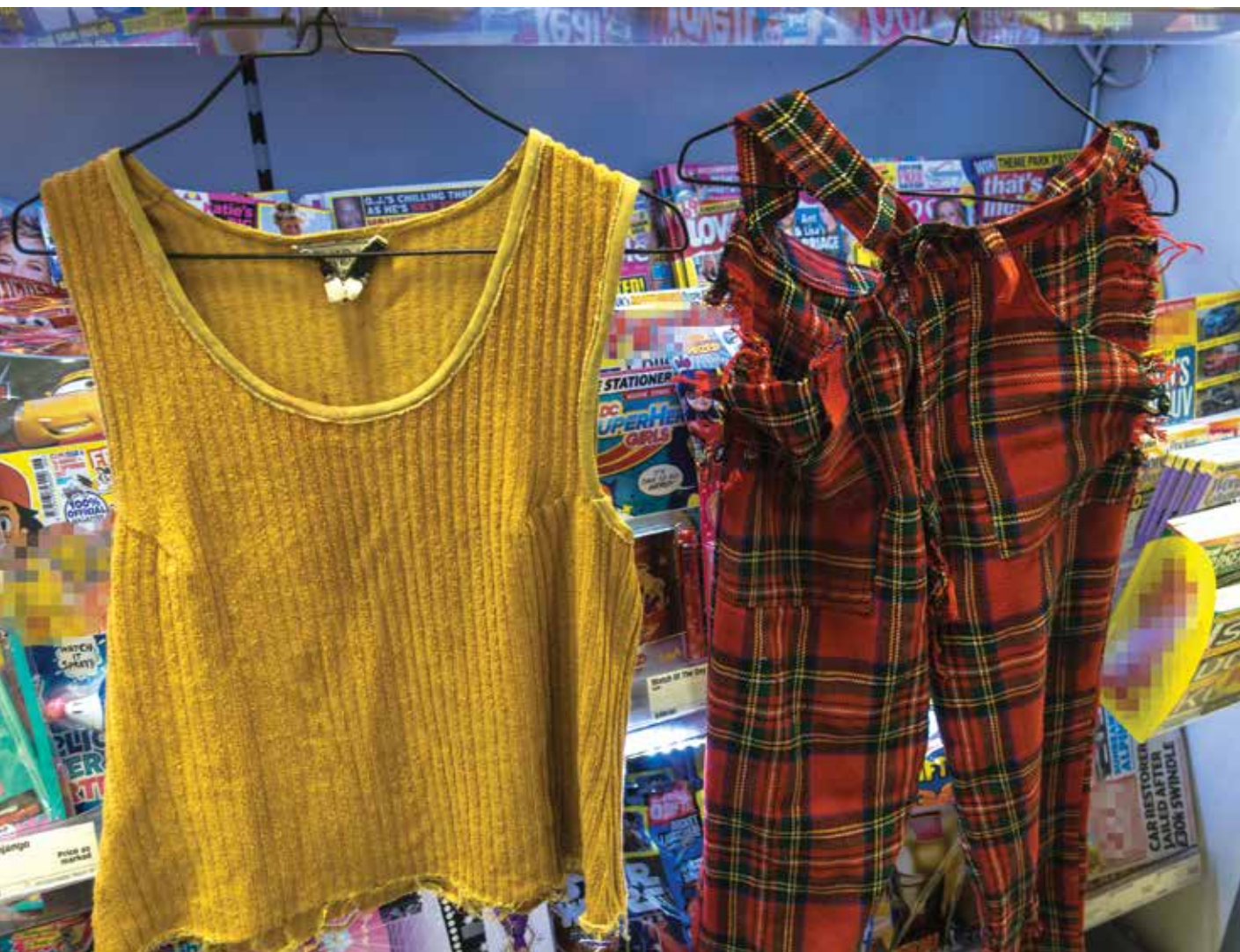
دوخت مسطح

ما می‌خواهیم جین‌هایمان در اثر استفاده ساییده، پاره و آفتاب خورده شوند؛ پس چرا سایر لباس‌هایمان را به همین اندازه دوست نداشته باشیم؟ یک لبه هلالی، ظاهری نامتقارن به آن پیراهن می‌دهد. یک پارگی یا شکاف روی پیراهن مورد علاقه شما. یک سوراخ بیدخوردگی قلب شکل روی بلوز شما. بله حتما می‌توانیم آن را آشکارا و پنهانی با یک دوخت یا وصله پینه ترمیم کنیم یا می‌توانیم بگذاریم همان‌طور که هست باقی بماند، لحظات عجیب ارزش یادآوری دارند، مانند اثر زخم کودکی که خود الان ما را می‌سازد.

بگذارید ما را

بجایمان

شکسته زیباست ویلیام فر

ویلیام فر
williamfarr.co
william_farr@

ویلیام فر، هنرمند اینستالیشن (چیدمان) و تصویرسازی، است که اساساً با مواد یافت شده کار می‌کند.

مراقبت کنید

تعمیر کنید

باز ببخشید

تعمیر و رفو کردن حاکی از آن نیست که توان مالی خریدن چیزی را نداریم، بلکه به این معنی است که نمی‌توانیم چیزی را دور بیندازیم. آنچه قبلاً باعث شرمساری بود، اکنون باید به آن افتخار کرد. تعمیر کردن لباس‌هایمان، یک راه عملی، انقلابی، ترندساز، خلاقانه، اصیل، زیبا و نمادی است برای گفتن اینکه لباس‌هایم مثل خود من هستند، پوست انتخاب شده توسط من، اصول من، داستان من. زنده‌باد لباس‌هایم.

لکه‌ها از

بین

سازوند!

اجازه ندهید که یک قهوه کوچک یا سس قرمز لباس‌های مورد علاقه شما را خراب کند. در اینجا می‌بینید که چگونه از لکه‌های مزاحم خلاص شوید، به این ترتیب می‌توانید “لباس‌های دوست-داشتنی-بادوام‌ترند” خود را بسازید.

لکه جوهر

الکل دنا توره یا عرق‌های متیل‌دار شده (شکل آکا ای متانول) ، ماده مناسب برای تمیزکاری ماشین‌آلات است. علی‌رغم بوی بد شیمیایی آن، در واقع نسبت به سایر محصولات تمیزکننده، کمتر سمی است. اگر کمی از آن را روی یک لکه سمج جوهر بریزید، خیلی بیشتر از شست‌وشوی معمولی آن را از بین خواهد بود. محصولاتی نظیر ضد عفونی‌کننده‌های دستی الکی را نیز می‌توان به جای الکل دنا توره استفاده کرد.

مرحله ۱: بخش لکه شده پارچه را روی دهانه یک شیشه قرار دهید طوری که سمت لکه شده رو به داخل شیشه باشد. سپس محکم آن را نگه داشته یا با یک نوار آن را ببندید.

مرحله ۲: به آرامی الکل را روی لکه بریزید، در این حین جوهر باید قطره قطره داخل شیشه بریزد زیرا در حال از بین رفتن است. این فرآیند را آنقدر دنبال کنید تا اینکه لکه کاملاً کم‌رنگ شود.

مرحله ۳: سپس پارچه را کاملاً شسته و دستورالعمل‌های شست‌وشو را دنبال کنید.

بسیاری از لکه‌های جوهر هرگز کاملاً از بین نروند رفت، بخصوص از روی پارچه‌های رنگ روشن، اما این فرآیند حداقل باید آن را کم‌رنگ کند.

لکه‌های غذا، روغن و چربی

صابون ظرف‌شویی به گونه‌ای طراحی شده است که باقی‌مانده‌های غذای چرب را از روی بشقاب‌ها و فنجان‌ها از بین ببرد، پس استفاده از قدرت آن برای پاک کردن روغن از پوشاک نیز روش خوبی است.

مرحله ۱: کمی پودر بچه روی لکه ریخته و اجازه دهید ۱۰ دقیقه باقی بماند. پودر را با یک مسواک برس بزنید و اضافه‌ها را از روی لک پاک کنید.

مرحله ۲: کمی صابون مایع ظرف‌شویی روی لکه غذا ریخته و آن را نیز برس بزنید. پیش از شست‌وشو طبق معمول، لباس را زیر آب سرد بشویید.

از طرف دیگر خیساندن کل لباس در آب صابون گرم به مدت چند ساعت پیش از شست‌وشو، بلوز محبوب شما را از شر لکه غذای چرب سرسخت خلاص می‌کند.

چای و قهوه

همه حداقل یک بار معمولاً در حالت نیمه‌خواب صبح هنگام چای یا قهوه روی خود ریخته‌اند. اگر در چنین شرایطی قرار گرفتید، هرچه سریع‌تر لکه لباس را در یک سوم فنجان سرکه سفید و دو سوم آب خیس کنید. انجام این کار کمک می‌کند که پیش از شست‌وشو براساس دستورالعمل برچسب لباس، لکه را از بین ببرید (برای اطمینان بیشتر همچنین می‌توانید کمی سرکه به ماشین اضافه کنید).

لوازم آرایشی

لوازم آرایشی به راحتی روی لباس لک ایجاد می‌کند، بخصوص روی لباس‌های سفید کاملاً مشخص است. اما با کمی کرم اصلاح و آب تقریباً هر لکه‌ای را می‌توان از بین برد.

مرحله ۱: کرم اصلاح را روی لکه آرایشی برس بزنید، بگذارید ۱۰-۵ دقیقه کف روی آن بماند، سپس زیر آب سرد آن را بشویید.

مرحله ۲: فرآیند افزودن کرم را دوباره تکرار کرده و ۱۰-۵ دقیقه بگذارید بماند. اما این بار زیر آب گرم آن را بشویید.

مرحله ۳: این بار کرم را، به لباس شویی اضافه کنید و طبق دستورالعمل برچسب، لباس را بشویید.

رپ

www.wrap.org.uk

wrap_uk@

رپ (برنامه عملیات پسماند و منابع) به منظور کاهش پسماند، توسعه محصولات پایدار و استفاده از منابع به روشی مؤثر با کسب‌وکارها، افراد و جوامع همکاری می‌کند.

هشدار: این روش‌ها را برای لباس‌هایی که دارای دستورالعمل‌های ویژه برای شست‌وشو هستند یا برای ابریشم، پارچه‌های ظریف، چرم یا جیر بکار نبرید.

نکته مهم:

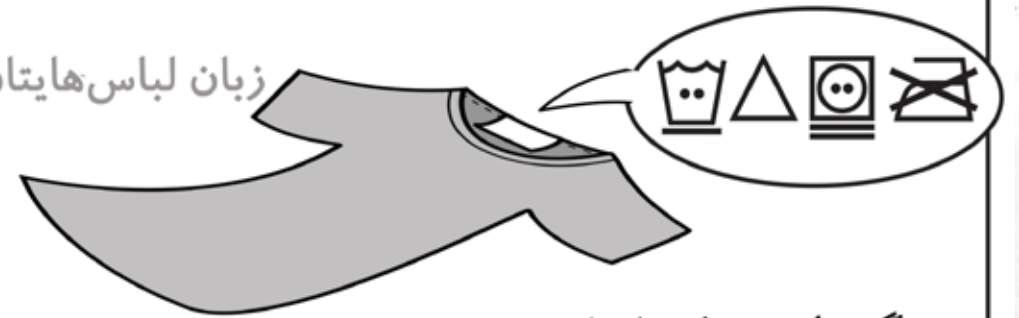
اگر لازم است که لکه کمی مالش داده شود، همیشه در جهت خط راستا یا موازی با ترکی پارچه این کار را انجام دهید، به این ترتیب خراب شدن الیاف را به حداقل خواهید رساند.

نکته مهم:

هنگام مقابله با لکه‌ها سرکه بهترین دوست شما است (در هزینه‌ها هم صرفه‌جویی می‌شود). حداکثر یک فنجان سرکه سفید به کشوی نرم‌کننده پارچه لباس‌شویی خود اضافه کنید. این کار نه تنها در از بین بردن لکه‌ها مؤثر است که رنگ‌ها و سفیدها را روشن‌تر می‌کند، پرزها را از بین می‌برد، از حرکت رنگ‌ها جلوگیری می‌کند، باکتری‌ها را می‌کشد، بو را خنثی کرده و لباس‌ها و ماشین را از رسوب صابونی پاک می‌کند. به این ترتیب هم لباس‌ها و هم ماشین تمیزتر شده و عمر طولانی‌تری دارند.

زبان لباس‌هایتان را بلد هستید

اگر این نمادها را می‌شناسید...

شست و شو

سفیدکننده

خشک کن

اتو

خشک شویی

و این کدها...

نقطه‌های بیشتر - گرمای بیشتر

داغ / بالا گرم / متوسط سرد / کم

خطوط بیشتر - ملایم‌تر

بدون خشک کن ظریف / ملایم برنامه ضد چروک

پس زبان لباس‌هایتان را بلدید!

«با آب گرم و با برنامه ضد چروک شسته شود.» «سفیدکننده مجاز است.» «خشک کن با دمای متوسط و با برنامه ملایم.» «اتوکشی نشود.»

مواد لباس خود را بشناسید

با آگاهی از بهترین روش شست‌وشو و مراقبت از انواع مختلف

پارچه‌هاف لباس‌هایتان را مدت طولانی‌تری دوست داشته باشید. در

ادامه می‌توانید راهنمای سریع این روش‌ها را مطالعه کنید.

پشم، کشمیر، موی حیوان

پشم، نخی است که از پشم حیواناتی نظیر گوسفند، بز، لاما یا شتر ساخته می‌شود. تک تک الیاف پشم هنگام چرخش برای ایجاد نخ، به هم چسبیده و سپس برای ساخت پوшاک استفاده می‌شوند. پشم گرما را به خوبی حفظ می‌کند و به‌طور طبیعی در برابر چروک و لک مقاوم بوده و جاذب است، به‌این‌ترتیب رنگرزی آن راحت‌تر می‌شود.

شست‌وشو

موهای حیوان نیز مانند دنیم باید فقط در صورت ضرورت شسته شود. همیشه از مواد شوینده طراحی شده برای پارچه‌های پشمی استفاده کرده و با برنامه ملایم یا به صورت دستی بشویید.

خشک کردن
لباس را روی یک سطح صاف به شکل طبیعی آن پهن کرده و خشک کنید. اگر لباس را دستی می‌شوید، لباس نهدار را صاف روی یک حوله تمیز پهن کنید، حوله را لوله کرده و آب‌های اضافی را بچلانید.

نکهداری
بیدها عاشق لباس‌های پشمی هستند و اغلب سوراخ‌های بزرگی را روی لباس باقی می‌گذارند. بیدها نور را دوست ندارند، پس اگر به طور منظم لباس‌های پشمی خود را بپوشید

دنیم

دنیم در سال ۱۸۷۳ توسط جیکوب دیویس و لیوای استراس ابداع شد. دنیم اساساً پنبه‌ای است و با سایر الیاف بافته می‌شود تا عناصری نظیر الاستین برای افزودن کشش به این پارچه اضافه شود و کمیودش برطرف گردد. جین معروف‌ترین محصول دنیم است و سالانه ۲۴/۱ بیلیون شلوار جین فروخته می‌شود.

شست‌وشو

همیشه پیش از شست‌وشو، زیپ‌ها یا دکمه‌ها را بسته و جین را پشت و رو کنید. اگر هنوز کثیف نشده است، لازم نیست آن را بشویید، منجمدش کنید! برای از بین بردن جرم‌ها و آلودگی‌های کم، لباس‌های جین خود را در یک کیسه گذاشته و در فریزر قرار دهید. اگر واقعاً نیاز به شستن داره، در دمای 30 درجه سانتی‌گراد این کار را انجام دهید.

خشک کردن
لباس را روی یک سطح صاف پهن کرده به صورت مسطح یا آویزان خشک کنید. انجام این کار از چروک شدن جین خودداری کرده یا حداقل نیازی به اتو کردن آن نخواهد بود.

پنبه

پنبه %۴۰ از تولید منسوجات سراسر کره زمین را تشکیل می‌دهد و معیشت 300 میلیون تن را در سراسر زمین تأمین می‌کند. اتو زپ پرزدار الیاف نرم و کم‌رنگی بافته می‌شود که دانه‌های گیاه پنبه را می‌پوشاند.

شست‌وشو

الیاف طبیعی مستعد آب‌رفتگی هستند، پس همیشه آن‌ها را با آب سرد (حداکثر 30 درجه سانتی‌گراد) یا در آب ولرم بشویید.

خشک کردن
بهتر است پنبه را روی یک سطح صاف پهن کرده یا به صورت آویزان خشک کرد تا نیازی به اتو کردن نداشته باشد. اگر لباسی نیاز به اتو داشت، بهتر است کمی تمناک باشد یا از تنظیمات بخار اتو استفاده شود.

پشم مصنوعی

پشم مصنوعی، پارچه‌ای است که از الیاف مصنوعی ساخته می‌شود و براساس شبیه‌سازی ویژگی‌های پشم طراحی می‌شود. پشم مصنوعی از ترفلات پلی‌اتیلن (پلاستیک PET) ساخته می‌شود، به این معنی است که پشم مصنوعی را می‌توان از بازیابی بطری‌های پلاستیکی ساخت.

شست‌وشو

یک ژاکت از جنس پشم مصنوعی ممکن است در هر بار شست‌وشو، ۲۵۰ هزار میکروفایبر از خود بریزد که سم تولید می‌کند و وقتی به منبع آب برسد، زنجیره غذایی را آلوده و سمی می‌کند. برای جلوگیری از این اتفاق، لباس خود را با توپک کورا یا با استفاده از کیسه شست‌وشوی گوپی‌فرنند بشویید.

از خشک‌کن و اتو استفاده نکنید. گرما و اصطکاک موجب می‌شود که الیاف ریز پلاستیکی تشکیل دهنده پشم مصنوعی ذوب شوند. برای جلوگیری از چروک شدن روی یک سطح صاف پهن کنید.

اکریلیک، نایلون، پلی‌استر

تولید الیاف مصنوعی ارزان است و در مقایسه با بسیاری از الیاف طبیعی دوام بیشتر و کاربردهای متنوعی دارند. باین‌حال، این پارچه‌ها دوستدار محیط‌زیست نیستند و تجزیه شدن آن‌ها صدها سال زمان می‌برد.

شست‌وشو

هنگام شست‌وشوی لباس‌های ساخته شده از الیاف مصنوعی با ماشین لباسشویی، آن‌ها را با توپک کورا یا با یک کیسه شست‌وشوی گوپی‌فرنند بشویید تا از ورود میکروفایبرها به منبع و آلوده کردن آب جلوگیری شود.

خشک کردن
بهتر است لباس‌های مصنوعی را به صورت آویزان خشک کنید. برای خشک شدن به زمان زیادی نیاز ندارند. هرگز برای پارچه‌های مصنوعی از خشک‌کن استفاده نکنید، زیرا به سرعت الیاف را ضعیف کرده و به آن‌ها آسیب می‌زند.

ابریشم

ابریشم، لیف پروتئینی طبیعی باشکوهی است که از پیله کرم ابریشم ساخته می‌شود. کرم‌های ابریشم توت برای تولید ۳ کیلوگرم ابریشم از برگ‌های حداقل ۳ درخت تغذیه می‌کنند. یک لیف بسیار قوی است.

شست‌وشو

نکاهی به برجسب آن بیندازید. برخی اقلام ابریشمی از قبل شسته شده را می‌توان با ماشین شست، اما همیشه از تنظیمات مخصوص پارچه ظریف یا مخصوص ابریشم استفاده کرده و در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد یا کمتر بشویید. لباس‌های ابریشمی را برای محافظت بیشتر در کیسه‌های سوراخ‌دار بشویید. اگر با دست می‌شوید، یک چهارم فنجان سرکه سفید تقطیر شده را به ۵/۳ لیتر آب اضافه کنید. این کار درخشندگی ابریشم را حفظ می‌کند. پیش از شست‌وشو در آب شیرین، چند بار آن را زیر آب گرفته و خیس کنید.

دور انداختن
اگر به درستی از لباس‌های ابریشمی مراقبت شود، عمرشان طولانی‌تر خواهد شد.

باین‌حال اگر دیگر لباس ابریشمی خود را نمی‌خواهید، می‌توانید آن را بفروشید، به کسی هدیه بدهید که آن را خواهد پوشید یا آن را به شکل چیز قابل استفاده دیگری تغییر دهید.

ریون، لیوسل، مودال

این الیاف نیمه‌مصنوعی از مواد طبیعی خام مشتق می‌شوند، اما برای تولید منسوجات قابل پوشیدن، در طی فرآیندهای شیمیایی تکمیل می‌شوند. تحت عنوان «الیاف سلولزی» نیز شناخته می‌شوند.

شست‌وشو

لباس‌ها را اول پشت رو کرده و بعد در لباس‌شویی قرار دهید. اگر با دست می‌شوید از آب با دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد با شوینده ملایم استفاده کرده و نرم‌کننده لباس استفاده نکنید. از پیچیدن ریون (ویسکوز نیز نامیده می‌شود) خودداری کنید، زیرا ممکن است شکل اصلی خود را از دست بدهد.

ریون مستعد آب‌رفتگی است، پس همیشه آن روی سطح صاف پهن کرده و خشک کنید. مودال و لیوسل بسیار مقاوم‌تر هستند و در صورت ضرورت، می‌توان از خشک‌کن برای آن‌ها استفاده کرد.

این نوع پارچه‌ها به‌ویژه مستعد چروک نیستند و می‌توان آن‌ها را تا کرده در کشوها گذاشت یا داخل کمد آویزان کرد.

الیاف لیوسل و مودال به‌ویژه بسیار بادوام هستند و اگر به درستی از آن‌ها مراقبت شود باید سال‌ها برای شما کار کنند. اگر دیگر آن را نمی‌خواهید برای دانسایکلینگ یا استفاده دوباره به یکی از مراکز بازیابی منسوجات در منطقه خود برید.

این یک تیشرت کلاسیک فنلاندی است و خواهرم دو تا از این‌ها را داشت، یکی با راه‌های صورتی و دیگری با راه‌های آبی. در طی سالی که در آمریکا زندگی می‌کرد آن‌ها را می‌پوشید. وقتی برگشت، لباس‌ها برایش بزرگ شده بود و آن‌ها را به من داد. وقتی به انگلستان رفتم، پیراهن‌ها را نیز همراه بردم. خیلی جالب است که وقتی به خارج از کشور می‌روید چه قدر میهن‌پرست می‌شوید.

مایوی شنای عمه من که در دهه ۶۰ خریده شده یکی از نخستین لباس‌هایی بود که به او احساس زنانگی می‌داد و شاید از اینجا بود که عشق او به لباس‌های زنانه شکل گرفت. بسیاری از افراد وقتی متوجه شوند سرطان سینه دارند، افسرده خواهند شد، اما عمه‌ام مسیر دیگری را انتخاب کرد. در عوض او سپاسگزار بود که در سراسر زندگیش زیباییش را نشان داده است. او را به خاطر رفتارش تحسین می‌کنم. او به من آموخت که باید داشته‌هایت را دوست داشته باشی، زیرا هرگز نمی‌دانی که کی آن را از دست خواهی داد.

مادربزرگم این پارچه را در اسکاتلند خرید. مادربزرگم این کت و دامن را طراحی کرده و خیاط همیشگیش آن را برای او دوخت. این کت و دامن یکی از محبوب‌ترین لباس‌های مادربزرگم بود. او سال‌ها هنگام صرف ناهار و پذیرایی از مهمانان خود و زمانی که لازم بود موقر باشد این دست کت و دامن را می‌پوشید.

من نیز تصمیم گرفتم این رسم را ادامه دهم و به مادربزرگم وفادار بمانم. به این ترتیب من هم این کت و دامن را در موقعیت‌هایی که لازم بوده است موقر به نظر برسم پوشیدم.

لباسی فامی دوستی و استنی مانند کارنر

به تمام کفش‌ها، کلاه‌ها، پیراهن‌ها و کیف‌های دستی که از او باقی مانده نگاه کنید، باید زن مسحورکننده‌ای بوده باشد. دیگر مانند او کم پیدا می‌شود. هرچه قدر هم که تلاش کنم می‌دانم به اندازه نصف او هم نمی‌توانم پرزرق و برق زندگی کنم.

داستان عاشقانه لباس شما چیست؟

۱ انیسه @anissajebli

اولین باری که تو را دیدم، می‌خواستم مال من باشی. خیلی گران بودی، اما مادرم را متقاعد کردم که تو را بخرد.

چیز دیگری که به خاطر می‌آورم این است که بیش از یک سال در کمدم محبوس بودی. واقعاً می‌دانم چرا این قدر طول کشید تا زیباییات را ببینم. ساده بودی، اما هنوز مُد روز.

وقتی این را متوجه شدم، بارها و بارها دوباره تو را پوشیدم. بعضی‌ها به من می‌گفتند که خیلی زیاد این را می‌پوشی. شش سال پیش بود، اما هنوز مانند روز اول دوست دارم.

به‌طور معجزه‌آسایی اصلاً کهنه نشده‌ای. رنگ خاکستری تو هنوز مثل سابق است و هنوز مثل قبلی نرم هستی. می‌دانم از کجا می‌آیی، اما می‌دانم که به کجا خواهی رفت. با من تا هر زمانی که ممکن باشد.

2 ان @anntutt

در غرفه لباس‌های تک قدیمی یک فستیوال پیدا شدی. همسرم تو را خرید و به خانه آورد. می‌دانستم که تو متعلق به من هستی. شاید روی تخته‌خوابم چندان جالب نباشی اما... با شلوار جین یا روی یک پیراهن، من را خیلی زیبا می‌کنی. بافت من هریس که قبلاً پوشیده شده بود، من را گرم نگه می‌دارد و هنوز مثل سابق زیبا است.

3 دان @frenchiewashere

این کت به صورت سفارشی از خز مصنوعی جمع‌آوری شده توسط مادربزرگ ساخته شد. مادربزرگ جدی و خشن به‌نظر می‌رسید، اما عاشق خزهای مصنوعی بود! با کمک یک خیاط دکمه‌ها و نقشش را جدا کردم. آن‌ها گفتند که فکر می‌کردند خوب به نظر برسد، اما خیلی زیبا شد! این کت را به قیمت 122.79 دلار در سال 1991 ساختم. با وجود اِپل‌های بزرگ روی شانه‌هایش، هرگز آن را دور نخواهم انداخت. دوباره مُد خواهد شد، مگر نه؟

جرجینا @georginaahooper

ریتا فرزند ۳ ساله کوچک و ماجراجوی من است و این محبوب‌ترین پیراهن او است. وقتی من و دخترم ریتا در حال لذت بردن از مسابقات کشتی بودیم، اگر او بیش از حد دستانش را به توت‌فرنگی می‌مالید یا سر انگشتانش را خودکاری می‌کرد، علی‌رغم میلم می‌کوشیدم این پیراهن را از تنش در بیاورم. اما چه می‌شد اگر لباس برای لکه شدن طراحی شده بود؟ پس فکر کردم چیز جدیدی را تجربه کنم و تغییر شکل این لباس کوچک را تماشا کنم. اکنون ریتا نیز آزاد است که در این مسیر با من همکاری کند و هرچه‌قدر می‌خواهد توت‌فرنگی روی پیراهنش بریزد - این طوری آن را رنگ می‌کند!

5 آنا @anna_mattei

اولین بار در یک روز بارانی وقتی ۱۴ ساله بودم و کمد مادرم را تجسس می‌کردم چشمم به تو افتاد. انگشتانم را روی پارچه ابریشمی نرم تو کشیدم و فهمیدم که بهترین پیراهن کلاسیک را برای کمدم پیدا کرده‌ام. مدام از مادرم می‌خواستم که تو را به من بدهد و بالاخر او تسلیم شد، تو به کمد من منتقل شدی. تو مکمل شلوار جین هستی و وقتی لبه‌هایت را داخل دامن بگذارم خیلی زیبا می‌شوی. موفق خرید با دوستانم در آکسفورد، روزها در لندن، شب‌ها، ناهار، چای عصر و زیر پلوورها در روزهای سرد همراه من بوده‌ای. شاید در بعضی جاها نخ‌کش یا در رفتگی داشته باشی، اما همین‌ها نشان می‌دهند که چندین بار تو را پوشیده‌ام و عاشق این بوده‌ام که در طی سال‌ها بارها تو را بپوشم. مادرم اولین بار تو را خرید، اما حالا لباس تک قدیمی محبوب من هستی. در آینده ماجراهای بسیار بیشتری با هم خواهیم داشت!

۷ اسکارلت @scarlintheshire

تا شش سالگی از پوشیدن دمپایی ابریشمی صورتیم که روی بندهای آن پولک دوخته شده بود، دست نمی‌کشیدم. هر سال، خانواده‌ام به بریتانی در فرانسه سفر می‌کردند و من هم دمپایی محبوبم را همراهم می‌بردم. درحالی‌که با سر و صدا در آنجا می‌دویدم، دمپاییم با ماسه‌ها و دریا دیدار می‌کرد و روی سنگفرش کشیده می‌شد. پس از سپری شدن تولد بعدیم، دمپایی پولکی دیگری از راه رسیده و پاشنه‌های پاهایم کم کم بزرگ‌تر شدند. یک روز که از مدرسه به خانه برگشتم و از دیدن دمپایی عزیزم تنها روی مقدار زیادی لباس اهدایی ناامید شدم، درمانده و فرسوده به نظر می‌رسید؛ اما همین‌ها نشان می‌داد که یک عمر پر از عشق را پشت سر گذاشته بود. التماس کردم، خواهش کردم که آن‌ها را نگه دارم. چهارده سال بعد، آرزو می‌کردم که پاهایم به همان اندازه بود و هنوز می‌توانستم همان دمپایی‌ها را که اکنون قاب گرفته شده روی دیوار حمام است، بپوشم و تلق تلق بخورم.

۸

هنری @futura

کت چرمی قدیمی کهنه من. سال‌ها پیش آن را از دست‌دوم فروشی خریدم. عیوب، خراش‌ها و دکمه‌های گم شده بخشی از شخصیت آن شدند.

۹

دانشجو، کالج مُد لندن. «داستان عاشقانه» عکس از آنا @anna_mattei این روسری... در محل کارم شبیه لباس‌های استوک به نظر می‌رسد و من همیشه همه جا دنبالش می‌گشتم... این یکی را در یک محل اتفاقی پیدا کردم و هیچ کس قبلاً آن را ندیده بود و یک حسی می‌گفت که «این مال من است!»... فکر می‌کنم در ایتالیا بافته شده باشد، نکته جالب در موردش این است که با دستگاه‌های بافتنی چوبی سنتی بافته شده بود؛ درست کردن یکی از این‌ها حدود ۶ ساعت زمان می‌برد، پس فقط ۴ تا از این‌ها در روز بافته می‌شود.

3

6

9

2

7

4

5

”هر لباس در کمد ما، پر از خاطره و معنی است. هر کمد، آرشیوی از تجربه‌ها، ماجراجویی‌ها و خاطرات است. با چنین طرز فکری، لباس‌ها بیشتر منحصربه‌فرد، باارزش و در طی زمان زیباتر جلوه می‌کنند.“

سوفی @sophie_loos

8

۳۶ سال پیش این مدل جین مال من شد. وقتی این شلوارک نو را خریدم، ۱۳ ساله بودم، ۱ متر و ۳۰ سانتی‌متر قد و ۴۰ کیلوگرم وزن داشتم. خیلی خوشحال بودم که اولین شلوارکم را خریده‌ام. ۲۷ دلار قیمتش بود و مادر و پدرم به سختی پولش را پرداخت کردند. رنگش خیلی تیره بود. حدوداً ۴ سال زمان برد تا بدون سفیدکننده، به رنگ مناسبش برسد.

- جکی @slowfiber

بلک سبث، ای‌سی‌دی‌سی، کیس، تین‌لیزی، آیرون میدین، موتورهد، اسکورپیون همه از نام‌های بزرگ هوی‌متال هستند، اما دوخت‌های تزئینی برای وصله پینه روی لباس‌های من نیز بشمار می‌روند. در سال ۲۰۱۴ تصویری از یکی از گروه‌های محبوبم والبیث را دیدم و فکر کردم: من یکی می‌خواهم، حتماً یکی از این‌ها می‌خواهم داشته باشم، یک کت چرمی یا جین، گاهی با آستین‌های جدا شده، پر از وصله پینه و علامت‌گذاری یا نقاشی شده با پیام‌های مشخص. این کت از فرهنگ دوچرخه‌سواری نشأت می‌گرفت، اما به خرده‌فرهنگ‌های هوی‌متال و پانک نیز راه پیدا کرد و بسته به نوع تزئین با زنجیرها، وصله‌پینه‌ها یا اشیاء فلزی می‌توانید تشخیص دهید که چه کسی آن را می‌پوشد. هیچ یک از این کت‌ها شبیه به هم نیستند و هر یک سلیقه شما در متال را نشان می‌دهند که آیا طرفدار هوی‌متال قدیمی، دث‌متال، تَرتش متال یا سایر زیر ژانرها هستید. دستیابی به تکه‌دوزی‌های گروه‌های محبوب آسان است، اما هر متال‌هدی فهرست علائق مخصوص به خود را دارد و ممکن است ماه‌ها یا سال‌ها زمان برد که برخی از آن‌ها بتوانند تکه مورد نظر خود را پیدا کنند. من هنوز به دنبال تکه دارک‌ترنکیلیتی مناسب، آمورفیس، آناگما یا متال-چرچ هستم.

- وان

@jpmart70

یادم می‌آید که وقتی بچه بودم، مادرم این پیراهن را با کت و دامن مخملش می‌پوشید. او بسیار شیک بود و هنوز هم هست. همیشه عاشق آن دست لباسش بودم. این لباس خاطرات کودکی‌م و مادرم در سال‌های جوانیش را برای من زنده می‌کند، زمانی که با پدر بیرون می‌رفتند و ما با پرستارمان در خانه می‌ماندیم. وقتی آن را می‌پوشم احساس می‌کنم که در دهه ۳۰ هستم. این حس به مواد و برش پیراهن مربوط می‌شود. این پیراهن عمری طولانی را پشت سر گذاشته است، بزرگ شده و پیر شده است، چه شب‌ها که در شهر گردش کرده است و اخیراً مرگ یک پدر و شوهر را دیده است. امیدوارم روزی بتوانم آن را به فرد دیگری در خانواده‌ام بدهم. حس خاصی به من می‌دهد... و هنوز با کت مخمل زیبا به نظر می‌رسد!

راستش حتی یک پنی هم برای تو خرج نکردم (از مزایای بلاگر بودن). اما به این معنی نیست که قدر تو را نمی‌دانم. ماه‌ها طول کشید تا کهنه شوی و حالا بندهایت نیاز به تعمیر دارد، اما هنوز مثل همیشه درخشان و زیبایی. نمی‌دانم چه کسی تو را ساخت، اما دوست دارم او را بشناسم. دم می‌خواهد فکر کنم که در کنار من خیلی دوام خواهی آورد.

- تالی دالی پُش @tdposh

- کریستین مورسی morrissyphotography.com

وقتی در صندوق را باز کردم انگار برق می‌زد، رنگ‌های روشن، رودوزی زیبا، یک کیمونوی

خیرمکننده. مادر مادربزرگم آن‌ها را برای شچیگوسن، تشریفات یک مراسم گذر در ژاپن برای بچه‌های سه، پنج و هفت ساله، انتخاب کرده بود. من وقتی سه ساله بودم لباس بچگانه را کنار گذاشته و خوشحال بودم که بالاخره می‌توانستم کیمونوی واقعی بپوشم.

این خاطره مانند یک رؤیا در ذهن من ثبت شده است. بغوض کل مراسم را به یاد دارم که تکه‌های موی مصنوعی را برداشته و موهایم را مرتب کرده

و سپس لایه لایه لباس تنم می‌کردند. چیز زیادی از مراسم واقعی در معبد یادم نیست. جادوی آن لحظه از نظر من در نحوه لباس پوشیدن و پیچیده شدن در پارچه‌هایی بود که با میراث و مادربزرگم پیوند می‌خورند. شگفتی و جادوی رسوم لباس پوشیدن از من جدا نشد، لباس‌هایی که می‌پوشیدم جنبه شخصی و احساسی داشتند.

وقتی کمی بزرگتر شده و هیجان شکار کیمونوهای تک قدیمی در فروشگاه‌های دست‌دوم را به همراه مادرم کشف کردم، رابطه عاشقانه‌ام با لباس‌های سنتی ژاپنی متحول شد. در پی نقوش بافت منحصر به فرد،

تکنیک‌های جالب رنگرزی و لکه‌دار یا پارچه‌های ببزده.

جذابیت اولیه کیمونوی تشریفات از زربفت‌ها، ابریشم‌های گل‌برجسته و نقوش رنگی به عناصر طراحی پنهان و شکوه سادگی تغییر کرد.

با عشق،

کمیل

نویسنده:

کمیل موری

ethicalfashnerd@

تصویرسازی:

استیفن دُرتی

stephen.doherty@

نویسنده:

شوتا کوداری

ShwetaChowdhary@

تو اولین لباس من از «فب‌ایندیا» بودی و من دوست دارم تقریباً در هر موقعیتی تو را بپوشم. سبک تو با لباس‌های من هماهنگ نبود، زیرا پیش از خریدنت فقط یک لباس سنتی هندی داشتم. هنوز به یاد دارم که در فروشگاه‌ها و شوروم‌ها در کُنت پلیس در دهلی قدم می‌زدم و نمی‌دانم که چه چیزی من را به داخل فروشگاه کشاند. یک تاپ سفید برداشتم و دیگری تو بودی. از همان اولین باری که تو را جلوی خود روبه آینه گرفتم، عاشقت شدم. عشق در نگاه اول بود.

اولین باری که در کالج تو را پوشیدم، همه دوستانم می‌گفتند که هرگز من را در اوتار ندیدند. تو را با الگوهای نفره‌ای دوست‌داشتنی و ساق‌پوش سیاه پوشیدم. مادرم بیش از همه تو را به خاطر رنگ و سبک کلاسیکت دوست داشت. هر بار نمی‌دانم چه چیزی بپوشم، مادرم همیشه تو را به من پیشنهاد می‌دهد. رنگ سفید بازتابی از خلوص، آرامش و سادگی است و به‌خاطر همین دوستت دارم. اکنون بیش از ۵ سال گذشته است و می‌خواهم مطمئن شوی که هنوز در کمند من جای امن است. نمی‌گذارم جایی بروی تا اینکه اندامم تغییر شکل بدهد و دیگر نتوانم تو را بپوشم.

با گذشت زمان رنگ سفیدت تغییر کرده است، اما به این معنی نیست که دیگر قابل پوشیدن نیستی. تو یک کرته سنتی کلاسیک هستی و من هنوز می‌توانم به روش‌های مختلف تو را بپوشم. آخرین سبکی که با تو ساختم خیلی شیک است، یک جفت گوشواره نقره عجیب و غریب با تو پوشیدم. تو برای هر روزی در تاپستان عالی هستی، پارچه پنبه‌ای نرم تو پوست من را از تابش سوزان آفتاب حفظ کرده است.

سال‌های سپری شده با تو و آن خاطرات فراموش نشدنی که ساخته‌ای همیشه برای من باارزش خواهد بود. تو به من اعتماد به نفس دادی تا بتوانم لباس‌های سنتی هندی را بپوشم و همیشه تو را به یاد خواهم آورد. عشق ما به یکدیگر همیشگی خواهد بود و امیدوارم تو در تمام مراحل زندگیم من را خوشحال کنی. از تو ممنونم که به طرز شگفت‌انگیزی عالی هستی و اعتماد به نفس سرشاری به من می‌دهی.

با عشق بسیار،

شوتا

گاہش بدھید
تعمیر کنید
پازیبی کنید
تغیر دھید
پاز آفرینی کنید
اصلاح کنید
حفظ کنید
بازپوشید

Kate Fletcher
katefletcher.com

Kate Fletcher is Professor of
Sustainability Design at the
Centre for Sustainable Fashion,
University of Arts London.
She's a leading pioneer in 'slow
fashion' ideas and prolific author.

Capabilities and Agency: The Stories of Mending

CRAFT 257
OF USE

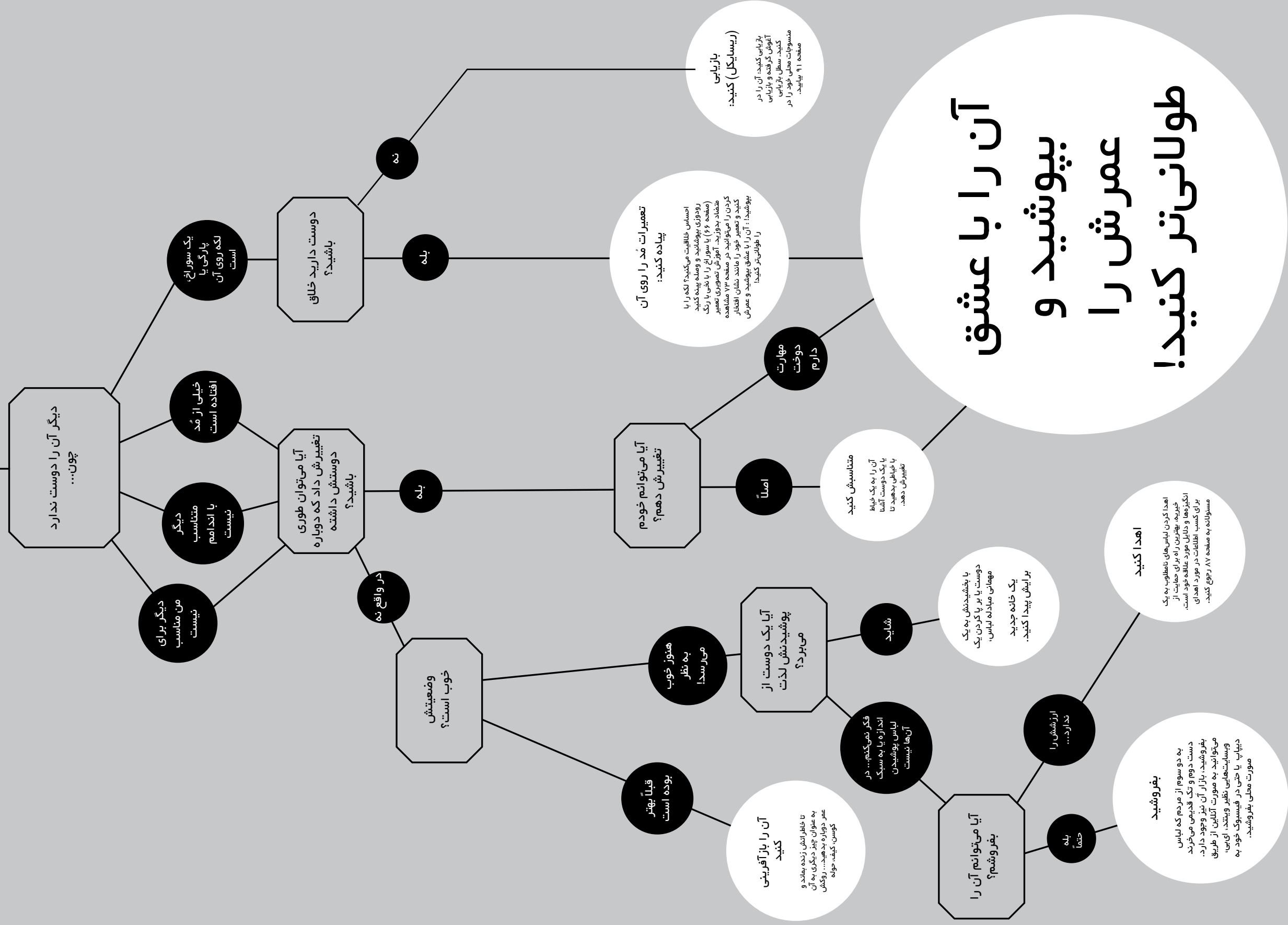
Mindfulness and agency

Open attention to and awareness of the clothes in our wardrobes, like that which occurs as we mend, offers the prospect of a changed relationship with fashion consumption. It works with a similar mechanism of influence as mindfulness and its attention to the present-moment, to savouring experience, which in turn reduces desire for external pleasures that depend on money and material goods. Psychological studies suggest that a capacity for mindfulness – that is attention to and awareness of internal states and external events in the present moment – results in less emphasis being placed on materialistic values, like image, and greater emphasis on internal aspirations, such as community involvement and personal development, that don't require major material inputs.¹³ Furthermore it has been shown that mindfulness reduces the susceptibility to consumerist messages, 'because the receptive attention to internal states promoted by mindfulness may facilitate attunement to deeper needs and desires'.¹⁴ What is more, mindfulness may conduce to a greater acceptance of self and one's circumstances: a perception that what one has is sufficient'.¹⁵

Mindfulness studies raise the prospect, as yet untested, that using fashion pieces with open attention and knowledge might lead us to want what we already have. There is agency here; the capacity for us, as individuals, to act with awareness to shape the fashion system differently. To make heavy use of skills, ideas, attentiveness, community, and scant use of scarce natural resources, and therefore create conditions for, what Juliet Schor calls, 'plentitude'.¹⁶

For me, the prospect of abundance in fashion is made real through direct involvement of using clothes. With it we supplement rationally derived truths as the basis of all knowledge and decisions about sustainability with subjective experience that reflects life on the ground in a changing world. Here we call out a role for experiment, for play, for composing and re-composing, as a way to better understand the world and our material, social and mental engagement with it. The *Local Wisdom* stories gathered under the theme 'action tools' show such learning, doing and agency. Here profuse use of safety pins, paper clips, a stitching machine, and even the rain, supplement more

کارهایی که با لباسی که دیگر نمی‌پوشید می‌توان انجام داد

بازیابی (ریسایکل) کنید:
بازیابی کنید: آن را در آغوش گرفته و بازیابی کنید. سطل بازیابی مسوولان محلی خود را در صفحه ۹۱ ببینید.

تعمیرات مد را روی آن پیاده کنید:
احساس خلاقیت می‌کنید؟ لکه را با رودوزی بپوشانید و وسیله پینه کنید (صفحه ۶۶) یا سوراخ را با نخ یا رنگ متفاد بدوزید. آموزش تصویری تعمیر کردن را می‌توانید در صفحه ۷۳ مشاهده کنید و تعمیر خود را مانند نشان افکار بپوشید؛ آن را با عشق بپوشید و عمرش را طولانی‌تر کنید!

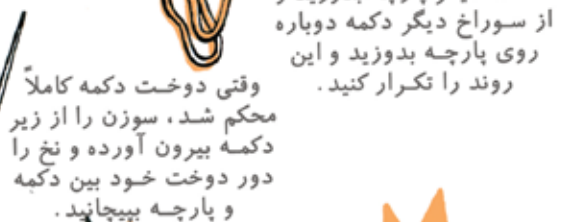
متناسیح کنید
آن را به یک خیاط یا یک دوست آشنا یا خیاطی بدهید تا تغییرش دهد.

شاید
با پوشیدنش به یک دوست یا بر یا کردن یک مهمانی مبادله لباس، یک خانه جدید بپیدا کنید.

اهدای کنید
اهدای کردن لباس‌های نامطلوب به یک خیریه، بهترین راه برای حمایت از انگیزه‌ها و دنبال مورد علاقه خود است. برای کسب اطلاعات در مورد اهدای مسوولانه به صفحه ۸۷ رجوع کنید.

بفروشید
به دو سوم از مردم که لباس دست دوم و تک قدیمی می‌خرند بفروشید. بازار آن نیز وجود دارد. می‌توانید به صورت آنلاین از طریق وبسایت‌هایی نظیر وینتد، ای‌بی، دیباپ یا حتی در فیسبوک خود به صورت محلی بفروشید.

آن را بازآفرینی کنید
تا خاطر انش زنده بماند و به عنوان چیز دیگری به آن عمر دوباره بدهید... روشش کوسن، کیف، حوله

برای سوزن را از زیر پارچه رد کردن و یک دوخت تمیز انجام دهید. سپس دومین کوک را نیز بدوزید. اما دو چرخش حلقه ای بزرگ با رد کردن سوزن از میان نخ ایجاد کرده و یک گره در زیر دکمه درست کنید. سپس این کار را تکرار کنید.

آموزش

روش دوخت یک دکمه

برای دکمه چهارسوراخ می‌توانید به صورت مورب بدوزید، در این صورت دوخت شما به شکل X می‌شود.

۷

اینم از دوخت دکمه!

وصله پینه‌اش کنید

وقتی لباس‌هایمان را می‌پوشیم، بارها عاشقشان می‌شویم، به تدریج آثار ساییدگی و پارگی روی آن‌ها نمایان می‌شود. یک پارگی، دکمه گمشده یا یک لکه هرگز نباید شما را از لباس محبوبتان جدا کند. آن‌ها را دور نیندازید، تعمیرشان کنید. با تعمیر کردن آن‌ها در مواقع لزوم، عمرشان طولانی‌تر می‌شود.

در لباس محبوبتان یک سوراخ یا پارگی دیده‌اید؟ خب یک وصله جذاب روی آن بدوزید. سبک‌های دیگر را هم امتحان کنید!

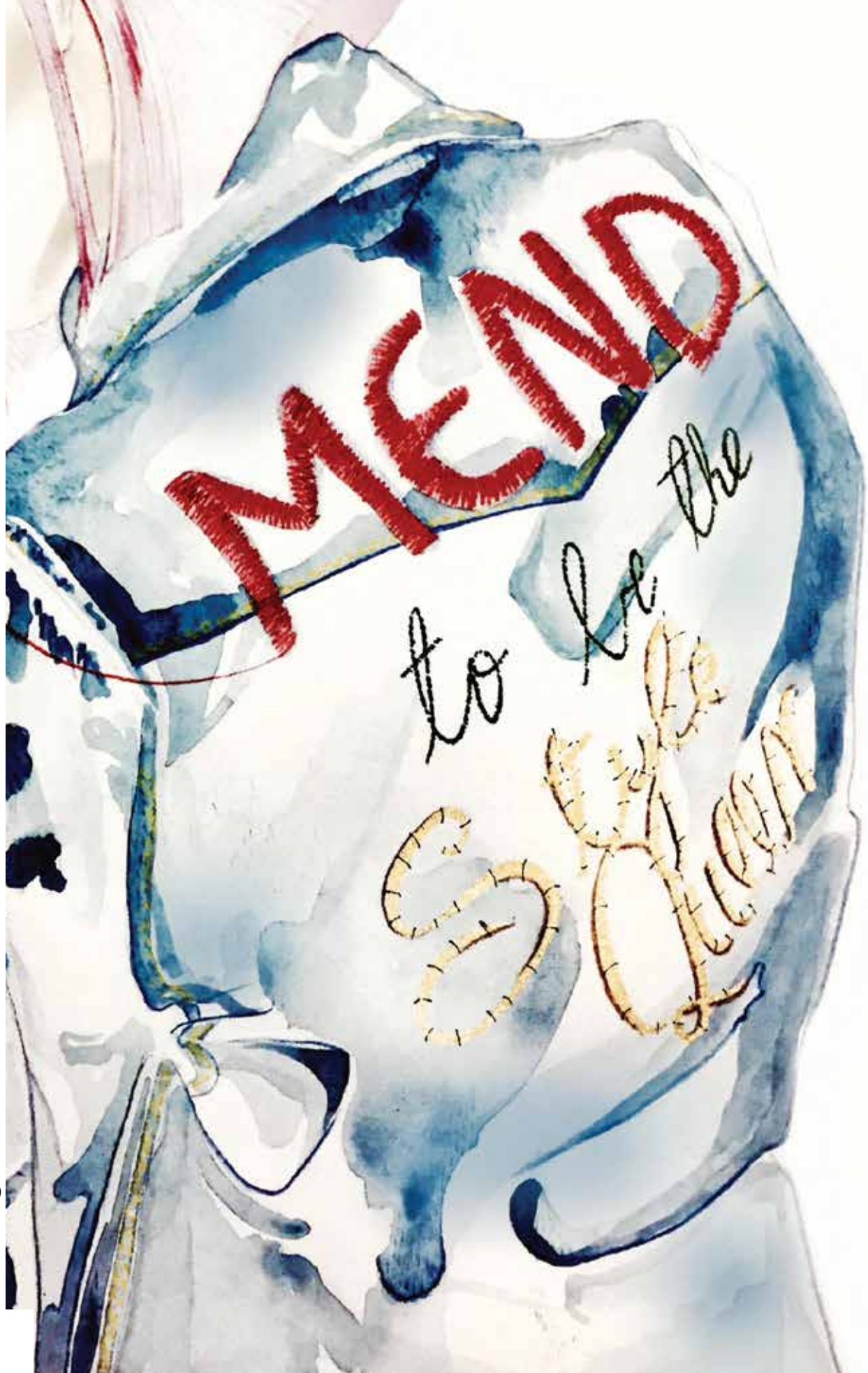
لباس‌هایی که

ارزش پوشیدن

را دارند ارزش

تعمیر کردن را

هم دارند.

توجه

بگیر

کوک، کوک چپ و راست، زیگزاگ،
قیطان، سنجاق، وصله، اتو، وصل کردن،
ترمیم کردن، پوشاندن، باز کردن،
رودوزی کردن، اضافه کردن مهر، ترمیم
درز، سوزن‌دوزی، وصله پینه، آهار
دادن، باز کردن دوخت، چاپ روی هم،
بافت روی هم، تغییر سجاف یا حاشیه،
تغییر شکل، شخصی‌سازی، بداهه‌سازی،
تغییر دادن، بازآفرینی، بازسازی،
جداسازی، سفارشی‌سازی، کوتاه کردن،
بلند کردن، دوخت سفارشی، دوباره
سازی، حفظ کردن.
لباس‌های دوست داشتنی با دوام‌ترند.

آموزش تعمیر آشکار

آموزش زیر یک روش سنتی رفو جوراب را نشان می‌دهد. این روش برای سوراخ‌های کوچک و ساییدگی‌ها مناسب است.

این کار را تا رسیدن به سوراخ ادامه دهید. وقتی برجستگی‌های حلقوی را با سوزن دنبال می‌کنید به تدریج آن محل را بزرگ‌تر می‌کنید. وقتی به سوراخ رسیدید، حلقه‌ها را گرفته و سوراخ را با سوزن بچرخانید و پیش از کشیدن سوزن برجستگی‌های حلقوی طرف دیگر را نیز انتخاب کنید.

بلافاصله ستون کتاری را انتخاب کنید و این بار برجستگی‌های حلقوی را رو به پایین دنبال کنید. برآمدگی‌های حلقوی متناوب را در جهت مخالف ستون قبلی یا سوزن دنبال کنید. خیلی دور نکشید، در عوض حتماً یک حلقه کوچک در نقطه چرخش قرار دهید. این کار مانع از در هم کشیدگی و چروک شدن می‌شود.

رفوی جوراب از پشت آن انجام می‌شود. قارچ رفو را پشت سوراخ قرار داده و پارچه را روی آن بکشید. یا شروع از گوشه پایین سمت چپ، برجستگی‌های حلقوی متناوب را انتخاب کرده به سمت بالا پیش بروید. یا استفاده از یک ستون از برجستگی‌های حلقوی یا سوزن به بالا پیش بروید. قبل از اینکه بکشید، ابتدا تمام حلقه‌ها را روی سوزن قرار دهید. یک دنباله کوتاه باقی بگذارید.

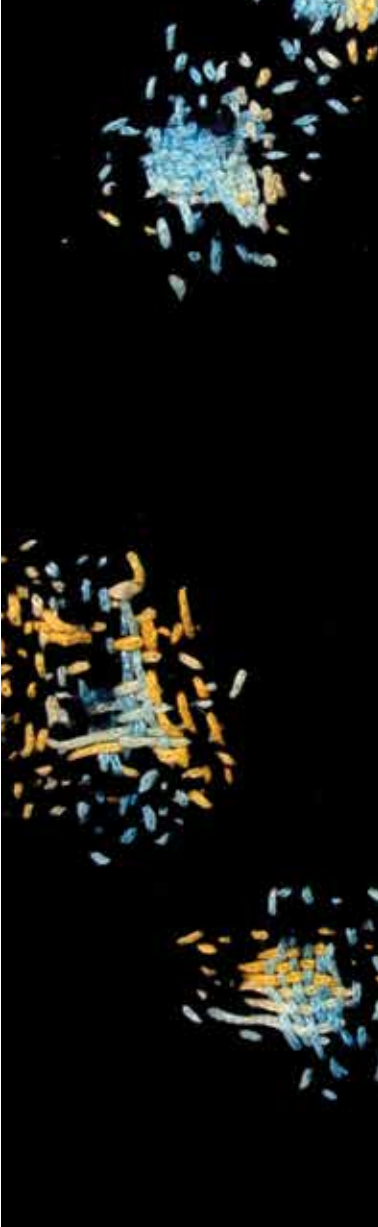
در سمت روی پارچه فقط یک وصله پنه کوچک بافته شده را مشاهده خواهید کرد. پس از هر بار شست‌وشو و سایش، رفو بهتر از قبل با پارچه ادغام خواهد شد. نیازی به گفتن نیست که من ترجیح می‌دهم نخ با رنگ متنضاد بکار ببرم و آن را به یک ویژگی خاص تبدیل کنم.

پس از اتمام کار نخ را قیچی کرده و یک دنباله کوچک باقی بگذارید. نیازی به بافتن یا گره زدن انتهای نخ نیست.

مانند قبل رشته‌های مخالف را در راه برگشت انتخاب کنید و هنگام چرخش یک حلقه کوچک باقی بگذارید. به این ترتیب یک تکه (وصله) پارچه ایجاد می‌کنید.

اکنون شروع به کار روی آن کنید. این بار فقط باید سوزن را از زیر نخ رفو رد کرده و رشته‌های متناوب را دنبال کنید. نیازی به پوشاندن کل آن قسمت نیست. فقط یک یا دو رشته خارج از سوراخ کافی خواهد بود.

آفتابز ادامه دهید تا به آن طرف نقطه رفو برسید. اگر رفوی ناحیه سوراخ شده را به جای مربع به صورت هشت‌ضلعی بدویند، فشار روی پارچه به طور مساوی پخش می‌شود.

آشکار می‌توانید یک داستان به لباس اضافه کنید و نشان دهید که دارای پیشینه است. افزودن تعمیر آشکار نیز فرصتی برای بکارگیری خلاقیت خود است. بنابراین می‌توانید رفوی زیبای خود را مانند یک نشان افتخار ببوشید!

نتایج تعمیر آشکار خود را از طریق هشتگ #visiblemending در رسانه اجتماعی به اشتراک بگذارید.

رفو مبارک!

گاهی سخت است که بپذیریم چیزها دیگر نو به نظر نمی‌رسند، اما با تعمیر کردن می‌توانید عمر لباس‌ها را افزایش دهید و کمتر لباس جدید بخرید.

اصطلاح تعمیر آشکار ریشه‌های بسیار ساده‌ای دارد: اولین بار وقتی تعمیر لباس‌هایم را آغاز کردم، سعی داشتم تعمیراتم پنهان باشند. پنهان شدن تعمیرات نیاز به مهارت‌های زیادی دارند؛ به این ترتیب، در طی زمان با دید مثبت‌تری تعمیر آشکار را پذیرفتم.

هرچند تکنیک‌ها براساس تعمیر نامرئی (پنهانی) هستند، شما می‌توانید به جای آن از نخ‌های رنگ متضاد استفاده کنید. با تعمیر کردن به روش

آموزش

جوراب سوراخ یا آرنج ساییده شده؟ آن را دور نیندازید، تعمیرش کنید. سوراخ‌ها و پارگی‌ها را به یک سبک مُد تبدیل کنید.

هنر منسوجات:
 سلیا پیم
celiapym.com

عکس از:
 میشل پانزری
panzeri.co.uk

عکس بالا:

گرمکن نروژی، گرمکن اصل، مجموعه اهور ساندبوز رگپایل، و رفوی پشم سفید، ۲۰۱۰

عکس سمت راست:
 اولین بهترین است،
 ۶۰ جوراب ورزشی،
 نخ اکریلیک و پشم،
 ۲۰۱۵

انقلاب رکنیت

از مهارت‌های بافتنی برای تغییر دادن بافت‌های کمد لباس‌تان استفاده کنید. دست‌ساز یا تولید انبوه، ضخیم یا ظریف: هر دوخت یک واحد احتمالی برای تغییر شکل مجدد است.

انقلاب رکنیت، پروژه طراح، سازنده و محقق ایمی تونیگر هلوید است.

reknitrevolution.org

ما هنوز پارچه‌هایی را که نمی‌خواهیم در سطل‌های خانگیمان دور می‌اندازیم. پیش از اینکه سایر گزینه‌های موجود را در نظر بگیریم، لباس‌ها را در فروشگاه‌های خیریه انباشته می‌کنیم. راستش را بخواهید مردم دنیا از لباس‌های ارزان ما خسته شده‌اند. مردم دنیا در لباس‌هایی که ما نمی‌خواهیم دارند غرق می‌شوند. هنگام خریدن لباس، تصمیم‌گیری در مورد عاقبت آن‌ها بسیار مهم‌تر از آن است که بدانیم از کجا آمده‌اند.

آگاهانه
لباس‌ها را
بازیابی کنید

طلوع جدیدی برای بازیافت منسوجات

سیندی رودز ، بازیپوش

مصرف‌کننده آسیب می‌بیند که به الیاف کوتاه‌تر منجر می‌شود. برای دستیابی به نخ بازیافتی کیفیت بالا، لازم است که در طی فرآیند رسیدن با حجم وسیعی از پنبه اصل ترکیب شود.

علاوه بر این محدودیت‌های فنی، بازیابی فنی اغلب هزینه‌های زیادی را در برابر دارد که مانع استفاده گسترده از آن در صنعت می‌شود.

چالش بزرگ دیگر در بازیافت منسوجات به منسوجات، مواد ترکیب شده است. سایر الیاف نظیر پلی‌استر و پنبه به صورت ترکیبی تبدیل به پارچه شده‌اند و روش‌های امروزی بازیافت قادر به جداسازی آن‌ها نیستند. از آنجا که بیش از ۳۵ درصد تمام منسوجات از ترکیبات پنبه/پلی‌استر ساخته می‌شوند، امروزه مانع بزرگی برای بازیابی پوشاک ایجاد شده است و باید رویکردهای جدیدی در این خصوص ارائه شوند.

پس درصد لباس‌هایی که دوباره به لباس تبدیل می‌شوند چه قدر است؟ امروزه به‌طرز حیرت‌انگیزی کمتر از ۱% منسوجات دوباره به صورت منسوجات بازیابی می‌شوند. دلایل این امر کاملاً صریح است. روش‌های امروزی برای تبدیل مجدد منسوجات به یک لیف یا سطح مواد اولیه جهت رسیدن مجدد آن به صورت نخ و پارچه به دلیل موانع اقتصادی و فنی بسیار محدود هستند. ما بر پلی‌استر (PET) و پنبه تمرکز خواهیم داشت، چراکه این دو ماده اولیه بیش از ۸۰% تمام الیاف بکار رفته در پوشاک را تشکیل داده‌اند. سایر مواد بکار رفته نایلون، پشم و ریون/ویسکوز هستند.

نخستین چالش پیش‌روی بازیابی در عصر حاضر که در درجه اول تحت عنوان بازیابی «مکانیکی» از آن یاد می‌شود، عدم توانایی جداسازی مواد اولیه نظیر پلی‌استر و پنبه از سایر ورودی‌هایی که در طی تولید وارد لباس می‌شوند نظیر رنگ‌ها، تکمیل‌ها و یا الاستان (موادی که حالت ارتجاعی در لباس‌های ما ایجاد می‌کند). به‌عنوان مثال، یک پیراهن ۱۰۰% پلی‌استر (ساخته شده از محصولات نفتی اصل) را می‌توان ذوب کرد، بیرون کشید و دوباره آن را به صورت نخ جدید برای تولید پارچه رسید.

اما اگر آن پیراهن قرمز بود، باز هم از آن خروجی‌هایی ساخته می‌شد؛ بیشتر چیزهایی که وارد لباس اصلی شدند در نخ بازیافت شده نیز وجود خواهند داشت، به‌همین ترتیب می‌توانند بر کیفیت، عملکرد و رنگ پارچه جدید تأثیر بگذارند.

امروزه فقط به‌طرز

حیرت‌انگیزی کمتر از ۱%

منسوجات دوباره به صورت

منسوجات بازیابی می‌شوند.

مسائل مربوط به بازیابی پنبه در مورد رنگ‌ها و رنگریزی نیز صدق می‌کند؛ اما وقتی موضوع بازرسی آن به صورت نخ بازیافت باشد، کمی متفاوت می‌شود. الیاف پنبه در پوشاک در مرحله استفاده توسط

وقتی در مورد بازیابی پوشاک

و منسوجات صحبت می‌کنیم،

آیا منظورمان باز استفاده/

باز پوشیدن، باز آفرینی/تعمیر،

دانسایکل/بهبافت و یا منسوجات

چرخشی است؟

بازیابی منسوجات می‌تواند به معنای تمام این‌ها باشد. با این حال اگر منظور ما واقعیت‌ترین معنای آن باشد، یعنی مواد اولیه پوشاک دوباره به مواد اولیه جدید تبدیل شود، در تولید پوشاک مصرف گردد و دوباره این فرآیند تکرار شود؛ واقعیت این است که اساساً امروزه هیچ‌گونه بازیابی منسوجات به منسوجاتی وجود ندارد. در عوض حتی اگر لباس‌های ناخواسته ما جمع شود و در یک فروشگاه خیریه یا ای‌بی دوباره فروخته شود، میزان وسیعی از آن در نهایت به سرنوشت مدفون شدن در محل‌های دفن زباله یا سوزانده شدن دچار خواهد شد. از این رو، طبق تحقیقات ما، حدود ۵۰% از پوشاک جمع‌آوری شده قابل دوباره پوشیدن هستند و می‌توان آن‌ها را به‌عنوان پوشاک در بازارهای محلی فروخت یا به کشورهای در اروپای شرقی و جنوب صحرای آفریقا فروخت. اگرچه یک بار بازاستفاده می‌شوند، بعید است که دوباره برای بازیافت جمع‌آوری شوند؛ زیرا بسیاری از مناطق در سراسر جهان زیرساخت کافی برای جمع‌آوری منسوجات نامطلوب ندارند. وقتی دیگر قابل پوشیدن نباشند، احتمالش زیاد است که روی پشته تکه‌ها انباشته شوند. حدود ۴۰ تا ۴۵% پوشاک جمع‌آوری شده تکه تکه شده و به محصولات با ارزش کمتر «دانسایکل» می‌شوند، مانند تمیزکننده‌های صنعتی، لوازم مبلمان یا عایق. این یک روش عالی برای استفاده مجدد از مواد است. با این حال وقتی «دانسایکل» شوند، دیگر هیچ روش جمع‌آوری برای بازیابی این منسوجات وجود ندارد و احتمال دارد که سرنوشت آن‌ها نیز به محل‌های دفن زباله و سوزانده شدن ختم شود. حدود 5% از آنچه باقی می‌ماند هیچ ارزش بازاستفاده یا بازفروشی ندارد. مستقیماً به محل‌های دفن زباله منتقل شده یا سوزانده می‌شوند.

برای وضوح بیشتر لازم است که تفاوت میان بازیافت بطری به منسوجات و منسوجات به منسوجات ذکر شود. اولی که امروزه در حجم‌های نسبتاً قابل توجهی انجام می‌شود شامل بطری‌های پلاستیکی پلی‌استر (PET) است که ذوب شده و به پلی‌استر بازیافتی تبدیل می‌شود یا «rPET» که به صورت نخ و پارچه ریسیده می‌شود. این بهترین استفاده برای بطری‌های بازیافتی است، اما اشتباه نکنید؛ زیرا وقتی با سایر الیاف نظیر پنبه ترکیب شده است با چالش‌های همیشگی بازیافت نساجی مواجه می‌شود: عدم توانایی در جداسازی مواد اولیه از رنگ‌ها و سایر آلوده‌کننده‌ها یا جداسازی ترکیبات. بنابراین اگرچه ممکن است یک محصول از محتوی بازیافتی ساخته شود، ضرورتاً به این معنی نیست که «قابل بازیافت» است.

اما همه این‌ها درصد تغییر است

موج جدیدی از فناوری‌های بازیافت در حال تحت تأثیر قرار دادن کل صنعت لباس و پوشاک است و نحوه تولید و مصرف پوشاک را برای همیشه تغییر خواهد داد.

این فناوری جدید - تحت عنوان «بازیافت مواد شیمیایی» - این قابلیت را دارد که از منسوجات بی-استفاده (و پسماند منسوجات پس از صنعت) مواد اولیه استخراج کند، آن‌ها را از لحاظ کیفیت (جداسازی تمام چیزهایی که در طی تولید وارد لباس شدند) به مواد اولیه برابر با مواد اصل (virgin) تبدیل کرده و به عنوان مواد یا محصول جدید دوباره به زنجیره تأمین بازگرداند. در اینجا آن‌ها بارها و بارها به صورت نخ ریسیده شده و تبدیل به پارچه و پوشاک می‌شوند.

نخستین هدف توسعه این فناوری شیمیایی نوآورانه، تولید مواد اولیه‌ای است که از لحاظ کیفیت قابل قیاس بوده و نسبت به هم‌تایان اصل خود قیمت‌های رقابتی دارند، به‌علاوه در آینده به عنوان یک گزینه انتخابی منبع تولید برای برندها بشمار می‌روند.

این در صنعت به چه معناست؟

فناوری‌های بازیافت شیمیایی جدید، صنعت را قادر خواهد ساخت که از یک مدل خطی تولید - ساختن، پوشیدن و دور انداختن - به یک مدل چرخشی رو

آورد. در مدل چرخشی پوشاک موجود (بدون قابلیت بازپوشیدن) برای تولید لباس‌های جدید به طور بی‌انتهایی مواد اولیه فراهم می‌کند. در فرآیندهایی که می‌توانند هم با منسوجات پنبه و پلی‌استر ترکیبی و هم خالص سر و کار داشته باشند، به این معنی است که توانایی بازیابی واقعی و بازاستفاده بیش از ۸۰٪ مواد اولیه را که امروزه در پوشاک و لباس‌های ما بکار می‌رود خواهند داشت. این اقدام در مقایسه با بازیافت امروزی ۱ درصدی منسوجات به منسوجات، جهش بزرگی محسوب می‌شود.

در زمینه‌های وسیع‌تر به این معنی است که به جای پرورش پنبه برای پوشش، بیشتر زمین‌ها به تولید مواد غذایی برای تغذیه اختصاص خواهد یافت. از آنجاکه تا سال ۲۰۵۰ جمعیت از ۷ بیلیون به ۸/۹ بیلیون تن افزایش خواهد یافت، به زمین و غذای بیشتری نیاز خواهیم داشت.

«امروزه منسوجات و پوشاک بیش از حد زیادی وجود دارند که می‌توانند تقاضای سالانه مواد اولیه جدید از سوی ما را فراهم کنند.»

عاقبت لباس‌های جمع‌آوری شده پس از مصرف چه می‌شود؟

محل‌های دفن زباله / سوزاندن ۵%

دانسایکل ۴۵%

بازفروش ۵۰%

«امروزه منسوجات و پوشاک بیش از حد زیادی وجود دارند که می‌توانند تقاضای سالانه مواد اولیه جدید از سوی ما را فراهم کنند.»

این برای پوشندگان لباس‌ها به چه معنی خواهد بود؟ در اصل به این معنی خواهد بود که ما به تأمین‌کنندگان مواد اولیه در صنعت تبدیل خواهیم شد. صنعت برای بازگرداندن لباس‌ها به سیستم‌های جمع‌آوری و استخراج مواد اولیه جهت استفاده مجدد از آن‌ها در پوشاک جدید به ما متکی خواهد بود. ما به جای صرف‌کنندگان منفعل، مشارکت‌کنندگان فعال این راه‌حل خواهیم بود.

«جهش بسیار فوق‌العاده‌ای را پیش روی خود خواهیم دید. با این حال این عصر جدید هنوز قریب‌الوقوع است. ما هنوز از دیدن این فناوری‌های جدید در مقیاس صنعتی چند سال دور هستیم.»

در این میان چیزهای زیادی وجود دارد که می‌توان از

آن‌ها شروع کرد، ابتدا بهتر است عادت‌های خود را در بازیافت پوشاک و منسوجات توسعه دهیم. براساس گزارش WRAP، در انگلستان، حدود ۶۰٪ منسوجاتی را که عمرشان به پایان رسیده جمع‌آوری می‌کنیم؛ به این ترتیب این میزان در مقایسه با آمریکا، یکی از بزرگ‌ترین کشورهای مصرف‌کننده در جهان، که به‌طرز حیرت‌انگیزی نرخ جمع‌آوری در آنجا ۹٪ است، چندان بد به نظر نمی‌رسد. طبق پژوهش ژرن آگین (بازپوشیده)، میانگین جهانی بازیافت منسوجات حدود ۲۰٪ است؛ یعنی عاقبت ۸۰٪ منسوجات به محل‌های دفن زباله یا سوزاندن منجر می‌شود. فاجعه واقعی این است که ما تقریباً همان میزان سالانه مواد اولیه استفاده شده در پوشاک را دور می‌ریزیم.

در عین حال که منتظر هستیم این نوآوری‌های هیجان‌انگیز در مقیاس وسیع بکار روند، چه کاری می‌توانیم انجام دهیم؟

هر منسوجی را - پوشاک، روتختی، پرده، حتی آن جوراب گم شده عجیب - بازاستفاده کرده و به چرخه بازگردانید. آن‌ها را به محل‌های انباشت منسوجات، فروشگاه‌های خیریه یا اساساً هر کسی یا هر جایی که بپذیرد، برید. حتی اگر آن لباس‌ها سوراخ، لک یا مانند جوراب‌های کهنه بوی بدی دارند، شاید دیگر به‌عنوان محصول ارزشی

نداشته باشند؛ اما می‌توان از مواد اولیه آن‌ها استفاده کرد. نکته پایانی این است که امروزه منسوجات و پوشاک بیش از حد زیادی وجود دارند که می‌توانند تقاضای سالانه مواد اولیه جدید از سوی ما را فراهم کنند. تنها کاری که باید انجام دهیم این است که آن‌ها را جمع‌آوری کرده و این فناوری‌های جدید را به عرصه ظهور درآوریم.

سیندی رُودز

www.wornagain.co.uk

سیندی رُودز، بنیان‌گذار ژرن آگین، شرکتی واقع در انگلیس است. هدف اصلی فعالیت‌های این شرکت توسعه فناوری بازیافت چرخشی برای منسوجات است.

سمت چپ:
عکس از زول ون تور و متجز لبادی

بالا:
عکس از لوک هیز

«بازار لیف»، اثر کریستین مایندرسما، چیدمانی است که نقش فناوری در افزایش بازیافت منسوجات را نشان می‌دهد. مایندرسما با دو شرکت نساجی کار کرد تا ۱۰۰۰ پلوور پشمی دور انداخته شده را به صورت کومه‌های رنگین‌کمانی الباف مرتب کند. با این حال، مایندرسما هنگام مرتب کردن پلوورها متوجه شد که برچسب‌های ۱۰۰٪ پشم کاملاً صحیح نیستند. بسیاری از آن پلوورها از پارچه‌های ترکیبی و فقط ۴۰٪ پشم ساخته شده بودند. در نتیجه مایندرسما ضمن انتقاد از فقدان جریان بازیافت منسوجات همچنین می‌کوشد در مورد اطلاعات غلط ارائه شده به مصرف‌کننده در صنعت مُد امروزی شفاف‌سازی کند.

وقتی نسبت به لباس‌هایی که می‌خریم احساس مسئولیت می‌کنیم، نسبت به لباس‌هایی نیز که دیگر نمی‌خواهیم احساس مسئولیت خواهیم داشت.

بعضی سازمان‌ها و برخی مراکز بازیافت محلی، اهدای لباس و پارچه در هر شرایط را می‌پذیرند. سایر سازمان‌ها نظیر فروشگاه‌های خیریه مانند ترید اساساً به جای بازیافت بر بازاستفاده تمرکز دارند. به این ترتیب اهدایی‌هایی - نظیر لباس، لوازم خانه یا کفش - مورد نظر ما هستند که برای فروش در فروشگاه‌ها از شرایط خوبی برخوردار باشند.

چه لباس‌هایی را می‌توان به فروشگاه‌های خیریه اهدا کرد؟

با این حال خوب بودن یک چیز اهدایی بر اساس معیارهای مختلف، سلیقه‌های شخصی و نظرات فردی که کم‌دش را پاکسازی می‌کند متغیر است.

کسانی که دقیقاً می‌توانند تشخیص بدهند که کدام چیز برای اهدا مناسب است، مرتب‌کنندگان ترید هستند؛ افرادی که هر جنس اهدا شده به ما را بازرسی و مدیریت می‌کنند. مرتب‌کنندگان با تجربه تیز چشم و سریع ما، لباس‌ها را بر اساس سبک، برند و وضعیت کلی برای فروشگاه‌ها انتخاب می‌کنند.

چه نوع لباس اهدا شده‌ای را نمی‌توان دوباره فروخت؟

مواردی را نمی‌توان به عنوان جنس اهدایی پذیرفت که دارای لک، بوی به شدت ناخوشایند نظیر دود یا رطوبت، بیدزدگی، پارگی، سوراخ یا وصله‌پینه هستند و همچنین کفش‌های تک. یک قانون جالب در مورد لکه‌ها این است که اگر شما نتوانستید آن را بشویید، شخص دیگری هم نخواهد توانست.

اقدام آب رفته نظیر پلورها، لباس‌هایی که شکل اصلی خود را از دست داده‌اند یا به دلیل شست‌وشو و پوشیدن گلوله گلوله شده‌اند و لباس‌ها، کفش‌ها و اکسسوری‌هایی که دسته‌ها، دکمه‌های فلزی، بندها یا زیپ‌های شکسته دارند نیز ارزشی نخواهند داشت. به‌خاطر یک دکمه افتاده ناامید نشوید یک روز خود را در کنار تیم ما صرف مرتب کردن کنید، به‌سرعت خواهید آموخت که هیچ قانون سخت یا فوری در کار نیست. مرتب‌کنندگان ممکن است اقلامی را نیز که اندکی آسیب

دیده‌اند انتخاب کنند، البته اگر تعمیر کردن آن برای مشتری آسان باشد نظیر یک دکمه افتاده، سجاف آویزان یا یک لک قابل پاک شدن. این مسئله به‌ویژه در مورد یک برند گران یا اثر یک طراح یا یک جنس و تزیین بخصوم صدق می‌کند. در این موارد، اقلام همانطور که هستند به فروش می‌روند و معمولاً قیمت کمتری دارند.

وقتی پوشاک دست‌دوم در فروشگاه فروخته نشود، چه اتفاقی می‌افتد؟

بیشتر آن‌ها به صورت کیلویی در بازارهای عمده به فروش می‌روند. در مورد ترید، اکثر لباس‌ها برای استفاده بیشتر بخصوص در فروشگاه‌های دست‌دوم - با درصد کمی از بازیافت منسوجات آسیب دیده - به اروپای شرقی فروخته می‌شوند.

ضمن اینکه ترید راهی را برای بازاستفاده از بخش عمده‌ای از اقلام اهدا شده به ما پیدا می‌کند، اولویت‌مان این است که حجم عظیمی از لباس‌های قابل پوشیدن را دوباره به چرخه بازگردانیم تا دوباره پوشیده شوند. اگر ما به عنوان شهروندان طول عمر لباس‌هایمان را افزایش دهیم و بیشتر از فروشگاه‌های دست‌دوم خرید کنیم، یکی از سودمندترین اقدامات را برای محیط‌زیست انجام می‌دهیم و به این ترتیب از اثرات مخرب صنعت مد می‌کاهیم.

پوشاک دست‌دوم حس مسئولیت اجتماعی را گسترش می‌دهد.

اگر از پوشاک دست‌دوم بیشتر استفاده کنیم، هم از نظر اینکه کم‌دش خود را با لباس‌های دست‌دوم پر کنیم و هم لباس‌ها را با هم مبادله کنیم، پیامدهای فرهنگی و اجتماعی مثبتی خواهد داشت. چنین اقدامی ما را تشویق می‌کند که به عنوان شهروندان به صورت جمعی فعالیت کنیم و از اینکه صرفاً مصرف‌کنندگانی فردگرا باشیم خودداری کنیم؛ با پیدا کردن راه‌های جایگزین جهت یافتن مکان‌هایی که برای پیامدهای اخلاقی و پایداری ارزش قائل هستند، ما را با جوامعی که در آن زندگی می‌کنیم ارتباط می‌دهد. لباس دست‌دوم همچنین از قدرت تبلیغات و شرکت‌ها در شکل دادن هویت و سبک ما می‌کاهد و می‌تواند ما را با لذت پوشیدن و مبادله کردن لباس‌ها با دیگری ارتباط دهد.

ترید
www.traid.org.uk
traid@

ترید یک خیریه بازاستفاده مد واقع در انگلستان است و سعی دارد با بی‌عدالتی‌های زیست‌محیطی و اجتماعی ناشی از تولید، مصرف و پسماند لباس‌ها مقابله کند.

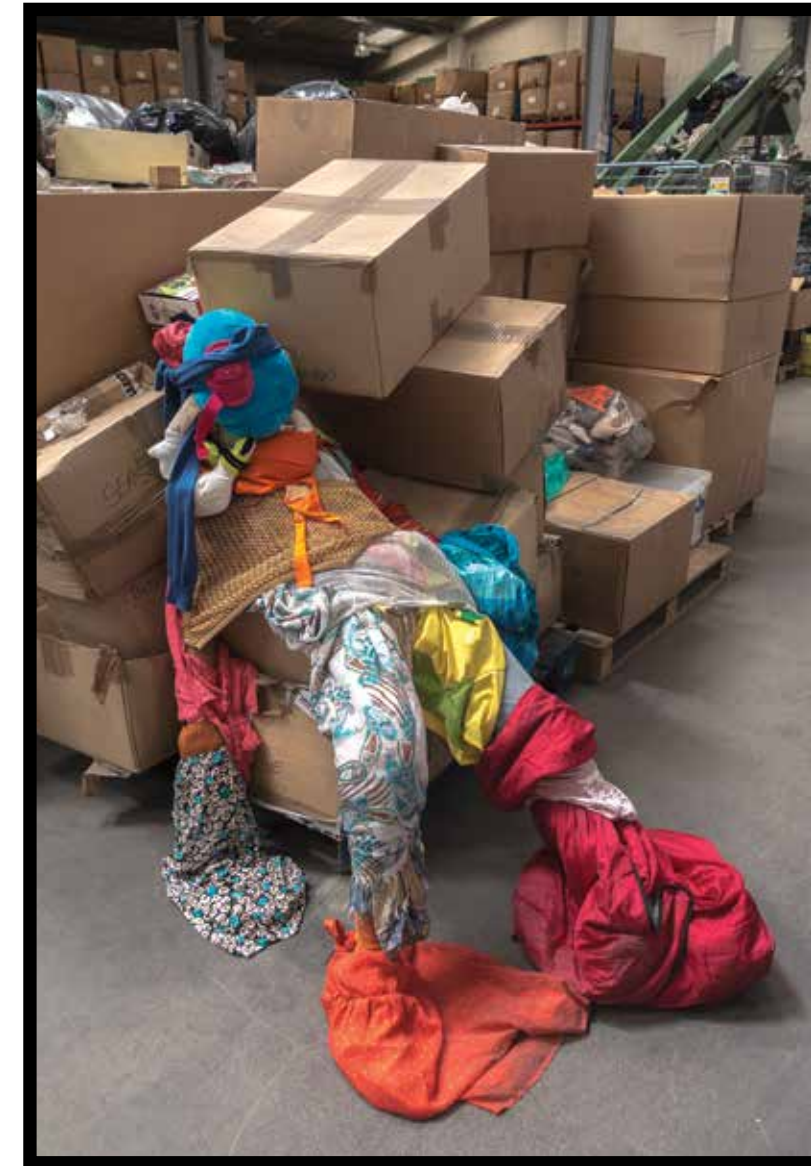
چیزهایی که در مورد لباس دست‌دوم باید بدانید

لی مک‌آله، ترید

دستیار:
نیکولا هفمنز

مکان:
انبار ترید

وليام فر

williamfarr.co
william_farr@

وليام فر یک هنرمند چیدمان و تصویرساز است که در حال حاضر با مواد یافته شده کار می‌کند.

زندگی دوم ویلیام فر

کجا بازیابی کنید

راهنمای آسان برای پیدا کردن خدمات بازیافت منسوجات محلی

این راهنما به شما کمک می‌کند تا مکان‌های بازیافت منسوجات محلی خود را پیدا کنید.

آفریقا	
آفریقای جنوبی	mywaste.co.za
آسیا	
سنگاپور	اپلیکیشن آژانس ملی محیط‌زیست دارای یک نقشه با جزئیات کامل جمع‌آوری است: itunes.apple.com/sg/app/myenv/id444435182?mt=8 برای یافتن سایر نقاط به وبسایت شهرداری محلی آن‌ها رجوع کنید
اقیانوسیه	
استرالیا	recyclingnearyou.com.au/charities
اروپا	
بلژیک	به وبسایت شهرداری محلی آن‌ها رجوع کنید
جمهوری چک	www.recykujemetextil.cz/kde-najdete-kontejnery پراگ
دانمارک	صلیب سرخ هم منسوجات خانگی و لباس‌ها را می‌پذیرد و در اینجا یک نقشه برای محل سطل‌های جمع‌آوری قرار داده است: www.rodekors.dk/det-goer-vi/genbrug/loejcontainer-genbrugscontainer
استونی	تالین /www.prugi.ee/portal/en/riidekonteinerid
فنلاند	www.kierratys.info
فرانسه	www.ourecycler.fr/recycler/tissus-vetements
آلمان	این وبسایت مکان‌های سطل‌های انجمن‌های خیریه معتبر را نشان می‌دهد تا با سطل‌های جمع‌آوری غیرقانونی که برای سود تجاری نصب شده‌اند مقابله شود: www.fairwertung.de/standortsuche/index.html
ایرلند	بازیافت منسوجات را به‌طور ویژه می‌توانید جست‌وجو کنید، اما وقتی در منطقه خود جست‌وجو می‌کنید می‌توانید ببینید که کدام مواد را می‌توان به مراکز بازیافت محلی برد: www.repak.ie/for-consumers/facilities-search
ایتالیا	کاریتا، کانترها را فراهم می‌کند و هر استان دارای یک وبسایت جداگانه است، بنابراین پیشنهاد می‌کنیم به این صورت جست‌وجو کنید: «... Caritas in» ولنتیوس www.ecoservice.it/wp-content/uploads/Tekstiles-konteineriu-sarasas.pdf
لوکزامبورگ	مراکز بازیافت را می‌توان در اپلیکیشن وارولوکس یافت: play.google.com/store/apps/details?id=luxapps.lu.valorlux&hl=en
هلند	امستردام www.fretex.no/gi-til-fretex/naermeste-fretexboks/finn-naermeste-fretexboks-i-kartet
نروژ	www.uffnorge.org/toyinnssamling/hvor-kan-du-gi-til-uff
لهستان	برای یافتن مراکز بازیافت به وبسایت شهرداری محلی رجوع کنید
روسیه	www.recyclemap.ru
اسلوانی	/www.tekstilnica.si/zemljevid
اسپانیا	مادرید /www.madrid.es/UnidadesDescentralizadas/LimpiezaUrbanaYResiduos/Descriptivos/ficheros-Dependenciasymercadiillosropausada.pdf
بارسلونا	www.robaamiga.cat/es
سوئد	برای یافتن سایر نقاط به وبسایت محلی آن‌ها رجوع کنید استکهلم /www.stockholmvattenchavfall.se/om-oss/vara-kontor-och-anlaggningar/atervinningscentraler
سوئیس	www.recycling-map.ch
انگلستان	www.loveyourclothes.org.uk/recycle-your-clothes
آمریکای شمالی	
ایالات متحده آمریکا	شرکت‌های مختلفی سطل‌های جمع‌آوری را مدیریت می‌کنند از جمله: www.usagain.com/find-a-collection-bin (AL, CA, CO, CT, GA, IA, IL, IN, MA, MI, MN, MO, ND, NE, NJ, NY, PA, SD, WA, WI), http://atrscorp.com/ (AZ, CA, CO, FL, GA, IN, MI, OK, TN, TX, and www.planetaid.org/find-a-bin (CA, CT, KS, MA, MD, ME, MI, MO, NC, NH, NJ, NY, OH, PA, RI, VA, VT
آمریکای جنوبی	ارژنتین www.dondereciclo.org.ar/textiles

کشورهایی که سطل‌های جمع‌آوری بازیافت در آن قرار داده‌اند، اما هیچ وبسایت رسمی وجود ندارد که مکان دقیق را نشان دهد: چین، کره جنوبی (اکثر بلوک‌های آپارتمانی یک سطل بازیافت نساجی در محل عمومی ساختمان خواهند داشت)، تایوان، نیوزیلند، اتریش، یونان، مجارستان، پرتغال، اسلواکی، کانادا

از این کشورها هیچ اطلاعاتی در دسترس نیست: مالزی، ترکیه، امارات متحده عربی، اوکراین، برزیل (تا سال 2014 هیچ اطلاعاتی از مکان‌های بازیافت منسوجات در دسترس نبود).

© WILLIAM FARR

الیزابت کلاین نویسنده تحسین شده کتاب «لباس‌های بیش از حد» هزینه سرسام‌آور مُد ارزان» است و هم‌اکنون در حال کار کردن روی مستندی در باب پسماند منسوجات است.

دنیای مر موز

پوشاک دست‌دوم

الیزابت ال.کلاین

نظر می‌رسد. اما یک تجارت غیر قانونی لباس‌های قاچاق نیز در خارج از شبلی در همسایگی بولیوی وجود دارد که لباس‌های مستعمل را ممنوع می‌کنند. از طرف دیگر هندوستان نیز مقادیر زیادی تکه پشم و اکریلیک را برای دانشگاه‌ها و پادری کردن به صورت ملافه‌های مقرون‌بهمصرفه و پادری حمام وارد می‌کند که مزیتی برای سیاره و فقرا محسوب می‌شود. هر زیرجریان، یک جنبه بسیار ضروری و محبوب برای این شیوه جهانی لباس مستعمل دارد.

آیا اهدا کردن لباس‌هایی که نمی‌خواهیم چیزی بیشتر از نیت خوب است؟

در دنیای ثروتمندان، اهدای لباس به عنوان یک اخلاق شایسته و یک عمل رستگاری‌بخش که دارای مزایای اجتماعی و زیست‌محیطی است، شناخته می‌شود. یک حس خیرخواهانه متعلق به گذشته که لباس کمیاب و بسیار گران بود.

می‌خواهیم باور کنیم که سازمان‌های خیریه و بازیافت به هر قلم جنسی که اهدا می‌کنیم احتیاج دارند و یا اینکه فرد دیگری در جامعه خود ما وجود دارد که از داشتن شلوار چرم مصنوعی فصل اخیر بسیار هیجان‌زده و خوشحال می‌شود. بااین‌حال اگر واقعاً با مسئله فراوانی لباس‌های ناخواسته‌ای که ایجاد می‌کنیم مواجه هستیم، نیروی محرک صنعت پوشاک دست‌دوم جهانی مورد توجه دقیق‌تر قرار می‌گیرد. آن نیرو خود ما و عادت‌های خریدمان است.

پسماند منسوجات یک مسئله جدی و درعین‌حال رفع‌شدنی است

من باور دارم که با شفافیت بیشتر در صنعت و افزایش آگاهی در مورد مسئله پسماند منسوجات، نگرش‌ها تغییر خواهد کرد. ایالات متحده و سایر کشورهای توسعه یافته این فرصت را دارند که نقش رهبری را بر عهده بگیرند، در مورد بازاستفاده و مراقت از لباس به مردم آموزش بدهند، در ارائه فناوری‌های جدید بازیافت پیشروی کنند و با راحت‌تر و مطلوب‌تر کردن لباس‌های دست‌دوم، کاری کنند که بیشتر در بستر محلی از این لباس‌ها استفاده شود. اما تحقق این امور توسط تک تک ما در سطح فردی آغاز می‌شود و تغییراتی ساده و درعین‌حال ژرف را در انتخاب روش خرید، مراقبت و دور انداختن لباس‌ها ایجاد می‌کند.

در سال ۲۰۱۴ در ایالات متحده آمریکا ۸/۳ میلیارد پوند لباس به خیریه‌ها و بازیافت‌کنندگان منسوجات اهدا شد و این میزان برابر است با وزن ۸ میلیارد تیشرت که برای پوشاندن تن کل جهان کافی است.

گرچه خیریه‌ها هر کاری انجام می‌دهند تا دریافتی‌های خود را به فروش برسانند، فروختن تمام آن‌ها در نقاط محلی غیرممکن است. در حقیقت، بیش از ۶۰ درصد لباس‌های اهدا شده در آمریکا برای بازیابی یا فروش در فروشگاه‌های دست‌دوم به سایر کشورها یا بازارهای غیررسمی از آنگولا گرفته تا پاکستان ارسال می‌شود. عاقبت تقریباً ۷۰ درصد لباس‌های اهدا شده در سراسر کره زمین به آفریقا منتهی می‌شود.

با افزایش حجم و عمیق‌تر شدن فرهنگ دور انداختن، از توسعه راه‌حل‌های پایدار، اخلاقی و واقعاً هوشمندانه برای پسماند منسوجات خیلی دور هستیم.

شفافیت بیشتری در مورد پسماند منسوجات مورد نیاز است

صنعت پوشاک دست‌دوم جهانی پیچیده و سرشار از بحث و جدال بوده و شفافیت ندارد. لازم است که نظم بیشتری بگیرد. باین‌وجود تأثیر آن بر سایر کشورها یک مسئله ساده خیر و شر نیست. در نایروبی، لباس‌های مستعمل مشاغل بسیاری را فراهم می‌کنند، هرچند برای بسیاری از آن‌ها دستمزدهای بسیار ناچیزی پرداخت می‌شود.

سبک خیابانی شهر اصلاً به دلیل دسترسی فراوان به کالاهای شیک و ارزان نیست. اما صاحبان مشاغل نساجی محلی و طراحان مُد خواهند گفت که لباس‌های دست‌دوم در حال نابود کردن تجارت آن‌ها است و برخی از فروشندگان لباس دست‌دوم نیز بر این باورند که این نوع کسب‌وکار باید به دلیل سرکوب رشد اقتصادی ممنوع شود. کنیا و بسیاری از کشورهای در حال توسعه در حال یافتن بهترین‌ها برای کشور خود بوده و می‌خواهند پی ببرند که آیا لباس‌های دست‌دوم در چنین چارچوبی جا دارد.

شبلی، به‌عنوان یک نمونه دیگر، بیش از ۱۰۰ میلیون پوند لباس دست‌دوم را از آمریکا وارد می‌کند و بیشتر آن‌ها به دست‌دوم‌فروشی‌هایی منتهی می‌شوند که مانند یک فروشگاه لباس‌های تک قدیمی بروکلینی یا سپاه رستگاری معمولی به

بزرگ‌ترین صادرکنندگان لباس دست‌دوم

(از روی وزن، به کیلوگرم، سال ۲۰۱۶)

۱.	ایالات متحده آمریکا	۷۵۳
۲.	آلمان	۵۰۵
۳.	انگلستان	۳۵۳
۴.	کره جنوبی	۲۷۸
۵.	ژاپن	۲۳۹
۶.	هلند	۱۷۵
۷.	لهستان	۱۶۳
۸.	بلژیک	۱۴۴
۹.	ایتالیا	۱۳۵
۱۰.	چین	۱۲۷

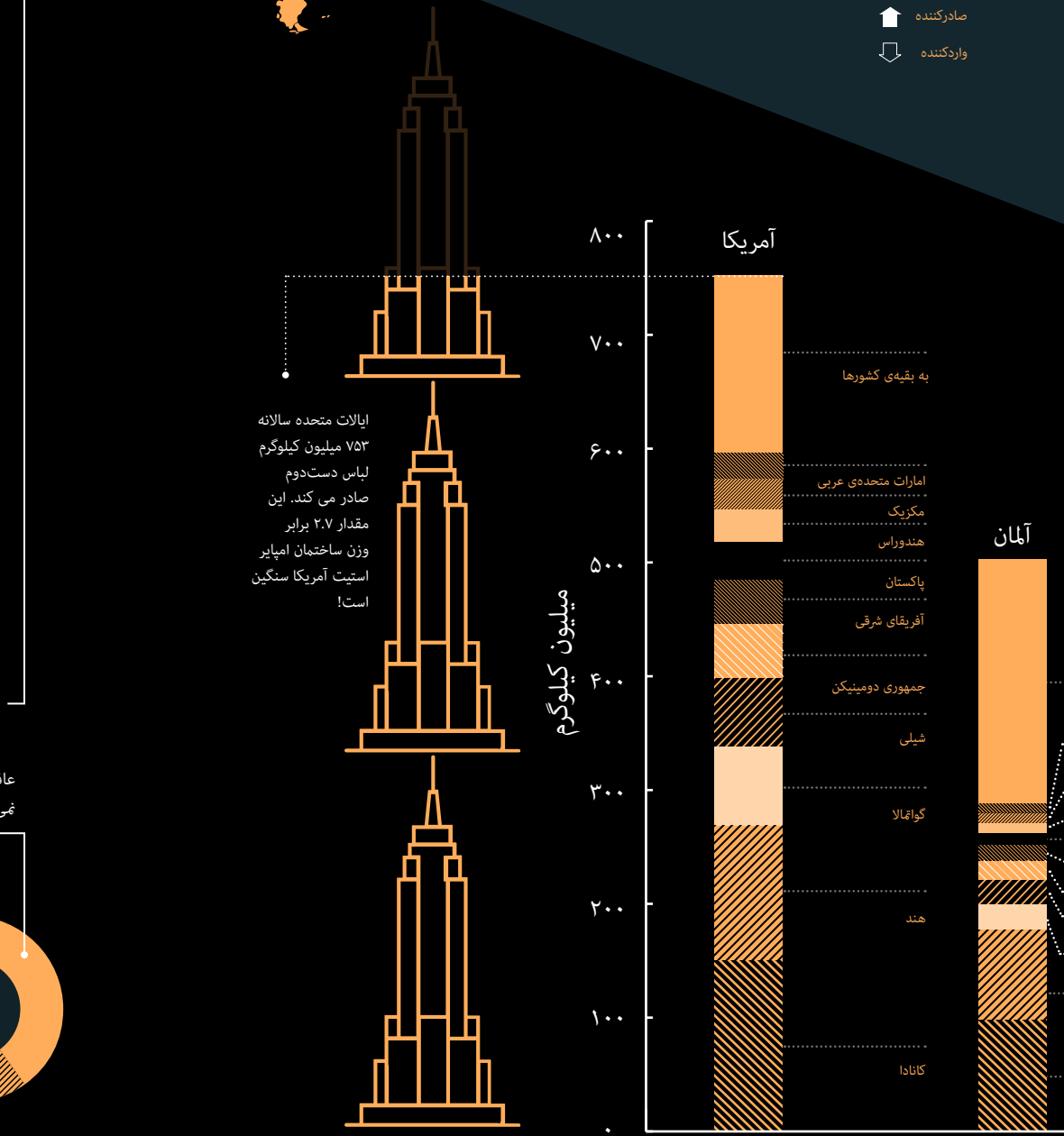
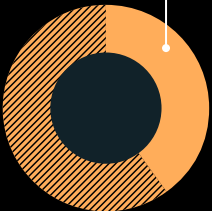
بزرگ‌ترین واردکنندگان لباس دست‌دوم

(از روی وزن، به کیلوگرم، سال ۲۰۱۶)

۱.	پاکستان	۶۲۵
۲.	هندوستان	۳۱۸
۳.	آنگولا	۳۳۹
۴.	مالزی	۲۰۶
۵.	کانادا	۱۵۴
۶.	هلند	۱۲۸
۷.	تانزانیای	۱۰۲
۸.	کنیا	۱۰۱
۹.	مجارستان	۹۰
۱۰.	آلمان	۷۴

عاقبت لباس‌هایی که دیگر نمی‌خواهیم چه می‌شود؟

در ایالات متحده آمریکا، انگلستان و کانادا، خیریه‌ها ۳۰ تا ۴۰ درصد لباس‌های اهدا شده را در فروشگاه‌هایشان می‌فروشند. باقی مانده به شرکت‌های بازیافت و مرتب‌کنندگان منسوجات فروخته می‌شود که آن‌ها نیز بخش عمده‌ای از آن را صادر می‌کنند.

آفریقا مقصد نهایی حدود یک سوم لباس‌های دست‌دوم است. حدود 80% جمعیت مردم در کشورهای نظیر اوگاندا و کنیا، لباس‌های دست‌دوم وارد شده از کشورهای ثروتمند را می‌پوشند.

آسیا ژاپن، کره جنوبی و تایوان لباس‌های دست‌دوم تولید می‌کنند، درحالی‌که مالزی و فیلیپین مقاصد اصلی مرتب‌سازی آن‌ها هستند. در هند و پاکستان، لباس‌های پوشیده شده اغلب به صورت پتو بازیافت شده و صادر می‌شوند.

استرالیا پوشاک دست‌دوم جمع‌آوری شده و از طریق فروشگاه‌های به فروش می‌روند یا صادر می‌شوند.

اروپا تولیدکننده اصلی لباس‌های دست‌دوم و مرکز مرتب‌سازی و صادر کردن مجدد به سایر کشورها است. در اروپای شرقی، حجم وسیعی از لباس‌های دست‌دوم برای پوشیدن وارد می‌شوند.

۳ کشور اصلی صادر کننده لباس دست‌دوم لباس‌هایشان را به کجا می‌فرستند؟

عکس:

تیم میچل و لوسی نوریس

www.timmitcheil.co.uk

پژوهش: دکتر لوسی نوریس. دکتر لوسی نوریس، همکار مهمان در طراحی زیست‌محیطی منسوجات (TED)، دانشگاه هنرهای لندن و انسان‌شناس است. او هم‌اکنون مفاهیم طراحی پایدار برای اقتصادهای چرخشی نوظهور را مورد بررسی قرار می‌دهد. نشریات او را در وبسایت زیر بارگیری کنید: www.lucynorris.co.uk

مستند: «کشف» (دیر. مگنا گوپتا ۲۰۱۲)

[-aeon.co/videos/this-is-the-final-resting-place-of-your-cast-off-clothing](https://www.aeon.co/videos/this-is-the-final-resting-place-of-your-cast-off-clothing)

بازیافت منسوجات در هند

لوسی نوریس

فروختن لباس‌های زمستانی دست‌دوم در بازارهای بازاستفاده جهانی مشکل است، زیرا ممکن است دارای آب و هوای گرمی باشند (نظیر مناطق جنوب صحرا آفریقا و آسیای جنوبی) یا مشتریان فقط برای لباس‌های برند باکیفیت ارزش قائل باشند (اروپای شرقی، روسیه). صنعت بازیافت منسوجات هند، کت، ژاکت، پالتو و پلورور را وارد کرده، تکه تکه و دوباره تبدیل به الیاف می‌کند. الیاف را می‌توان به صورت نخ‌های بازیافتی رسید. سپس به صورت شال‌ها، پتوهای ارزان و حتی پارچه برای پوشاک جدید بافت. اما این‌ها نمونه‌های اصلی دانسایکل هستند و محصولات ساخته شده از مواد بازیافتی دارای کیفیت پایین معمولاً عمر کوتاهی دارند. فاصله جغرافیایی، اجتماعی و اقتصادی میان کسی که دور می‌اندازد و بازیافت‌کننده به این معنی است که چیز زیادی در مورد زندگی یکدیگر نمی‌دانند و تفاوت‌های فرهنگی نسبت به ارزش پوشاک را آشکار می‌کند. خانواده‌های هندی آنقدر از لباس استفاده و بازاستفاده می‌کنند تا اینکه کاملاً خراب می‌شود و لباس‌ها معمولاً هرگز دور انداخته نمی‌شوند. فیلم کشف، مرتب‌کنندگانی را در یک کارخانه پردازش نشان می‌دهد که از دیدن کومه‌ای از لباس‌های نو دور انداخته شده حیرت‌زده هستند و با خود تصور می‌کنند که احتمالاً باید در خارج از کشور کمبود آب باشد، زیرا شستن آن‌ها ارزان‌تر از دور انداختنشان تمام می‌شود. ر شما که یک مرتب‌کننده است، با شگفتی و در عین حال تأسف به وضعیت واکنش نشان می‌دهد؛ زیرا تصور می‌کند که زنان در کشورهای ثروتمند از چه سبک‌های زندگی لذت می‌برند و آزاد هستند که هرچه دلشان می‌خواهد بپوشند و سپس به راحتی آن را دور بیندازند.

اما همسرش اینگونه نتیجه می‌گیرد: «افراد تمایل دارند که برای چشم مردم لباس بپوشند... اما در پایان روز به همان زیبایی که خداوند تو را خلق کرد خواهی بود. همه مردم از یک زیبایی طبیعی برخوردار هستند.» سود این تجارت دست‌دوم جهانی به کارگزارانی بستگی دارد که در این میان با دلالت ارتباط دارند، درحالی‌که افرادی که در ابتدا و انتهای خط تجارت قرار دارند چیز زیادی در مورد کل سیستم نمی‌دانند. کارگرانی که لباس‌های دست‌دوم را مرتب کرده، آماده و تکه تکه می‌کنند، به آن به‌عنوان یک منبع امرار معاش نگاه می‌کنند؛ اما شرایط کاری در کارخانه‌های بازیافت اغلب بسیار ضعیف، سخت و نامنظم و غیرقانونی است. درحالی‌که فناوری‌های جدید گران نوبدبخش متحول نمودن چشم‌انداز بازیافت منسوجات در شمال کره زمین هستند، آیا این صنایع حاشیه‌ای در جنوب کره زمین در اقتصادهای بازیافت مجدد به‌طور اعمال خواهد شد که شفافیت، برابری و پایداری را تضمین کند؟

۱
بازیافت‌کنندگان منسوجات، لباس‌های دست‌دوم را به بیش از ۴۰۰ گروه دسته‌بندی می‌کنند.

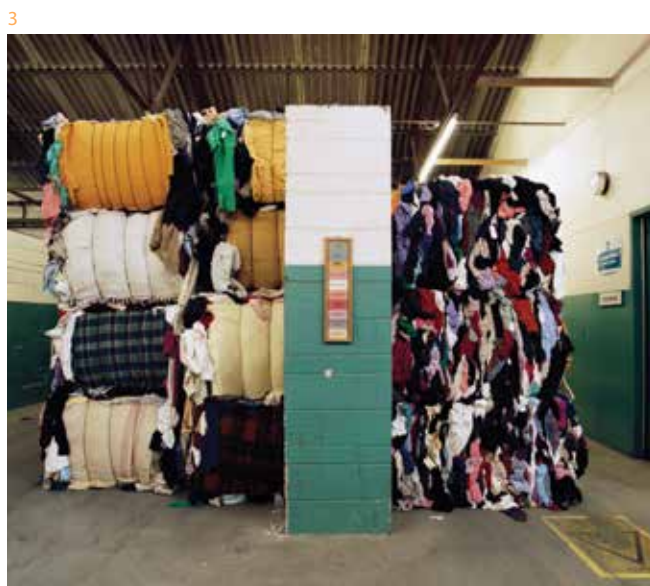
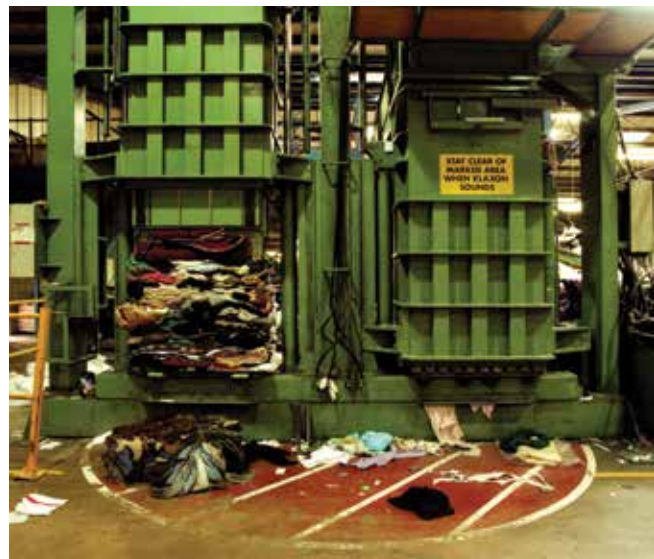
۲
لباس‌ها به صورت فشرده روی هم قرار گرفته و هر سطح حدود ۱۰۰۰ کیلوگرم وزن دارد.

۳
انگلستان یکی از بزرگ‌ترین صادرکنندگان جهانی منسوجات دست‌دوم است، اما پوشاک اغلب پیش از رسیدن به مقصد نهایی در مراکز واردات/صادرات دوباره مرتب‌سازی می‌شوند.

۴
پوشاک دست‌دوم برای بازاستفاده و بازیافت به جنوب آفریقا، آسیای جنوبی، اروپای شرقی و روسیه صادر می‌شوند.

۵
هند برای تأمین صنعت بازیافت منسوجات خود، سالانه بیش از ۱۰۰ هزار تن لباس دست‌دوم وارد می‌کند.

۶
زنان به صورت دستی لباس‌ها را برای تکه تکه شدن آماده می‌کنند.

اندرو بروکس

آیا ممنوع کردن لباس‌های دست‌دوم تغییری در وضعیت آفریقای شرقی ایجاد می‌کند؟

صبح‌ها هر روز هفته، ورودی بازار زیفامنین شلوغ است، مینی‌ون‌ها مسیر باریک و دایره فروشندگان را مسدود می‌کنند، برای فروش کالاهای ارزان تولید چین نظیر جالباسی‌های پلاستیکی، کارد و چنگال‌های فلزی پرس‌شده یا لباس‌های مقرون‌به‌صرفه نظیر جوراب‌های پلی‌استر فریاد می‌کشند.

زیفامنین بزرگ‌ترین بازار در ماپوتو، مرکز موزامبیک در آفریقای جنوب شرقی است. وقتی وارد بازار می‌شوید، از میان کوچه‌های باریک میان غرفه‌های بازار فروش غذای محلی نظیر نارگیل، انبه، آناناس و ماهی تازه عبور می‌کنید. زنده و پر جنب‌وجوش است، درحالی‌که موسیقی ریتم اند بلوز نیویورک و لس‌انجلس پخش می‌شود و انواع بوه‌ا به مشام می‌رسد. وقتی در میان هیاهو جلوتر می‌روید، با معامله‌گران پر سر و صدایی مواجه می‌شوید که در مورد فروش لباس‌های جدید ارزان قیمت بی‌کیفیت و وارداتی ساخته شده در آسیا مذاکره می‌کنند. پیراهن‌های فوتبالی در اینجا دیده می‌شود که دارای لوگوهای لیگ برتر انگلیس یا پرچم موزامبیک هستند. علاوه‌براین فروشندگان لباس‌های جدید نیز در مرکز بازار هستند و در اینجا غرفه لباس‌های دست‌دوم ماریو را پیدا می‌کنیم.

«جین‌ها خریداری شده، تحت مالکیت قرار گرفته و توسط شخص دیگری پوشیده شده‌اند، سپس بازیافت شده‌اند و به بازاری در شرق آفریقا راه یافته‌اند.»

ماریو از فروش جین‌های دست‌دوم وارد شده از اروپا و آمریکای شمالی امرار معاش می‌کند. جین‌ها براساس کیفیت با دقت مرتب می‌شوند. شلوار نو و سالم لیواپز روی چوب‌لباسی مخصوص پالتو آوایزان به نمایش گذاشته می‌شوند، درحالی‌که جین‌های ساییده شده و پاره کم‌ارزش روی کیسه‌های پلی‌اتیلن روی زمین تلنبار می‌شوند.

تمام جین‌ها داستان‌های ناشناخته و منحصر به فردی دارند؛ شاید توسط یک نوجوان آمریکایی پوشیده می‌شدند یا توسط یک دانشجوی انگلیسی آگاه از مُد دور انداخته شده بودند. یک بار جین‌ها خریداری شده، تحت مالکیت قرار گرفته و توسط شخص دیگری پوشیده شده‌اند، سپس بازیافت شده‌اند و به بازاری در شرق آفریقا راه یافته‌اند. برخی جین‌ها نشانه‌هایی از زندگی‌های قبلی خود را نشان می‌دهند؛ شکاف، بریدگی، لکه و حتی تکه کاغذ در آن‌ها وجود دارد. کثیف‌ترین و پاره‌ترین جین‌ها به فروش نخواهند رفت و اگر ماریو تعداد زیادی شلوار جین بی‌کیفیت بخرد پولش را از دست خواهد داد. وضعیت معیشت او در خطر بوده و در دام فقر گرفتار است. لباس‌های دست‌دوم کشورهای توسعه یافته زیربنای اصلی بسیاری از بازارهای غیررسمی آفریقا بشمار می‌روند.

در جای دیگری در شرق آفریقا، بوروندی، کنیا، رواندا، تانزانیا و اوگاندا که جامعه شرق آفریقا (EAC) را تشکیل می‌دهند، اخیراً ممنوعیت

استفاده از لباس و کفش دست‌دوم وارداتی را اجرا کردند. هدف آن‌ها تشویق کردن تولید پوشاک محلی در کشورهای عضو EAC است. در دهه ۱۹۷۰، کارخانه‌های پوشاک آفریقا صدها هزار تن را استخدام می‌کردند؛ اما وقتی بحران بدهی در دهه ۸۰ و ۹۰ آفریقا را تحت تأثیر قرار داد، تولید محلی در کشمکش رقابت با رقبای بین‌المللی قرار گرفت و کارخانه‌ها ناگزیر به تعطیلی شدند. امروزه بخش کوچک باقی‌مانده نیز به دنبال تولید برای صادرات است.

بسیاری از اقتصاددانان ارتدکس با ممنوع کردن واردات مخالف هستند، زیرا این امر برخلاف اصول تجارت آزاد است. مصرف‌کنندگان به جای اینکه آزادانه لباس‌های دست‌دوم وارداتی را انتخاب کنند، مجبور خواهند بود کالاهای محلی یا لباس‌های نو وارداتی آسیا را با قیمت گزاف بخرند.

افزایش هزینه پوشاک در کوتاه‌مدت بسیاری از مصرف‌کنندگان کم‌درآمد را تحت تأثیر قرار خواهد داد، اما یک بازار محلی احیا شده درنهایت می‌تواند اقتصاد EAC را رشد داده و به جای فروش دست‌دوم، مشاغل بیشتری را در تولید فراهم کند. مشاغل کارخانه می‌توانند بهتر از کار متزلزل ماریو در بازار باشند. به‌علاوه، پولی که درحال‌حاضر برای پرداخت واردات دست‌دوم به اروپا و آمریکا منتقل می‌شود، در اقتصاد آفریقای شرقی حفظ شده و تعادل تجارت آن‌ها را بهبود خواهد داد.

بااین‌حال لازم به ذکر است که ممنوع کردن زنجیره تأمین لباس‌های دست‌دوم به تنهایی رشد تولید محلی در این کشورهای شرق آفریقا را افزایش نخواهد داد. ممنوع کردن واردات شامل واردات لباس جدید از خارج از EAC نیست. هرچند لباس‌های جدید وارد شده از آسیا بسیار گران‌تر از لباس‌های دست‌دوم خواهد بود، احتمالاً از لباس‌های تولید محلی ارزان‌تر تمام می‌شوند. درنتیجه بعید است که تلاش برای ممنوع کردن واردات لباس دست‌دوم برای اقتصاد محلی مفید باشد، مگر اینکه همین ممنعت در مورد واردات لباس نو نیز اعمال شود.

تولیدکنندگان پوشاک در آفریقای شرقی با تغییرات دیگری نیز مواجه هستند. اگر کشورهایی نظیر کنیا قصد دارند صنعت پوشاک خود را که زمانی ۵۰۰ هزار تن را استخدام می‌کرد و اکنون فقط حدود ۲۰ هزار تن کارگر دارد، احیا کند؛ باید EAC سیاست‌های صنعتی خود را توسعه دهد. این‌ها ممکن است شامل بهبود ارتباطات، زیرساخت‌های حمل‌ونقل و منابع نیرو برای بهبود توزیع و جلوگیری از تأخیر در تولید، فراهم کردن مالیاتی برای کارخانه‌ها و ارائه مشوقه‌های صادراتی باشد. همچنین می‌توان برای توسعه پایداری و اطمینان از زنجیره تأمین مواد خام معتبر محلی، با بخش پرورش پنبه آفریقای شرقی نیز ارتباطاتی را برقرار کرد.

«تلاش برای ممنوع کردن واردات لباس دست‌دوم برای اقتصاد محلی مفید باشد، مگر اینکه همین ممنعت در مورد واردات لباس نو نیز اعمال شود.»

کشورهای موفق نظیر چین و کره جنوبی با وابستگی به صادرات از غرب، از فقر بیرون نیامدند. درعوض از بازارهای محلی حمایت و محافظت کردند. شاید لباس‌های دست‌دوم مقرون‌به‌صرفه‌تر باشند، اما تجارت آن-ها، یک ارتباط نابرابر را میان داشته‌ها و نداشته‌ها در اقتصاد جهانی تقویت می‌کند. اهالی آفریقای شرقی نظیر ماریو ترجیح می‌دهند که به جای کار در بازار، امنیت شغلی داشته باشند. اگر رهبران بخواهند کاری غیر از حفظ وضعیت موجود انجام دهند، باید تصمیماتی جدی اتخاذ کنند. حتی اگر گاهی تصمیماتی را در پیش بگیرند که خلاف نظر حامیان بین‌المللی تجارت آزاد باشد. قصد EACاز ممنوعیت و هدف توسعه صنعت در منطقه آفریقای شرقی ستودنی است، اما برای اینکه به نتایج موفقیت‌آمیزی دست یابد صنعت پوشاک و منسوجات محلی باید تحت حمایت بیشتری قرار بگیرد و چرخه وابستگی شکسته شود.

دکتر اندرو بروکس clothingpoverty.com

دکتر اندرو بروکس، مدرس جغرافیای توسعه در کالج کینگ لندن و نویسنده فقر لباس است: دنیای پنهانی مُد سریع و لباس‌های دست‌دوم، منتشر شده توسط انتشارات رِذ بوکس ، لندن.

۱.۳

PHOTOGRAPHY: Sarah Jay @sarahjaystyle sarahjayca

تصویر سبب: لای در کسب. لیندرکس لیندرکس.ایم. بزمش تومس. وایس هارتلی. @victoria.hartley

چه قدر زمان لازم
است تا لباس ها در
محل های دفن زباله
تجزیه شوند؟

پسماند در مُد را می‌توان بازطراحی کرد و به حداقل رساند. می‌تواند یک مشکل بزرگ یا یک منبع بی‌انتها باشد. تا وقتی که لباس تولید می‌شود، دورریز نیز وجود خواهد داشت. تا وقتی که لباس‌ها را خواهیم پوشید، اثری از اقلام ناخواسته خود باقی خواهیم گذاشت. پس بیایید برای راه‌حل‌های طراحی خلاقانه، فنون و مهارت‌های کاهش پسماند و نوآوری بازیافت در تولید و دوریزی سرمایه‌گذاری کنیم. برندها و مصرف‌کنندگان نیز همینطور: ما باید راه‌هایی را برای استفاده از چیزهای اضافی خود بیابیم و نگذاریم تبدیل به پسماند شود.

مُد باید

بدون پسماند

شود

۷ برند که با استفاده از پسماند طراحی می‌کنند

تنظیم شده توسط: ساس براون

نویسنده کتاب «بازسازی شده: لباس‌های مدرن از مواد بازیافتی» و رئیس مؤسسه نوآوری و طراحی دبی.

نام:	دودلیگ
محل:	هند
www.doodlage.in @doodlageofficial	
<p>«از آنجا که ۴۰ درصد لباس‌ها در هند، بنگلادش و چین تولید می‌شوند، این کشورها به‌تنهایی به‌قدری پسماند تولید می‌کنند که بتوان ۶ بیلیون لباس فقط از تکه پارچه‌ها و باقی‌مانده لباس‌ها درست کرد. این آمار به‌قدری هشداردهنده بود که ناگزیر وادار شدیم برندی را با استفاده از پارچه‌هایی که در صورت عدم استفاده زباله می‌شوند، بسازیم.»</p>	

نام:	ریکد
محل:	کره جنوبی
www.re-code.co.kr @recode_	
<p>«ما محصولات آماده را جداسازی کرده و دوباره تجاری‌سازی می‌کنیم. مردم ممکن است تعجب کنند که ما برای طراحی کیف، کت و کیف لپتاپ از مواد صنعتی نظیر روکش صندلی، کیسه هوا و روکش پارچه‌ای که فضای داخلی خودرو را تشکیل می‌دهد، پسماند جمع‌آوری شده از شرکت‌های تابعه ما در گروه گلن استفاده می‌کنیم.»</p>	

نام:	ایکلف
محل:	اسپانیا
ecoalf.com @ecoalf	
<p>«تورهای ماهیگیری دور انداخته شده، بطری‌های پلاستیکی پس از مصرف‌کننده، تایرهای خراب، پنبه پسمانته و حتی تفاله‌های قهوه به لباس‌های بیرون، لباس شنا، کتان و اکسسوری‌های ما تبدیل می‌شوند. برای تضمین کردن شفافیت ۱۰۰٪ در سدی و فراهم نمودن بالاترین سطوح کیفیت، تیم ما کل فرآیند را از جمع‌آوری پسماند گرفته تا فناوری‌های بازیافت، تولید، طراحی و فروش مدیریت می‌کند.»</p>	

نام:	زوریتا
محل:	شیلی
zurita.co @zuritaofficial	
<p>«بسیاری از طرح‌های من از تفکر هندسی و خلاقیت بافندگان آن الهام گرفته است. این روش پیشاکلمبیایی باستان برای درک منسوجات و لباس‌ها هیچ پسمانندی باقی نمی‌گذارد. نه تنها در تکه‌های بافته شده بلکه در استفاده از پارچه نیز سعی می‌کنم کل تکه منسوج را از طراحی تا تولید بکار ببرم.»</p>	

نام:	سوآو
محل:	کنیا
suavekenya.com @suave_ke	
<p>«ما لباس‌های فروش‌رفته و غیرقابل فروش را از تاجران در بزرگ‌ترین بازار دست‌دوم در کنیا می‌خریم. منبع دورریزهای ما از کارخانه‌های بزرگی است که برای صادرات لباس تولید می‌کنند. همچنین چرم‌های کیفیت پایین نپذیرفته را از دباغ‌خانه‌های محلی می‌خریم، موادی که از سایر خریداران باقی مانده است.»</p>	

نام:	باندگارد نیلسن
محل:	دانمارک
bundgaardnielsen.com @bundgaardnielsen.com	
<p>«در حال حاضر بر روی توسعه یک سیستم جدید پوشاک کار می‌کنم که از لحاظ اندازه انعطاف‌پذیر باشد و مشکل تناسب بد و سایز استاندارد را رفع کند. ، که این یکی از اصلی‌ترین دلایلی است که مردم لباس‌ها را دور می‌ریزند.. یک بار داستانی در مورد پدرم تعریف کردند که او در طی سفر در آفریقا، موتور یک هواپیما را با استفاده از فقط یک سر بطری و خلاقیتش تعمیر کرده بود. انجام این کار من را به چالش کشید که کارهای محول شده را تنها با آنچه در اختیار من قرار داده شده در چارچوب مشخصی انجام دهم.»</p>	

نام:	بتانی ویلیامز
محل:	انگلستان
bethany-williams.com @bethany_williams_london	
<p>«برای آخرین مجموعه‌ام تحت عنوان زنان تغییر در کنار سن‌پتریگنانو در ریمینی ایتالیا کار کرده‌ام. یک برنامه آموزشی و توانبخشی برای مبتلایان به مواد مخدر و الکل که هنرهای دستی سنتی ایتالیا را آموزش می‌دهد و یک حس اجتماعی را تقویت می‌کند. در کنار هم منسوجات دست‌بافت را از مواد بسته‌بندی بازیافتی یافت شده در کارگاه درست کردیم.»</p>	

دولت برای مقابله با مشکل پسماند مد باید چه کاری انجام دهد؟

دولت‌های سراسر جهان انجام بازیافت منسوجات و لباس‌های نامطلوب را برای شهروندان خود آسان کرده‌اند. قوانین، مقررات یا ابتکارات دولتی بسیار اندکی درصد رفع مسئله بزرگ پسماند هستند.

شرکت‌ها را وادار کنید که مسئولیت پسماند خود را برعهده بگیرند.

ممکن است فرانسه تنها کشوری در جهان باشد که باید مسئولیت «تولیدکننده توسعه‌یافته» پوشاک، منسوجات و پاپوش را برعهده بگیرد؛ به این معنی که تولیدکنندگان، واردکنندگان، توزیع‌کنندگان و برندهای سراسر فرانسه مسئولیت محصولاتی را که می‌سازند یا می‌فروشند و هرگونه بسته‌بندی مربوط به آن در مرحله پسماند شدن را برعهده دارند. اما این چگونه عمل می‌کند؟ شرکت‌ها مبلغ مقرون به صرفه‌ای را متناسب با میزان محصول عرضه شده خود در بازار می‌پردازند. کانادا قوانین مشابهی را در نظر دارد و کالیفرنیا نیز همان قانون را نه برای پوشاک بلکه برای فرش‌ها اعمال می‌کند. سوئد قانون «مسئولیت تولیدکننده توسعه‌یافته»

ندارد، اما وقتی شهروندان تصمیم می‌گیرند لباس‌ها و کفش‌های خود را به جای دور انداختن تعمیر کنند، تخفیف مالیاتی برای آن‌ها در نظر می‌گیرد.

بازیافت لباس‌ها را برای مردم راحت‌تر کنید

بازیافت خیابانی منسوجات و پوشاک هنوز به صورت عمومی رایج نشده است. سیمپلی ریسایکلینگ، در بسیاری از بخش‌های آمریکا، خدمات غیردولتی و رایگان

بازیافت خیابانی منسوجات و پوشاک برای شهرها و ساکنین بشمار می‌رود. شهر کوئین کریک در آریزونا، حوله‌ها، پوشاک، ملافه‌ها، روتختی‌ها و کفش‌ها را در کیسه‌های ضد آب ویژه از خانه‌های ساکنین جمع‌آوری کرده و آن‌ها را به بازیافت‌کنندگان منسوجات ارسال می‌کند. مقامات محلی بسیاری در انگلستان، از جمله نورویچ، ناتینگهام و رکسام، برنامه مشابهی را برای جمع‌آوری هفتگی منسوجات از خانه‌های ساکنین دارند. نوآوری پکمی در آلمان و هلند، این امکان را برای تمام شهروندان فراهم می‌کند که لباس‌های قدیمی خود را به صورت رایگان به بازیافت‌کنندگان منسوجات برسانند. باین‌حال، بازیافت منسوجات هنوز براساس استاندارد صنعت است؛ به این معنا که مردم باید برای لباس‌ها و کفش‌هایی که دیگر نمی‌خواهند بپوشند، به دنبال نزدیک‌ترین سطل جمع‌آوری باشند. بعضی از این سطل‌ها، لباس‌های استفاده شده را به خیریه‌ها و بازیافت‌کنندگان دولتی منسوجات خواهند فرستاد. در حقیقت، شهر مارکام در کانادا، به منظور تشویق مردم برای بازیافت بیشتر در سطل‌های شهری، ساکنین خود را از انداختن پوشاک و منسوجات در زباله‌های خیابانی منع کرده است.

برای آموزش و راه‌حل‌های نوآورانه

سرمایه‌گذاری کنید

سرمایه‌گذاری دولت در آموزش، پژوهش و نوآوری در این زمینه نیز ضعیف است. همان‌طور که بکی ارلی شرح می‌دهد: «نهادهای بودجه به سرمایه‌گذاری برای مواد فنی یا بازیافت هوشمند تمایل دارند، زیرا قیمت هر متر پارچه خیلی بالا است و حجم پسماند پوشاک و منسوجاتی که هنوز به صورت آمار در نیامده است، اغلب نادیده گرفته می‌شود. ما هنوز پسماند پوشاک و منسوجات خود را به نقاطی نظیر آفریقا صادر می‌کنیم؛ اما احتمالاً این روند به زودی (به دلیل تغییرات در قوانین چندین کشور آفریقایی) متوقف خواهد شد و به این ترتیب، خودمان فرصت استفاده از این پسماند را خواهیم داشت.

«هر چه قیمت نفت افزایش یافته و زمین برای کشت پنبه، به دلیل نیاز به غذا و کمبود آب کمیاب‌تر شود؛ به جایگزین‌های دیگری نیاز خواهیم داشت. مواد احیا شده از پسماند منسوجات و پوشاک، ممکن است راه حل خوبی باشد. در نتیجه، به پژوهش بیشتر در زمینه نوآوری‌های مرتبط با پسماند پوشاک و منسوجات نیاز خواهیم داشت؛ بنابراین پی خواهیم برد که چه چیزی را می‌توان با استفاده از پسماندهایمان (و البته کاهش تولید پسماند در آینده)، از لحاظ اقتصادی و اجتماعی بهبود داد. وقتی مالیات برای استفاده از مواد خام و پکر افزایش یافته و به جای آن، برای استفاده از مواد بازیافتی کاهش یابد، آینده کسب‌وکارهای چرخشی مُد ترقی خواهد کرد.»

از دولت یا مقامات محلی خود درخواست کنید که ۶ اقدام زیر را انجام دهند.

۱

باز استفاده و تعمیر لباس‌ها و کفش‌ها را برای شهروندان آسان کنند.

۲

بازیافت منسوجات و پوشاک استفاده شده را برای شهروندان آسان کنند.

۳

اطلاعات بیشتری را در مورد باز استفاده، تعمیر و بازیافت منسوجات و پوشاک استفاده شده برای شهروندان فراهم کنند.

۴

تصویب قانون «افزایش مسئولیت و پاسخگویی تولیدکنندگان» به منظور اعمال مسئولیت برای پسماند منسوجاتی که تولید می‌کنند.

۵

مالیات استفاده از مواد خام و پکر را افزایش داده و تولید پسماند منسوجات، مجازات تعیین کنند. مالیات استفاده از مواد بازیافتی و بازیافت منسوجات و پوشاک را کاهش دهند.

۶

برای پژوهش، زیرساخت و نوآوری‌های کاهش پسماند منسوجات و پوشاک سرمایه‌گذاری کرده و اقتصادهای چرخشی بسازند.

طراحی با فراوانی

لوئیس پرکینز رئیس مؤسسه نوآوری محصولات «گهواره تا گهواره» است؛ یک سازمان غیرانتفاعی که برای ایجاد تحولات عظیم در روش ساخت چیزها راه‌اندازی شده است. در اینجا از اندیشه‌های کارشناسانه او استفاده می‌کنیم تا دریابیم که چگونه برندهای مُد باید پسماند را مدیریت کرده و سریع‌تر به سوی شیوه چرخشی پیش بروند.

انقلاب مُد (FR)

رویکرد «گهواره تا گهواره» چیست؟

لوئیس پرکینز (LP)

استاندارد محصول تأیید شده گهواره تا گهواره لوئیس پرکینز، طراحان و تولیدکنندگان را از طریق یک فرآیند بهبود مداوم راهنمایی کرده و تأثیر یک محصول را در پنج گروه مشخص می‌کند: سلامت مواد، بازاستفاده از مواد، انرژی تجدیدپذیر و مدیریت کربن، نظارت بر مصرف آب و عدالت اجتماعی. یکی از اهداف استاندارد گواهینامه این است که مواد ظرفیت باقی ماندن در چرخه دائمی استفاده و بازاستفاده را داشته باشند. یک نوع تفکر طراحی که در عصر حاضر آن را اقتصاد چرخشی می‌نامیم.

FR برندها چه کاری باید انجام دهند تا مشکل پسماند را برطرف کنند؟

LP یکی از مهم‌ترین چیزهایی که هر برندی می‌تواند انجام دهد، استفاده از اصول گهواره تا گهواره برای طراحی با ذهنیت ساخت محصولاتی است که با استفاده از مواد قابل بازیافت یا بازاستفاده دوباره به چرخه برگردند.

این روش مهم، راه‌های آسانی را برای مصرف‌کنندگان فراهم می‌کند تا پس از اینکه دیگر نیازی به اقلام خود ندارند آن‌ها را دوباره به چرخه بازاستفاده بازگردانند.

FR چرا برندهای مُد بیشتری باید برای راه‌حل‌های پسماند سرمایه‌گذاری کنند؟

LP نمونه پایداری، یک نمونه تجاری برای سرمایه‌گذاری در یک سیستم چرخشی بشمار می‌رود. دیگر فقط یک سیاست خوب نیست؛ یک روش تجاری هوشمندانه است که بسیاری از شرکت‌ها درحال حاضر برای ظهور نوآوری‌ها و پیشرفت‌های کارآمد از آن استفاده می‌کنند. این امر علاوه بر تقویت روابط مشتری و تجارت موجب حفظ ذخایر عملیاتی و کاهش اثرات زیست‌محیطی و اجتماعی می‌شود. در نهایت موفقیت اقتصاد چرخشی می‌شود. در نتیجه موفقیت نه تنها صنعت مُد بلکه دنیای آینده ما به دسترسی به مواد مؤثر و سالمی بستگی دارد که می‌تواند به‌طور دائم و چرخشی از یک محصول به محصول دیگر تبدیل شود.

FR ما چه قدر از صنعت مُد بدون پسماند فاصله داریم؟

LP ما راهی طولانی در پیش داریم! در ارتباط با کاهش پسماند در زنجیره تأمین، صنعت مُد هنوز با مشکلات بسیاری مواجه است. باتوجه به این موضوع، بسیاری از برندهای پیشرو در حال سرمایه‌گذاری در این خصوص هستند؛ پیدا کردن و اجرای راه‌های بیشتری برای پیشبرد عملیات خود و صنعت مُد به‌طور کلی به سوی یک اقتصاد کاملاً چرخشی.

FR چه کسانی از اقتصاد چرخشی سود می‌برند؟

LP همه! درحال حاضر، طبق گزارش سازمان ملل، اگر میزان رشد به همین منوال پیش برود، جمعیت جهانی تا سال ۲۰۵۰ به ۸/۹ بلیون تن خواهد رسید. اگر چنین اتفاقی بیفتد، معادل ۳ برابر سیاره زمین فضا نیاز خواهیم داشت تا منابع طبیعی لازم برای حفظ شیوه‌های زندگی فعلی را تأمین کنیم. بنابراین وقتی در مورد اقتصاد چرخشی صحبت می‌کنیم، درواقع به دنبال راهی هستیم که با دور شدن از رویکرد «بگیر، بساز، هدر بده» که منابع را بدون پر کردن جای خالی آن‌ها از بین می‌برد؛ هرچه سریع‌تر به سوی یک رویکرد تولید و مصرف چرخشی یا حلقه بسته پیش برویم، رویکردی که از وابستگی به منابع طبیعی کاسته و با چرخش دائمی مواد از یک چرخه محصول به دیگری تأمین می‌شود.

WWW.C2CCERTIFIED.ORG

اقتصاد چرخشی

اقتصاد بازیافتی

اقتصاد خطی

برندها و فروشگاه‌ها!

به ما کمک کنید که لباسهای-دوست-داشتنی-بادوامترند را تحقق بخشیم

صنعت مُد یک مشکل پسماند گسترده دارد. سالانه لباس‌ها و مواد بسیاری به محل‌های دفن زبال منتقل می‌شوند. ما به‌عنوان مصرف‌کنندگان بخشی از مسئله هستیم، اما شما، برندها و فروشگاه‌ها نیز مسئولیت بزرگی بر عهده دارید. در ادامه از شما می‌خواهیم چند کار انجام دهید تا مطمئن شوید که پسماند مُد به خاثرات می‌پیوندد.

- محصولات کمتر ولی با کیفیت‌تری را ارائه دهید تا زود خراب نشوند.
- از مواد قابل بازیافت استفاده کنید.
- محصولاتی را طراحی کنید که تکه‌هایشان به راحتی جدا شده و بازیابی می‌شوند.
- فهرستی از اجزاء و مواد لباس خود ارائه داده و به ما اطلاع‌رسانی کنید که چگونه از آنها مراقبت کرده و آنها را دور بیندازیم.
- بازیافت لباس خانگی یا داخل فروشگاه ارائه دهید.
- اعلام کنید که در زنجیره تأمین شما، چه مقدار پسماند ایجاد شده و عاقبتشان چه می‌شود.
- پسماند کمتری را در زنجیره تأمین خود از جمله مواد اضافی و بسته‌بندی تولید کنید.
- از بریدن و سوزاندن نمونه‌ها و استوک به فروش نرفته به‌بهبهانه محافظت از برند خود، اجتناب کنید.
- برای راه‌حل‌های بازیافت قبل و بعد از مصرف‌کننده سرمایه‌گذاری کنید.
- برای منابع چرخشی، حلقه بسته سرمایه‌گذاری کنید.
- اعلام کنید که در زنجیره تأمین

اکنون به من بگویید که برای برطرف کردن مواد اضافی و پسماند زنجیره تأمین خود چه اقداماتی را در پیش گرفته‌اید؟

مَد چرخشی چیست؟

مرکز جدید طراحی چرخشی با گردهم‌آوردن پژوهشگران علمی و طراحی در کنار کارشناسان صنعت، بر حرکت به‌سوی آینده‌ای متمرکز می‌شود که منسوجات و مواد به شیوه‌های بنیانی جدید طراحی، تولید، استفاده و بازیابی می‌شوند. این آینده شامل آفرینش مدل‌های اجتماعی، زیست‌محیطی و اقتصادی جدید است.

پروفسور ربه‌کا ارلی
<div>beckyearley.com</div>
centreforcirculardesign@
 <div>پروفسور ربه‌کا ارلی یکی از مدیران مرکز طراحی چرخشی (CCD) در کالج هنرهای چلسی، دانشگاه هنرهای لندن و پژوهشگر در میسترا فیوچر فشن، پروژه 2020 ای‌یو هُریزون، ترش‌توکش است.</div>
<div>دکتر کیت گلدزورثی</div>
<div>kategoldsworthy.co.uk</div>
 <div>دکتر کیت گلدزورثی، طراح و فعال فرهنگی است که در حال ایجاد پل میان علم، صنعت و طراحی است. او در پروژه میسترا فیوچر فشن، پروژه ۲۰۲۰ ای‌یو هُریزون، ترش‌توکش و وُرُن‌اگین فعالیت دارد.</div>

- طراحی چرخشی، یک استراتژی است که قصد دارد از منابع محدود سیاره به روشی پایدارتر استفاده کند. در طراحی چرخشی، هر ماده‌ای به‌عنوان بخشی از یک حلقه یا یک سیستم در نظر گرفته می‌شود و بازیابی یا باز استفاده در آینده پیش‌بینی و فراهم می‌شود. هدف این است که مواد به‌طور مداوم در چرخش نگه داشته شود.

- منابع چرخشی با تفکر بازیابی طراحی می‌شوند یا از جریان پسماند خُتی کنونی استخراج می‌شوند تا ارزششان را در مصرف حفظ کنند.

- جریان مواد چرخشی، هر چیزی که از چرخه صنعتی می‌گریزد، نه‌تنها باید آسیبی در بر نداشته باشد که به‌عنوان یک ماده مغذی فعال در کل سیستم در نظر گرفته شود.

- سیستم‌های چرخشی، قصد دارند که به‌طور کلی هرگونه پسماند را حذف کنند. هنگامی‌که این سیستم‌ها برای منسوجات اعمال شوند، آینده بسیار پایدارتری برای یکی از تأثیرگذارترین صنایع جهان به‌دست خواهد آمد.

هرچند ممکن است سیستم چرخشی یک واقعیت بسیار بعید به‌نظر برسد، با تمرکز بر روش‌های ملحق شدن به چرخه می‌توانیم به این هدف نزدیک‌تر شویم. چالش‌های بسیار مهم مواد، فنی، رفتاری و اجتماعی بر سر راهمان خواهد بود که باید بر آن‌ها غلبه کنیم. اما چگونه؟

تغییر مسیر داده و منابع موجود را بازیابی کنید

برای بهبود بازاستفاده از مواد موجود نیاز به پیشرفت‌های فنی داریم؛ به‌این‌ترتیب مواد با کارآمدی بیشتری مرتب شده و از لحاظ شیمیایی یا مکانیکی دوباره تحت پردازش قرار می‌گیرند. باید مردم بیاموزند لباس‌هایی را که دیگر نمی‌خواهند بپوشند از طریق شبکه‌های مشخص و درستی برای پردازش و استفاده مجدد بازگردانند.

مواد جدید را برای بازیابی طراحی کنید

باید مواد و لباس‌ها را برای جداسازی نهایی طراحی کنیم تا بتوان آن‌ها را به‌عنوان بخشی از داستان زندگی لباس، بازیابی یا باز استفاده کرد. هرچه بیشتر اینگونه عمل کنیم، با سرعت بیشتری به سوی صنعت پسماندصفر پیش خواهیم رفت.

نمونه‌های فناوری‌های

چرخشی

- مواد ساخته شده از جریان مواد غذایی
- تولید خودکار و پاسخگو
- سفارشی‌سازی و شخصی‌سازی در مقیاس مشخص
- بازیابی لیف به لیف و باز استفاده
- پردازش بدون آب و مواد شیمیایی
- فروش مجدد همتا به همتا
- انبارهای لباس مبتنی بر اشتراک
- خدمات کر ایه لباس
- پیگیری دیجیتال مواد اضافی تولید

به سوی یک کمد لباس پر سرعت؟

سیستم‌های چرخشی اساساً برپایه قدیمی‌ترین‌ها ساخته شده‌اند، سیستم اکولوژیکی ما، یک شبکه هم‌افزایی چرخه‌ها و حلقه‌های باز است که در سرعت‌ها و مقیاس‌های مختلف موجب پیشرفت یکدیگر خواهند شد.

ما بدون شک خواهیم دید که هم فناوری‌ها و فرآیندهای قدیمی و هم جدید به کل سیستم کمک می‌کنند. فردی که لباس‌هایش را عاشقانه با دست تعمیر می‌کند، بخشی از همان سیستم شامل دستگاه‌های خودکار و فرآیندهای تولید مدرن است.

همین سیستم می‌تواند شامل پوشاک آهسته‌ای باشد که دستی تولید شده یا از لباس‌های محبوب قبلی به‌یافت شده‌اند؛ در عین‌حال پوشاک سریع نیز از الیافی ساخته می‌شوند که می‌توان آن‌ها را از لحاظ شیمیایی بازیافت کرده و به کیفیت لیف اصل (virgin) در یک سیستم چرخه بسته بازگرداند.

یک رویکرد «آهسته» ممکن است شامل زندگی‌های «سریع» چندگانه‌ای باشد که پی‌درپی و در طی زمان یک محصول بسیار آهسته را به نمایش می‌گذارند. درحالی‌که یک رویکرد «سریع» ممکن است شامل یک محصول به‌راحتی قابل بازیافت یا کمپوست شدنی دارای عمر بسیار کوتاه باشد که در ابتدا فقط برای چند یا حتی یک بار استفاده در ذهن طراحی می‌شود. عامل مهم این است که اگرچه عمر محصول ممکن است کوتاه باشد، موادی که بارها و بارها قابل بازیابی هستند، در واقع در طولانی‌ترین زمان ممکن مواد را در مرحله مصرف نگه می‌دارند.

حقیقت این است که همه ما در زمان‌های مختلف و به دلایل گوناگون و در مدت زمان‌های متفاوت لباس می‌خواهیم. هرچند بخشی از این نیاز را می‌توان با لباس‌های با کیفیت زیبایی که مدتی طولانی دنبالشان هستیم برطرف کرد، برخی از نیازها را نمی‌توان یا نخواهیم توانست اینگونه تأمین کنیم.

بهترین نکته در مورد طراحی چرخشی این است که «عطف» پیدا می‌کند ـ ربطی به استدلال‌های قطبی سنت در برابر فناوری، مصنوعی در برابر زیستی یا سریع در برابر آهسته ندارد. به روابط، مشارکت و همکاری مربوط می‌شود.

ما باید تمام فرآیندهای کل بخش‌های تمام جریان‌ها را دوباره تفسیر کنیم.

دِپِستوپیا (شهر ویران)

تصویرسازی از: اُنی مورتون @_i.o.n.i_

پوتوپیا (آرمان شهر)

اگر پسماند منسوجات و پوشاک دیگر یک مشکل نبود، آینده چه چشم‌اندازی داشت؟

کسب‌وکارهای کوچک محلی مُد در حال رشد هستند

همان‌طور که میکروبروری‌ها و میکروستری‌ها صنعت قهوه را تغییر داده‌اند، کسب‌وکارهای مُد چرخشی کوچک نیز هم‌اکنون در حال رشد و توسعه هستند. در سراسر شهرها و محله‌ها می‌توانیم لباس‌هایی را بخریم و امتحان کنیم که به صورت محلی و با استفاده از لباس‌های دورریز و سایر مواد و فرآیندهای چرخشی ساخته می‌شوند. در این مکان‌ها می‌توانیم در فرآیند تولید مشارکت کرده و شخصاً با سازندگان ملاقات کنیم. در این فضاها می‌توانیم بیاموزیم که چگونه لباس‌های خود را بسازیم، تعمیر کنیم یا لباس‌های قبلی خود را تغییر شکل دهیم. از طراحان مستقل استقبال می‌شود که در استودیوهای خیاطی کوچک در سراسر جهان مشغول تولید شوند. ارتباطات فرهنگی را غنی کرده و به تبادل میراث و منابع دستی بپردازند. اکنون منشأ، استادکاری، اجزا، و مواد، مشارکت و جامعه نحوه مصرف و تجربه ما از بیشتر لباس‌های ما را تعریف می‌کنند.

ما کمدهای چندمنظوره داریم.

کمدهای ما هم از لباس‌های سریع و هم آهسته تشکیل می‌شود. به‌عنوان مثال، برخی لباس‌ها برای فقط یک بار پوشیدن طراحی می‌شوند، سپس با از طریق تجزیه بیولوژیکی بازیافت می‌شوند یا مواد از طریق یک فرآیند بازیافت شیمیایی بازتولید می‌شوند. هرچند طول عمر محصول ممکن است کوتاه باشد، مواد را می‌توان بارها و بارها بازیابی کرد تا در طولانی‌ترین زمان ممکن در مرحله مصرف نگه داشته شوند. ضمناً پوشاک آهسته‌تر طوری طراحی می‌شوند که عمر طولانی‌تر داشته باشند، راحت‌تر تعمیر شوند و برای همیشه مورد مراقبت و عشق قرار بگیرند. لباس‌های آهسته‌تر اغلب با علاقه، به صورت دستی و از طریق تکنیک‌های قدیمی در جوامع محلی یا بازیابی شده از لباس‌های قبلی ساخته می‌شوند. تعمیر کردن و طولانی‌تر کردن عمر لباس‌ها، جذاب‌ترین کاری است که می‌توانیم انجام دهیم.

لباس‌های کمتر را بیشتر می‌پوشیم.

قرض گرفتن، به اشتراک گذاشتن و کرایه کردن لباس‌ها به جای خرید کردن، به‌شيوه‌ای رایج تبدیل شده است. ما لباس‌ها را می‌پوشیم و از طریق خدمات کمد به سبک «Airbnb» و محل‌های امانت‌دهی لباس (اجاره لباس) با جوامع به

اشتراک می‌گذاریم. انجام این کار باعث شکوفایی خلاقیت ما شده، درها را به سوی امتحان کردن سبک‌های بی‌شمار باز می‌کند و فضای لازم را برای انبار کردن لباس‌ها در خانه‌هایمان کاهش می‌دهد.

مواد در حلقه‌های نامحدود بازتولید و باز استفاده می‌شوند.

صنعت مُد به یک شبکه هم‌افزایی چرخه‌ها و حلقه‌های باز تبدیل شده است که موجب پیشرفت یکدیگر در اندازه‌ها و سرعت‌های مختلف می‌شوند. تمام کارخانه‌های بزرگ دارای واحدهای جداسازی کارآمدی هستند که در آن لباس‌های اضافی بازتولید، باز استفاده یا به شکل محصولات جدید به‌طور مؤثر به‌یافت می‌شوند. بازپردازش شیمیایی مواد باعث می‌شود که منابع به‌طور نامحدود مصرف شوند. ما از طریق فناوری که در سیستم زیست‌محیط‌مان ریشه دارد، بازسازی پیچیده مواد و تبدیل ماده زنده به منابع چرخشی را بکار می‌بریم.

صنایع بیشتر به یکدیگر پیوند خواهند خورد.

منابع و مواد یک صنعت موجب پیشرفت یکدیگر خواهند شد. به‌عنوان مثال پارچه‌ها معمولاً از جریان‌های پسماند غذاها ساخته خواهند شد. «چرم انگور» از پسماند صنعت نوشیدنی ساخته می‌شود؛ پارچه کشاف مانند را می‌توان از شیر دورریز ساخت؛ پوست پرتقال را از صنعت آب‌میوه می‌توان برای تولید یک ماده ابریشمی بکار برد؛ یک نوع پارچه پلی‌استر مانند را می‌توان از کود حیوانی تولید کرد.

فراخوان برای همه هنرمندان، تصویرسازان و کاریکاتورست‌ها... یک آرمان‌شهر مُد از نظر شما چه شکلی است؟ خلاقیت خود را بکار انداخته و تصویرسازیتان را به این آدرس ارسال کنید: photo@fashionrevolution.org یا ما را با نشانی [@fashion_rev](https://www.instagram.com/fashion_rev) تگ کنید و ما بهترین تصاویر را به اشتراک خواهیم گذاشت!

زمان

تغییر

به پایان داستان خود نزدیک می‌شویم. تاکنون می‌دانیم که نباید بخریم، مگر اینکه آن را دوست داشته باشیم (یا لازم داشته باشیم)، اگر دوستش داریم، باید تعمیرش کنیم، اگر آن را نمی‌خواهیم باید یک راه معقول برای دور انداختن آن بیابیم. می‌دانیم برندها در حال حاضر بیش از پیش آگاه هستند که برای دفع یک بحران باید اقداماتی صورت بگیرد و فناوری (سرانجام و با امیدواری) ما را نجات خواهد داد. می‌دانیم که زمانی برای هدر دادن نداریم. این مُد ما است، این‌ها لباس‌های ما هستند و توسط برندهایی ساخته می‌شوند که دوستشان داریم: ما این قدرت را داریم که تغییراتی مثبت ایجاد کنیم و از همین حال شروع کنیم!

ما به کمک‌ها، مهارت‌ها و صدای شما نیاز داریم. انقلاب مُد در تلاش است تا تغییراتی اساسی در شیوة تولید، تأمین منابع و مصرف پوشاک ایجاد کند. اما ما به حمایت شما نیاز داریم.

شما می‌توانید به روش‌های مختلفی این تغییرات را تحقق بخشید. ما در کنار هم می‌توانیم از طریق دستیابی به رسانه اجتماعی، پژوهش موشکافانه، رویدادهای نوآورانه و مطالب آموزنده و الهام‌بخش نظیر این کتاب، شفافیت بیشتری را فراهم کنیم.

گامی بعدی چیست..؟

کتاب‌های بعدی ما، تأثیر مُد بر محیط‌زیست از جمله تغییرات اقلیمی و آب را بررسی می‌کند. با ما همراه باشید!

سایر منابع و گزارش‌های مهم

راهنمای پوشاک پایدار، ایکپ
اقتصاد چرخشی: ثروت گردش‌ها، بنیاد الن مک‌آرتور
شاخص شفافیت در مُد، انقلاب مُد
آثار خریددرمانی، گرینپیس
مُد در تقاطع‌ها، گرینپیس
مواد پوشاک پایدار، ام‌آی‌تی
جعبه ابزار منسوجات، تی‌ای‌دی
لباس‌های خود را دوست بدارید، رپ
لباس‌های خود را ارزشمند بدانید، رپ

سازمان‌های مهم در زمینه پسماند مُد

مرکز طراحی چرخشی: www.circular-design.org.uk
مؤسسه نوآوری محصولات گهواره تا گهواره: www.c2c-certified.org
ایکپ: www.ecap.eu.com
بنیاد الن مک‌آرتور: www.ellenmacarthurfoundation.org
گرینپیس: www.greenpeace.org/international/en/campaigns/detox
میسترا فیوچرفشن: www.mistrafuturefashion.com
منابع ریورس: www.reverseresources.net
ترید: www.traid.org.uk
رپ: www.wrap.org.uk
اروپای پسماند صفر: www.zerowasteeurope.eu

کتاب‌هایی برای مطالعه بیشتر

کتاب راهنمای مُد پایدار، اثر سندی بلک

گهواره تا گهواره، اثر مایکل برونگارت و ویلیام مک‌دوننا

فقر پوشاک، اثر اندرو بروکس

باز مُد شده، اثر ساس براون

افراط در لباس پوشیدن، اثر الیزابت ال. کلاین

هنر استفاده، اثر کیت فلچر

دوخت شده، اثر تنزی هاسکینز

اصلاح مُد، اثر مایکل لورن

داستان چیزها، اثر آنی لئونرد

مُد آهسته، اثر صفیه مینی

بحران کمد لباس، اثر کلر پرس

مردن برای، اثر لوسی سیگله

داستان‌های پوشیدنی‌ها، اثر امیلی اسپوواک

مادی‌سازی، اثر جیمز والمن

1, 14, 34 p1, 12 | Greenpeace (2016) Timeout for Fast Fashion www.greenpeace.org/international/Global/international/briefings/toxics/2016/Fact-Sheet-Timeout-for-fast-fashion.pdf

2 p4 | Wikipedia (Oct 2017) History of Anthropology en.wikipedia.org/wiki/History_of_anthropology

3 p4 | Strasser, Susan (1 Sept 2000) Waste and Want: A Social History of Trash www.goodreads.com/book/show/398445.Waste_and_Want

4 p5 | Rovine, Victoria L. (15 Dec 2014) African Fashion, Global Style: Histories, Innovations, and Ideas You Can Wear www.iupress.indiana.edu/product_info.php?products_id=807366,

5, 18 p7 | WRAP Clothing Longevity and Measuring Active Use report www.wrap.org.uk/sustainable-textiles/scap/extending-clothing-life/report/measuring-active-life-of-clothing.

6 p7 | Global Fashion Agenda & The Boston Consulting Group (2017) Pulse of the Fashion Industry www.copenhagenfashionsummit.com/wp-content/uploads/2017/05/Pulse-of-the-Fashion-Industry_2017.pdf

7, 13, 15, 38 p7, 12 | Value Village (2017) The State of Reuse Report www.valuevillage.com/rethinkreuse

8, 11 p7, 8 | The Atlantic (18 July 2014) Where Does Discarded Clothing Go? www.theatlantic.com/business/archive/2014/07/where-does-discarded-clothing-go/374613/

9, 28, 29, 30, 31, 37, 71 p7, 8, 12 | WRAP (2017) Valuing Our Clothes: the cost of UK fashion www.wrap.org.uk/sustainable-textiles/valuing-our-clothes

10 p7 | Environmental Protection Agency (2014) Advancing Sustainable Materials Management: Facts & Figures www.epa.gov/smm/advancing-sustainable-materials-management-facts-and-figures

11 p7 | The Seattle Times (26 Jan 2003) Donating to Charity? Clean, usable clothing is most welcome item community.seattletimes.nwsources.com/archive/?date=20030126&slug=axdonation26

12 p7 | NSW EPA (2016) EPA Annual Report 2015-2016 www.epa.nsw.gov.au/about-us/publications-and-reports/annual-reports

16, 23, 25, 68 p7, 8 | Circle Economy (6 April 2017) Post-consumer Textile Collection is Step One, But Then What? www.circle-economy.com/post-consumer-textile-collection-fibersort/#.Wd0sVBnL9E4

17 p7 | Greenpeace (16 April 2016) Fast fashion is "drowning" the world www.greenpeace.org/international/en/news/Blogs/makingwaves/fast-fashion-drowning-world-fashion-revolution/blog/56222

19 p7 | Changing Markets (2017) Dirty Fashion changingmarkets.org/wp-content/uploads/2017/06/CHANGING_MARKETS_DIRTY_FASHION_REPORT_SPREAD_WEB.pdf

20 p7 | McKinsey & Company (October 2016) Style That's Sustainable: A new fast-fashion formula www.mckinsey.com/business-functions/sustainability-and-resource-productivity/our-insights/style-thats-sustainable-a-new-fast-fashion-formula

21 p7 | AEG (2017) The Care Label Project www.aeg.co.uk/care/inspiration/care-label-project

22 p8 | H&M (2017) Recycle Your Clothes about.hm.com/en/sustainability/get-involved/recycle-your-clothes.html

24 p8 | Council for Textile Recycling (2009) The Lifecycle of Second Hand Clothing www.wearonaterecycle.org/images/clothing-life-cycle.png

26 p8 | Triple Pundit (4 March 2016) How Cotton Recovery is Changing the Game for Sustainable Fashion www.triplepundit.com/special/cotton-sustainability-c-and-a-foundation/cotton-recovery-changing-game-

[sustainable-fashion](#)

27 p8 | Slate (5 Jan 2010) A Hairy Situation: Should I choose fake fur over real fur? www.slate.com/articles/health_and_science/the_green_lantern/2010/01/a_hairy_situation.html

32 p12 | Gugnami & Mishra (2012) Textile & Apparel Compendium 2012 www.technopak.com/files/Technopak_Compendium_Textile_Apparel_2012.pdf

33 p12 | Alertnet (13 August 2015) It's the Second Dirtiest Thing in the World —And You're Wearing It www.alternet.org/environment/its-second-dirtiest-thing-world-and-youre-wearing-it

35 p12 | Oxfam (6 June 2016) Over 3 billion clothes left unworn in the nation's wardrobe www.oxfam.org.uk/media-centre/press-releases/2016/06/over-three-billion-clothes-left-unworn-in-the-nations-wardrobes-survey-finds

36, 61 p12 | Orb Media (Sept 2017) Invisibles: The plastic inside us orbmedia.org/stories/Invisibles_plastics

37 p12 | WRAP (2012) Valuing Our Clothes: the cost of UK fashion www.wrap.org.uk/sustainable-textiles/valuing-our-clothes

39, 52 p12 | The Guardian (6 July 2015) How second-hand clothing donations are creating a dilemma for Kenya www.theguardian.com/world/2015/jul/06/second-hand-clothing-donations-kenya

40 p12 | Greenpeace (2017) Fashion at the Crossroads www.greenpeace.org/international/Global/international/publications/detox/2017/Fashion-at-the-Crossroads.pdf

41 p14 | Textile Toolbox (2012) Design to Minimise www.textiletoolbox.com/research-writing/design-minimise-waste

42 p16 | Massachusetts Institute of Technology (October 2015) Sustainable Apparel Materials mssl.mit.edu/publications/SustainableApparelMaterials.pdf

43 p16 | NPD Group (July 2016) Two-Thirds of All Retail Shoppers Shop Off-Price www.npd.com/wps/portal/npd/us/news/press-releases/2016/two-thirds-of-all-retail-shoppers-shop-off-price-reports-npd-group

44 p16 | TV2 Nyhederne (Oct 2017) Experts wonder about H&M's burning of new clothes nyheder.tv2.dk/samfund/2017-10-15-ekspert-undrer-sig-over-hms-afbraending-af-nyt-toej

45 p20 | The Telegraph (20 Oct 2014) How Zara became the world's largest retailer www.telegraph.co.uk/finance/newsbysector/retailandconsumer/11172562/How-Inditex-became-the-worlds-biggest-fashion-retailer.html

46 p20 | Elle (6 Jan 2017) Yes, Shopping Can Be Addictive www.elle.com/fashion/shopping/a41845/shopping-dopamine

47 p48 | The Guardian (9 Dec 2011) Can the Better Cotton Initiative transform the global textile industry? www.theguardian.com/sustainable-business/blog/cotton-sustainable-textile

48 p48 | Love Your Clothes (2017) How to Care for Cotton www.loveyourclothes.org.uk/guides/how-care-cotton

49 p48 | 1 Million Women (21 Sept 2016) How to Compost Fabrics www.1millionwomen.com.au/blog/how-compost-fabrics

50 p48 | Levi Strauss (2017) The History of Denim www.levistrauss.com/our-story/the-history-of-denim

51 p48 | Statistic Brain (Aug 2016) Denim Jeans Industry Statistics www.statisticbrain.com/denim-jeans-industry-statistics

52 p48 | Love Your Clothes (2017) Fabric Focus: Denim www.loveyourclothes.org.uk/guides/fabric-focus-denim

53 p48 | Blue Jeans Go Green bluejeansgogreen.org

54 p48 | Encyclopaedia Britannica (Sept 2017) Wool www.britannica.com/topic/wool

ترجمه و چاپ این کتابچه را تیم انقلاب مد ایران انجام داده‌است.

حمایت مالی این کتابچه توسط AEG به عهده گرفته شده است.

منتشر شده توسط انقلاب مد

Fashion Revolution

طراح هنری سارا دیتی، هتر نیت و ارزولا دی کاسترو

Sarah Ditty
Heather Knight
Orsola De Castro

با تشکر از تمامی نمایندگان انقلاب مد در کشورهای مختلف و همبطنطور با تشکر از:

Carry Somers, Co-founder
Orsola de Castro, Co-founder
Sarah Ditty
Heather Knight
Jocelyn Whipple
Ian Cook
Lucy Shea
Martine Parry
Roxanne Houshmand

Tamsin Blanchard
Vicky Nida

این کتابچه متعلق به تمامی نمایندگان انقلاب مد در کشورهای مختلف است که قدرت انقلاب مد را به روش های درخشان، مؤثر و خلاق در سراسر جهان به نمایش می گذارند.

#lovedclotheslast
#fashionrevolution
#whomademyclothes

ما را در شبکه‌های اجتماعی دنبال کنید

@fash_rev
@fash_rev
fashionrevolution.org
fashrevglobal

حق نشر @ انقلاب مد ۱۷۰۲

www.aeg.co.uk/care/inspiration/care-label-project

@aegglobal

AEG

AEG	Kate Goldsworthy
Aphra Kennedy-Fletcher	Katharine Hill
Alden Wicker	Kirsty Milligan
Alice Wilby	Leigh McAlea
Amy Twigger-Holroyd	Lewis Perkins
Andrew Brooks	Lie Dirx
Anissa Jebli	Lily Jones
Ann Tutt	Lucy Norris
Anna Mattei	Lydia Higginson
Balthazar Klarwein	Maria Bayer
Camille Mori	Michelangelo Pistoletto
Celeste Mountjoy	Molly Malloy
Celia Pym	Molly Stillman
Charlotte Trounce	Nina Chakrabarti
Christien Meindertsma	Orsola de Castro
Christina Dean	Rebecca Earley
Christine Morrissy	Rob Phillips
Cyndi Rhoades	Rosanna Hopkins
Dawn Williamson	Rozalina Burkova
Eesha Anchan	Sarah Ditty
Elizabeth L. Cline	Sarah Jay
Fionnuala Walravens	Sarah Lazarovic
Ged Palmer	Sarina Saddiq
Georgia Keeling	Sass Brown
Georgina Hooper	Scarlett Baker
Greenpeace	Shweta Chowdhary
Heather Knight	Sophie Loos
Helen Kirkum	Stephen Doherty
Henry Hicks	Timo Rissanen
Hollie McNish	Tim Mitchell
Ida Taavitsainen	Tolly Dolly Posh
Ioni Morton	Tom of Holland
Jake Hall	Tyler Spangler
Jaki Turman	Vicky Hartley
Jonathan Chapman	William Farr
Juan Pablo Martínez	WRAP
Kate Fletcher	Zoe Robinson

